

نامه ي به ختیار
هونراو هیه کی ئایینی
دانراوی

ماموستا

عبد الکریم محمد المدرس

چنانچه خدا بیدار
به پیش از خود آنچه گویا برده

ده کو گویا آنچه نه گشیم ده
بوجه موعالم نه وه بنگان
به چه جور نشا و سناش
هر به نه و نابور نه آری بود
هر نه وه دوره له عیب و نقصان
نه وه هر به نه وه خود اده نه
به نیاز له که س ناکه دیش به نه
هر زانستی نه و عالم دانه گری
به هیزی مطلق پرتو نایشه
هر نه وه زیانا له سر و دره راز
پرسه هزاره و بیت و چوار هزار
له فرمان وانا قدر وانا عینی
فرمانی نه وه عالم دانه گری

به ناوی صفا نه گشیم ده
خودای بخشنده خودای مده بان
هر به نه و نه ش به به ثالایش
هر نه وه به حق واجب الوجود
هر نه وه خادون کمالی به کسان
هر نه وه نه نیای به وینه و مانند
هر نه وه نه عینی نه وه ده و له به نه
هر نه وه زینده و هر گیز نامری
هر نه وه خادون خداست و خدا هست
هر نه وه بینا و شنه و ان تا و ان
هر نه وه خادون کلام و گو فتار
هر نه وه گوره و بچک نه عینی
هر نه وه به صق په نامی نه به بری

بالله الحق العلی الاعلی

چون من زمانم به شمای نه در
خط جبرنی و پایه و مایه و صفای
له بیری نه و ا زانا نگویند
هوش به هوش نه به له دانا لاریب
پیشه و ان هن و نشان و عمل که
سماکت سمان و ما عرفناک
دهم پیدا له پاسی مگر به به چی
معبود یکی و خادون که مال به

لا حول ولا قوة الا

چون به به شمس چه ساره تم کرد
که به به بگا له پاسی دانی
ذاتی به مثل به چه نه و چون به
ذاتی به نهان به له عالم الغیب
شاسواری عرش مافوق فم که
دروم به را به به پاسی اوراق
نیتر که به به بون عقیق له به
له و جودی و ا دور له ضیالی

بگای به نه و چی عیسی صقیقت
وین بو به برین قدسی مسالم
له حدی ضویان باش ناشنا بون
اقرار کردن به جهل و نقصان
خارج له هیری ده رکی ماسوای
بریتو هر نه به بیو برس له فدای

هر گک شایان بر چی معرفت
نه و جانی نه رانی به پرتو بان
بونی نه وانه به صق زانا بون
وایان بر تیار و ا رانستی نشان
راستی نه به نه بود یکی وای
نه نه هه به که نه و جودی وای

ذات و صفات و کرده و هست پاکه
 که کسی ناگامی نیند له ستری کارت
 نه و آن به و عمله قد به شیان نه و هی
 جهان سه را سر همیوں نابود بو
 خواست و در کوی و هودی ذات
 پینانه وجود رشته ی موجودات
 دار و کوسار و سروی خوباران
 بیگیان و گیان دار پر نونه بال دار
 لعل و در جهان و گد و مهر له ده ریا
 شبه و به ناگفته و روز به هوی هم نام
 به استیره گمان که درون نه انگین بو
 هم پرستی و خواستی خود ایام
 به خواست گدا نه به به شانی
 به رقی به راستی و غمان ره دای حق
 به رچون به طبیعت بو نه به صد و ابی
 تی تو نه نسیم نانی بهر به بیان
 به به فیض تو نانی انسانی
 بی تو در رونی ناکه صدایی
 بی تو صد نانی گرم له کاری
 در رد له تقوه به و به تو به ده برمان
 به رت نه زانی به به سزی زنی بخدی
 نه که رچی عالم له سه سه به
 به وینی خواهی نه به له و ناده
 له سه ربه سبابه نه به فیه سوف
 به سبب سوزیت نه نو دم له شبه و را
 فا صدی رجب خیر الاسباب

هر چی تو نه یکنی حکم نه و چ که
 در ناگادار که می گزوی اضیارت
 له بازن اسرار ناگایان نه کوی
 له شان و شیوه به شکی نه بو
 صیده گریه شان و صفات
 له سار و ده ریا و سیاه سعادوت
 خدیمه و گزالیان گمانه به کاران
 چرنده کا ده ربار در نونه کوس
 چرخ ناسمان درا به سه ریا
 بیگیان له به ران تریت پینا نو
 به هوی شیره گمان جهان شیرین بو
 که خواستت نه بو نه دروا به زایم
 به خواست شانی نه به به گمانه
 به رتور به سوره ساجد مستحق
 به به خواستی تو هیچ شتی نانی
 نه نشنه نانی ناگا به دل و بیگیان
 بگانه باره و خیر و حسنی
 بر که سه ده سه نانا ده ذوق و ایوان
 به به نزل ناگا هیچ ده رده داری
 به تو به صفا و صدای سه برمان
 له سه رزی می به سبابه باره به به کا
 له که له خواستی تو سبب سبابه
 شیر نه گرساده و درو برزرقا ده
 ریانم له نه به به ماده و مکشوف
 به سبب سوزیت نه که در سه و را
 انک انت العلیم الاسباب

وزارت الله
 رقابة الله
 بسم

بسته بودی قلم و شمشیر زات
 نه گشتی شانی صفات
 نارت اینبای رهروهای کرام
 بر شاره زانی پوشش و عقل و فام
 نه نجات بینا به درسی شادوار
 یانی (محمد) سید الأبرار

نور (محمد) کافی خیراته
 مایه پیروی روی کسربلایه
 نور (محمد) بود همدم خودا
 له گستر زمانی عالم بود به بیدا
 نور (محمد) بود به سوی تقدیس بو خودا
 بود به سوی تقدیس بو خودا
 نادر خادون ناد بهرزی و شاره ف
 اشاره ی به نجهی هر شمشیر شاره ف
 در آن به دیندی سیندی صدف بود
 خولاصدی صفای همه مومسلف بود
 کوره ی کائنات بود منور بود
 به معنای سعادت به و مصور بود
 به و گوگم گیز بود عدل و عنایت
 به و گوگم گیز بود عدل و عنایت
 به و عیلم و راست گشته که بیان
 دامرزرا له سر معرفت له یوان

ذات صفتی چاکری که و تنبو
 له روی جهاننا تاک هه لکه و تنبو
 تومی نه نه وه ی چاک و پاگان بود
 له پشت و شسته ی دل روناکان بود
 بود به چرای عمر ز له گه ل انسان
 به ترکیبو بیکی نامه روی جهان
 نه و نه وجودی نوریکی پاک بود
 سببه ره که شیمی له دو روناک بود

بدر که بونی نه و با بادگی بمری
 ناله خوداوه ته می ده ر بگری
 خودا بود قراب خادون پوشی کرد
 بر نه ثویبه یکم گوش کرد
 مادام بود عالم به نای مامن به
 بابشکمی کوشی ام امین طب
 که مدارا و علم سوی تاثیر به
 نه بی (علیه) دایه ی شیری لب
 جیابوله عالم به مگر هه رله دا
 هه موم و مخلوقن بودای خودا
 جیای کرده ده لگشت که و سران
 تانه روانه سه ر خودکی دیگران
 بود به چنانازی رب العالمین
 له ده ریز ده درسی ناره م محفوظ بود
 هه تا پی نه لگا که روی مدرس
 ماری ده رزی. لوح محفوظ بود
 یکی هه رنوری سیاهی کانه
 ییکی ده کونه و پاکری غمش بی
 مادام ره حیرت به له بو عالمین
 نه بی نوضه ی ره شی له عالم لارا
 چون روی لاپه ره له ده ره ش به
 مادام چرای بود که ماد زه مین
 چون نه بی ده شی بو ره شی با را

نه بی خودا هوی ده روزی بی بدای
 بیس بو خوده لایات هه تا خودا تاوا
 نه بی به سوو بی بره مو تو قوت
 بو روشی جهزا له سه رتو له کار
 به کسان بو که دا بو زوره شاهان
 صبه دل بی الله اکبر
 مایی ره ههتی هر دو دنیا به

کس که ده روزی عالم را بدای
 نه بی و هر یکی تورانیکی و
 به نه زمی یا ساد به به روزی ههت
 بو بیرو باوه ر به به روه رده کار
 تورانیسی و ادوی روی جهان
 نه به ره ههت بو گشتگیان له پیر
 کاکه شهاده ی عالمی و ای به

۴۴۴

بجوه صبره له چم نای نامرد
 مانگ بو له ت نه بی له ناسمانا
 که نه و به جن ههت له سیر که رکوت

چه معجزه رقتی دارو به رو
 نه و که بو به روش له روی زه مانا
 هه قیه نبالی کولم که ی مزگوت

۴۴۴

له نه که ده تا بیت المقدسی
 بینی قلبه و باره گای خلیل
 له بو پیروزی مکان وزه مان
 خالص یار بو هه تاوی له که دست
 ده ی با برتری به سه ریا پر شه
 عالمی طر کرد له به روزی نه وی
 به رفودا جهان فرماں ره وای به

شه و تره وی بی کرد پادشاهی اقدس
 تا بیت المقدسی صفای جبرئیل
 سه رکوت له روی و به روزی آسمان
 سه که که که به شینی واکه دست
 شه دوزر مشتاق بو به هه تاوی نه
 زوب دینه ی به رقی که نه ده زه وی
 تاوی ده رکوی له م روی دنیا به

۴۴۴

فیری نه ده ب بون له خلکی چکی
 ناماده له سه ر رنگه حقیقت
 فیدا کارانی رنگه ی هق ناسی
 گشت پر له هیزی تنویر د تا شتر
 خادون نه ره ب و اداره ی افاق
 سه رفرازی ته هت گای تمکین
 سه ره شقی ده یزی سه به روزی غزوت
 دینه ی فرشته ی رانزه ی افلاک
 ده ربان گر تبوشه و چرا صفا
 شیری هینه ی بون بو اهلی خلد
 به که رمی هه مو شمشیر به کوف بون

بو فز ده رگزن له سیما پاک
 کوم لیکی نارد که دهر طبیعت
 به بیس له مال و یارانی راسی
 گشت خادون هوش و عرفان و نه به
 فرشته به شرب بو پاکه نه خلاق
 شاهانه کانی نشین گای آیین
 نه سیره ی بورجی عه قیل و معرفت
 دور له به وای نه فسی له رزیده پاک
 له قدری پاکه سیما مصطفی
 شیری به شه بون بو روشی مصاف
 به نه رمی وینه ی شیری بی که ف بون

چشمه لیم که در صف و شانه لیمانه
 به سینه بوشنا و بومدهی نه وان
 رضای صدق که در آن عافیت یانه
 رضای الله منعم اجمعین

ده یاب با برتری که هر دوری جهان
 صلوة و سلام نه زول تا نه بود
 در پاش تا و دان با غمگی اهدی
 دینیه نه کسی سه صوری به هار
 سه روز از گاد برتری صلوة و سلام
 به هوس عداقه ی به بندش اشباح
 به لگو چون غمی بگفته پیمان
 شاید که واده ی ندای نادس
 محشورین که گل رسولی نه بین

پاش نه نه نه لیم هوی نه م تالیف
 دل نه خوش بوبه که ل اشکال
 روش که روش به تر چادوم نایک بود
 جا که دته که روش به دوی ده زمانا
 به لگو پزیشکی دانای دهی که دوی
 بیکی به یار و ناشنای گمان
 انا نه ی به اختیار ابداته ده ستم
 نه که نه پرس ده روی دل چی بود
 نه که دته ضیال نه م زینا چه
 نه خوره بده با یضه ده س کاره
 صفای کی به و چون صفای

چه که شینا با و ایو و نا سینی
 بانی بزانی رهبر کلام که سه
 بکرده ده ی کار نه انجام چون نه به
 نه پاش که روشیا طالعی یار بود

تا به آن قورمان که شان یانه
 رضایان که خورا رضای نه و لودن
 ره رضایان که خورا ی قبهت یانه
 و غنا بهم مع ان بعین

ره عهت به دینه ی بارانی نیسان
 بوسه ر قوبه ی پاک روضی محمد
 به نه شمشه دپای صفای سرمد
 له سه روزه ی روی داوینیه کوسا
 بوگیانی آل و یارانی کرام
 بیته سه روزه ی کوم لری نه شباح
 پیل دیوس نیان بر دین لبیان
 له ش بر نا لاکه ی حضرتی هادی
 بگین به رضای رب العالمین

بوده و یارانه خرمای شریفه
 بودلم لوبون به مایه ی م لال
 رنگه ی نا تده چوی دلیم بار یک بود
 له سه روزه مین و له تا سمانا
 له ده زمان کردن به که نه که دوی
 بوی زر کاریم بی بو موده ی شریان
 تا بهم خفته ده ریم له شهر مد به ستم
 بوچی نه م دلیم شیت و شمشه بود
 کام قالی هده به دل چی به روی
 نه که ده س کاره کام کس معاره
 بیزی چوی نه لای به ر ضلوقا فی

کته ره هفتا بود رنگه ی بعین
 که به صفای وا مقدر سه
 که سه به رز نه به و که نگون نه به
 فانی ده وان ده رود انار بود

دو کور حال زان شیرین کرداری
به ویندی گول باغ نه گشایه ده
یان به ویندی (کوردی کانه صاف)
دهم به شمه کتری ترانغ نفیس
توتیاغ بو بره پوی نیش و
نه شناله سر دلی دل داران
که سیندی پر بی له عطر و عنبر
پر روی لانه دا لرور هم قبضه
چونگی واته نه در مسک فام بو

به ختی یاری کرر گیشته به یاری
له رویا به به نوار نه دره دشت
دل پاکو روناک سینده ساره دست
دل برر دل را کیش ویندی تغناتیس
مومیاغی بو بو ده ختی شکار
دیندی نسیمی دردی کوساران
یابینا به خدی یاری قدو عمر عمر
به واته نه روناک نه دو ده قبضه
که پی گیشتم ولم انارام بو

دوتم نه ی پاشای گدی روحنی
دلیان گرتوه به ویندی چنگال
لهم گیزولترا بوم به ده لیل
رر کارم بکدی له هوی نه خوش
به دل گیروده ن بای گیزه لولم
نه کا بو دولت مایه نازار بی
دور بی له جفای فلسفه و دوری
ریگانیکی پاک نشان بدیه پیم
چون بوی زرگارین لهم روی و سایه

روم کرده سیاه ساف نورانی
چون مطلقه نیکی و دوری پر اشکال
دهس به را وینت ده که عمره رده قبل
نه بی بو ده وای ده روم تیکوش
ناسک بی قسرت چونگی مه لولم
قسه نیلکم کرد له لالت ناپار بی
ده لالت ساره و به شیوه و کردی
ناده وای خاشاک بکدی له تریم
تولی ره هبه ران ولفی خورابه

نه شمه روح افزای له نه که دسه در
یارمته داماد شرطی نسانه
به پایه و مایه وه ربگری که عالی
بی به مایه ن به رزیدو دل خوش
بی به ده س کیش له ریگه ن بارک
شرطی پیوسته رزور به سه نه بیره
له نادا دانینی وه کر نفیاس
قسه له که لیا کارس به تا له
که دست نه که دوک له لای عام و غم
یا خود خدی بر صحیحی نه نقلی
دسمنا، م بو کرد زور به دل خوش

لیوی کرده ده چون نخچیه سه مهر
فرموی چیت له وای له لام ناسخ
ناده وای نه بی به نفس و به حال
تیکوش له بو چاره ن نه خوش
بی به چرا بو شمه وای تارک
به لام له بو توشی نه ن لوزی ریده
نه بی رعبده یانی اساسی
شخصی بی صبر و روشدی هماله
بیدارمان چس بی شعور و هوا س
یا خود ره لیلی روناک نه غم قلی
که ده و تم نام نه شمه کروی نوشی

خادون بہ راورد فامیوہی ہوشیار	مادرتی زانا بہ اسرارے کار
چہ ناسان چہ سر زہ بینی	نہ ہم کائناتہ کہ تو نہ بینی
ممال بے بوند وہ ضعی نہ بونی	عافی چہ واجب بے بونی
بش بکرئی و فنا و نہ زہ بونی	یا خود ممکن بے بوند نہ بونی
حوی پیدای بونی ہشیوہی ہلکہ دت	ہلام بہ (صفہ) یانی بہ ریکہ دت
ہیچ ایجاب نہ گا بہ پروہ ردگار	ہدوا بینی لہ سر استہار

وزارتہ
دہلی
پیسہ

نامارہ لہ بو تحقیق نہ حوالی	شاگردی ووردی طالب بکرہ عالی
ناسانہ عمرز بانہ مدد ہواست	کسی شت ہل نہ گری کردہی کائنات
یانی واجبہ و ناپے نہ بونی	باہد موسی یک سر پیوستہ بونی
ہدوا قابلہ نابود ہے و نہ بی	یا خود ممکنہ و قابلہ ہی
بانہ ممکنہ بون و نہ بونے	یا خود بہ عسکی واجبہ بونی
بہ عقلی سہ لیم ہدردو محالین	یہ وہل و آخر ہدردو بہ تالین
لاں عمق ساغ بی باش مکہ	نہ وہی کہ راستہ عالی دودہم
ہدتا بگہینہ مرتبہ ہی کہ مال	چاہا لری برون بر تحقیق حال

کہ واجب نہیہ نہ جزای کائنات	بہ شیوہی قطعی ثابت ہے لہ کت
شیرہ و شور سانی لہ ہر نہ کانی	نہ بینی زہوں بہ ہوی نہ کانی
بہ نہ دعی انسانی لہی ہیران نہ بی	بہ چہن رہ قیتمہ یاشی ویران نہ بی
شاری نہ سوتے بہ وہ نگی کبریت	شاخص نہ روضی بہ چہن وانہ میت
عمرزی روئے چہی نہ ہے بہ وہ رتیا	وہ ریا ووشک نہ ہے نہ ہے بہ سگیا
بہ رگی ناگری نہ شار نہ کوسار	خونہ گہر ذہرہ بگہ ویتہ کار

کہ سٹاخ دیارہ لہ پیش چاومان	بہ فون ثابتہ روز لہ ناسمان
بہ میلیون ذرہی کہم نہ بیتہ وہ	ہدتا شہوی دی و روز نہ بیتہ وہ
ذرقیکی وہ کا نہ ہزارا ہے	کہ نہ مدت زانی ہزانہ ناپے
بازری ممکن ہے بوند نہ بونی	بازیکے وای واجب ہے بونی
نہ دیش وہ کو نہ ہم نہ شی بونہ مان	کول وینہی جوڑ نہ ہے شہہ وگومانی
بہ رزتر نہ روا ہیری با سمان	سروانہ زلی عمرزو ناسمان
زورم یان راہی ہیری انسانہ	ہیز ہیرش کرد ہد موسی یک سمانہ
خارجہ گہر وہی نیشی یک عیشہ	انسانیش بڑھوی گہر وہی نیشہ

و ابوت و ده که دست سه راسه رجهان همدوی ممکنه ظاهرو په نهان

به لای ترا چاد بکروه	له ده ضعی عامه وورد بیه ره ده
عمر زو روشو مانگ باقی نه ستیره	که چاد به دین و بیه بیان تیره
هغه مویان تراس په روه ردگارن	بو ذرمانه خدا فرمان به بردارن
به بیاسا و میزان وان له هاتو چو	لاناره ن له تری به قوی تالی سو
شتی همل سوژی به وینه ی پر رگار	نابی واجب بی لای عمقل هشیار
مکنه وکره وینه ی قدرت کار	واجب نامه و قارود و قهار

د بیان نه مانه تو نه بیان بینی	نه که به راستی چاوی هیلینی
هه مویان پرتن له هوا و ثبات	تاریکی و زوونی و ده وره و هره کتا
شتی هادملی به ندی آهدا نه	خوشی صادره نه م باسه راسه
حادث رشته کوی بازور در شری بی	انسان له ضعی نه وه له گیر بی
به لام هه مویان عدم له پیشن	به فنی دوا نیش گزوده ی نیشن
شتی هه بیسه له گل حادثه	نه بی ممکن به نابی واجب بی

وزارة الله
رقابة الله
بسم الله

نه که رتو بلیت معروض قدیمه	واجبه بون و پایه ی غطیمه
به سی حاله کانیان وینه ی حرکات	یکه یک رتبه چی له روس کانت
یانی پولیتنی بونه و ذاتانه	نه م عوارض و حره کاتانه
نه م جبر بیت نه لیم و اقرارت کرد	ضوت به ده م ضوت زو اظهارت کرد
نه م معروضانه هه مو موخت جن	بو بون عارض گشت ناعلا جن
دیارشیه واجب نابی مرضاج بی	بو بونی شتی و ناعلاج بی

به بی صفتی که هوی که مال بی	فدگی له موصوف به حق محالی بی
مادام نافه دتی و هاورازی زانه	نه دیش قدیمه تو له که مالانه
دلت تیک نه چی له وضع صفات	هه نو نافه و تین وینه ی حرکات

کاتی حال بوی سه راسه رجهان	هه موی ممکنه ظاهرو په نهان
شایاره له بو بود نا بودی	همل نه گری عدم وینه ی وجودی
نابی (به صدفه) یانی به هه لکه و	وه رنگی وجود یا نه بون و قدرت

یہ کتا لہو تہای تراروی میزان
 دونای ترازوی کاوسنگ و میزان
 ہر روا ممکنات نابی بیتہ جی
 خارج لہ ممکن خواستی خودیہ
 حنا حدیوانی بیبی حشہ نے
 زور لہو وستی نہ سٹہ میتہ وہ
 یانی نہ زانی نہ وحشہ نابی
 چون نابی وہ نگی بہ پے خاوندہ ن دنگ
 حدیوان وہ رنہ گری وہ نگی پے رہ وہ ند
 رہ ضیلہ لارہ لہم سوی نہ دھامہ

یک بینی شتی نہ و ظہور
 شاری شہ قاسی کاسے نے جامی
 سرسام نہ بینی لہ صہ نفعت کاری
 یک بیتہ بلی نہ م قصرہ چا کہ
 خوی پے کہ س بودہ پے بیشی معیار
 تو چون نہ رویتہ شیر ہیری بہ تامل

بروانہ خدیوی ہر رزی ناسمان
 بہ و نہ خشانہ وہ کہ فکری رمائی
 بدروشا ہتا و نور خشان نہ کا
 لہ شہ وانان مانگ نیبہ تریفہ
 لائی شتری دلت وہ رنہ گری
 لہ لائی سوہیل میری خضرانہ
 لہ لائی جوزا ی پشتینہ زویہ
 لائی نہ خشی گا لہ لائی گو لہ
 لہ لائی شیرے بہ بندہ زنجیرہ
 لہ لائی ریگہ ی ہر رزی کا کہ شان
 حبیب ناکری و نا شیری بوم
 ہر مو بہ شیوہ ی تر نیبائی خاص
 بہ بیباری سال دائرہ و وہ ورہ

وزارت القضاة و
 دفاتر النظر عامہ
 لاہور

لروی چہانا لہ ترک یا دور
 قدسری ہدیوانی نہ گم بہ بغامی
 لافہرین نہ کا لہ کار و ہاری
 یا نہ م ہدیوانی ہر رزی رونانہ کہ
 نہ و کہ نہ نہ گری بہ کھخروہ شار
 جہان نابی وی خوائے بہ کمال
 لہ روژ و مانگا و لہ ستیرہ کان
 سہرگہردان نہ پے لہ شیوہ ی ہوانی
 بہ شولہ ی دنیا درہ خشان نہ کا
 نہ لی رخساری یاری لطیفہ
 لہ لائی زہرہ گمانت وائہ گری
 لہ لائی گو یہ لائی میزانہ
 چا ووت جہانگی وہ نامی نہ دیوہ
 لہ لائی جدیہ مات و ماتلہ
 لہ لائی قوس و و کہوان رتیرہ
 بہ ہندسہ ی سمات پے نہ دانشان
 شیوہ و نہ رتیری درنہ کہ دی بوم
 نا تو چو نہ کہ ن بہ صد مقایس
 تیک ناچہ رشتہ ی نہ م ہر رزی نہ درہ

نادر دم که کشف وضع و انشائی	نمانده همو شیوه ی دیاری
بر ده زعی خوشی و نا خوشی دولات	له سر حسیبی ز بیج و نقد مات
له بوزد باران که کانه سگر ما	یا ده زعی جوی له سر ما و گه یا
به دینه ی پوشاک له سگر رتوی دنیا	یا توانندی نه فواجی گبا
یا بر ماضی جی بر رتو نه دی	یا بو تولیدی کانی سگر رتو دی

۸۸۸

بروانه ترمی یا به نالادا	چادی رائینه به سر دنیا را
له چهار فصله در حصص به امان	بروانه شیوه ی قولله ی کوسان
دینه ی هفتوی به ضوی تدره	چار چار چاره ره ش مات و مهده
سه رتا داوینه ی ساغ سیا کبوه	لی رفنگ و بویه به شانوشیوه
له لیت نازاره و نه روا به توران	چار چار نه پوشی سه پوشی بوران
دینه ی غمباری ده رون پرت له دره	به ده دی سه رکبو به هه ناسه سدر
سه رتا داوینه له کله ناکوشی	چار چار نه بینه شه خص سپی پوش
به ده دری خانوی دار السلاما	له لیت حاجیه و وال له احراما

۸۸۸

زینده تر جمال ده رنه ف بونو	چار چار نه گوری شیوه ی سا ا و کو
لافا و ده رنه کا له دوله به گور	باران نه باری به سگر یا به فویر
نه که دینه ده شت سگر پر له سردا	دینه ی دیوانه ی عاشقی شه بیدا
به گور سگر نه دره دارو به دره	به بی ناراضی به روش و شه ودا
به دینه ی ماری گیرده ی زام دار	چشم ضوی لول نه دره دیار به دیار

نه شنه نه به خشی به دل و گین	چار چار به نه ششی هه دای به ربین
مله وانیه درت بو ملی خانم	له هونینه ده له قه تره ی شه و نم
دینه ی خاره ق روی و ورده سالان	شه و نم ریز نه کا له سر گولالان
سه ر چاره و کانی گشت نینه خوشی	به صفای موسم زه وی نینه جوش
له لیت که دشره که دشره زیناوه	فواره نه کانی لوی سه ر چاره
برنه خوشی نه پی به ده دای شانی	ماژهی شه تادو قول به زه ی سانی
نه دره که گرنای نازک نه ندانان	نه سیم نه جولی له سر نه مامان
به گولاه پاشی گرنای نه دسالان	نینه لره به ره ی گولالان
به سازونه غمی پر سوزو سه دره	نینه خوش بول بولی شه بیدا
به دینه ی شیتی بوی لیده ی شم شالی	نینه سگر عاشقی به حال

سینی به یہ کا ریزی چناران
 کہ سنین بہ یہ کا و دست نہ کہ نہ مل
 سر نہ خاتہ رہ رہ نہ وشہ و نرگس
 لای گل سوسن لائی نہ سرنہ
 چمین بہ چینی گولالان لائے
 نہ بے بہ فرشتی وینہ ہتبرق
 ہر واسف نہ بے بہ وینہ یسنا
 ہر کوی نہ روانی عکت دبارہ
 گشت گانت نہ بے بہ قوی شاتہ
 ہدوات تو نہ بی بہ عطر و عنبر
 جہ بہ جہ باغات ہمدنیہ بہ
 پر نہ بے لہ خیر کہ شہ و کیو درہ شت
 نہ م ہمد و ہ زعمہ نہ م گشت نہ ہوالہ
 عرز ہر عرزہ ہوا ہوا یہ

پیت نشان نہ را وینہ دلداران
 لای دل نامینی نارام و تامل
 مردوی پے نینتہ صالی تنفسی
 وینہ نمونی ریزی بہ رونہ
 زہ رده و سیاہ و نارنجی کائہ
 کافرینتہ رہ نگ بہ رزنا حق
 کیوت لے نہ بے بہ اطوری سینا
 نہ لے بارہ گامی بلور نہ لارہ
 گل بین خوش نہ بی وینہ شہامہ
 بہ وینہ سینہ و بہ روکی دلبر
 بہ میوہ نہ لوان (اللہ اکبر)
 دنیا نہ بیتہ نمونی بہ ہشت
 بہ ہیزی خودا تاقیق ہمایا لہ
 ہوی نہ م نہ ہوالہ خواستی خودا لہ

وزارة الثقافة
 رقابة المطبع
 یسبح

نہ م تافاق بو نہ ہوالت زانی
 جری پروانہ مادہی و ہورت
 چہ لہ ماف چہ لہ کہ لہ بہ
 چہ لہ ناد قوزگ و چہ لہ ہنجہ رہ
 نہ جہاں کہ لہی سر تا پیردہ و رہ ماف
 لہ رہ ماضوہ ہیزی نوزی چاد
 دوتہ گ لہ ویرہ نین بو بیبینہ
 وہ بزگای کارہ باو مہباص بہ رتہ
 نہ م جہ ہیرہ سر میزان ہواس
 سیری رنجیرہ ی پشتی نادرہ م
 نہ کینہ تخلیل برضوین و غذا
 بہ کورتی شہرہ ہیکہ لہ نہان

نہ م جہ ہیرہ سیرتہ نفسی انسانی
 نہ کینہ نہ عضای بہ خیر دسورت
 چہ ہیز بیتن چہ نوزی بصر
 چہ بہ عدہ کہ ہوی شین بہ شہ رہ
 باشی تریک خراہہ بہ نظم و پیرداف
 نہ شوینی گرہ دلہ دوجی بلار
 چاو وینہ گولوپ ساف و شیرینہ
 رہ ماف و چادوت برن بہ سر م شقی
 نہ رگرردان نہ کن ددکتوران زفا
 نہ رگرردان نہ کا وہ سنای عامہ م
 ہیزی تصفیہ و توزیمی نہ اعضا
 پیوستہ بہ لای تشریح الابدان

س تیکیش لارہ لہ ہیبائی
 پروانہ وہ زعی طبیعی انانی

رد بکہ بولای معنی دیائی
 پروانہ ہیزو قوہی نفسانی

هزاره سراری عم جیبی تیا به	سروانہ بودل ستری خودایه
صوره تی به لام سیره ت پر به	پارچه نه گوشتی صنوب پر به
کاشفی سه ما و نه سراری عمرزه	کافی زانست و ره ودشتی به رزه
تاویندی ره سسی هم مو دنیا به	به ویندی حاجی جیهان نوبه
جیلوه گای نوری نه صد دتته	نه ونه شاپاوی به رزی همه نه
فرمان ره وایه و هیزی بی شوبه	پادشای مولکی و هودی نوبه

دنا کامیشا او شانی کامه	هدنی دل نه دنه ساف و نارامه
له آری و زرگاری قوت دانامنی	حدقیقت نه بینی و صد جوق نه بینی
به سیر و باوه ر لای نه دا له آری	نه گره کوسپیکی له کدونه به رچی
به حکمت چاره ی نه کا زوبه نزد	نه گره مشکلی داوین گیری بو
به ایمانی خون نه لی (رضینا)	نه گره رضا پریش هینا
نه گانه چاره ونه گانه به نزل	هدر به و ره ضایه و به صبر و تامل
چالی بو نه به به پانای ره شت	کائنات له لای نه به به هشت
حال هدر چون به به ویننه شایه	چونکی به صفای ره حوت تاوایه

عالم له لایا نه نگ و تارکمه	هدنی دل هدی به شتر خه ریکه
نه یونین جادی آیین سوزنه کا	له بهر تاریکی نه پد و تون نه کا
به تانی تانی تال جگر دوزنه کا	له دوه وری شتراموزنه موزنه کا
عناد له گره ل صدق به نا هدیگ نه کا	به بدر چاره تی توله صنگ نه کا
قداره وقت یا نا وازه و ره نگ	به کورتی ویندی ذوق شیوه و ره نگ
دلی پولا یه و دلی مینا به	دلی ناره ما له یکا جیا به
دلی ناپا که ولیکیش پاکه	دلی تاریکه و دل زونا که
ردی له باره گای قرب حضوره	دل جیلوه گای صبحال و نوره
به دوری له صدق شاد و مسروره	دلی نه و نه نده روش و بی نوره
له به موده تری تری جیهانایه	سوم و زرقه زوره ی له دلا نایه
کیون له کیوی شاری له شاری	به ردی له به ردی داری له داری
رومن له رومن قولی له قولی	به لگی له به لگی گولی له گولی
عالم ده س کارای دان افده	نه مانه همو ره نمودای نه قسم
یرکی به جودان و یه کی رهش نه کا	نه و به خواستی خون عالم به شایه
ناره می تیا یا مات دنا چاره	به بهس نه ده به نه دکار و باره

غیب و شہادہ ظاہر و پنهان	بہ کورتی یانی گشت بہ جزای جہان
نہ روا بہ سہریا ہیری لاندگان	ہر دورہ موصوفہ بہ وصف امکان
وہ نہ کہوی ہوت فقری زوہرز	بیجگہ نہ صدوت، کاتی ہاتہ تر

بہ ہیزی خالق بے زیادو کم	یانی محتاجہ سراسر عالم
ہو تصدیق دل باشی ہزانہ	ہوں احتیاج وہ صفی امکانہ
لہ پہ پیدا ہونا بہ ثبوت مزاج	صدوت، ہزانہ بہ ہوں احتیاج
کہ خدای بے نہوی ہر ممکنات	یانی بہ امکان، ہوت نہ ہی اثبات
بہ غیری نہ ہی نہ ہونہ ہونی	شتی یہ کساں بے ہونہ نہ ہونی
پہلستی فعلی ہی بے وہ نہ کہوی	صدوت، وہ صفیکہ کاتے ہ لکھوی
فعلی نادوی نہ نہ معلوم	نہ نا ممکنات ہتہ معدومہ
ثبوت وجودی کائنات ہ لکھوت	فولاصدی کلام نابی بہ ریکہ وت

(پر سیاری دو وہ م)

مستقن، عالم نہ ممکن نہ	ناموسای زانی نہ م شہرستانہ
بہ شہوی قطعی فاعل نہوی	مکن و صارت کاتے ہ لکھوی
فعلی عالم ہر طبیعت بے	بہ لام نہ ہیرہ با حقیقت بے
خاوند تاثیر ہی نہ ریشہ یک شہر	با طبیعتی عالم سراسر

خاوند شعوری شاہا پہ نہ دم	شگردی عزیز رولہی دلہ نہ دم
نہ نہ بو نہ جزا نہ کولی شامل	طبیعت نابی ہی بہ فاعل
لہ ریکہ راستی نہ داو گوم راہن	نہ صلی طبیعت بہ اشتباہن
لہ طبیعت نہ تاثیر محالہ	حکمی نہ وہا نہ و فکری بکاٹہ
وہ لیلی نہ لیم مقبول انسان	یو باسی نہ م بہ کورتی و انسان

یا خود ہیزیکہ کہ لہ دا گوٹہ	نہ م طبیعتہ یا ہر عالم
صانع لہ بو ہر دور جہان	یا خود ہیزیکہ کہ جیایہ لہ مان
تائیری برہوی نامسلی	نہ کہ طبیعت عہنی عالم
ہی و خوی بکا بہ موصوف بہ ہون	چونکی لازم فی شت کاتی نہ ہون
گرد بیٹہ وہ نہ ہون لہ گل ہون	چون وہ نہ گری ہوشی ہی جنون
لہ نہ ہونیدا ہون بیٹہ جس	لہ و کاتانہ وجودی ہی
بہ لگو نریکی یہ کٹ نہ کہ و نہ وہ	ہون نہ ہونے گرد نا ہنہ وہ

نه گره طبيعت مانای دوهده
 نه لیم نه م وصفه متی جی حبیه
 ده ی چون نه عقوله شتی پاشی که ورت
 نه مرا حتماله لهویان پن تره
 یانی هیزیکه والرم عالمه
 ناموصوف نه یی وه صفی له کوییه
 بی به صانع له بویشس که ورتو
 له بیینی عه قلا بیینی گون تره

نه گره به مانای سه هیزیکه یانه
 نه لیم نه م هیزه نه گره ضعیفه
 برضوت نه زانی ناشی بو تاثر
 نه گره کامله به همدو باری
 یانی نه وصفه که عالی هه یه
 وراثتیه ستر پانالی جاده
 حاجت به وه رزی تری قطعی ناکا
 نه وه نده هه یه به رزی هه قیقت
 طبیعت واته ی به نه وه یانه
 یانی هیزیکه خارج له روانه
 له که مالاتا پاییه خفیفه
 چونکی داماده دمتی هه و فقر
 قابله له بو همدو تاثری
 له عریب و نقصان رانی به ریب
 نه نه تو نه یلیت (رب العارء)
 کورد بیدوینه شترعی هوی نه کا
 من نه لیم (خودا) نائیم (طبیعت)
 قسه ی ستره رزی ی دون به شیره بان

به لایم به مانای هیزیکه عالمی
 خارج له عالم دور له حکمات
 تفادوت ناکا کوردی بلی (شان)
 چه به سه ودرشی طبیعت لاره
 نه خانه بیرت مانای قول وفاق
 دل (طبیعت) بهر مو (خودا)
 به تورکی (نگری) عه ره به (الله)
 خالق جه مار هیزان ناده می
 طبعا خودایه بوگت ستر رب
 فارس بلی (نون) به له هجیه تاران
 به کار هیزانی زور نابه کاره
 نه لکانه چا ووت غویاری خاشاک
 یانی خود نایه و دنیا بهر په بیدا
 به کوردی خودای کامل و ناگاه

شانای ستری نه م اشنا هه
 نه بین بازن تاثری و باری
 له بوخار هه ورو له هورشی باران
 له هتاوه وه دنیا گه زم نه بی
 کاتی که شدلی هتاوه گوتنه گه
 به هوی طبیعت عالم گوم راهه
 که وه ره که وی له سه به بکار
 له باران گیا و گولی گول زاران
 بوخار له صرخ عالم جهم نه بی
 گیا ووشک نه به نه م بهر تانه و پز

یا خود نه بین تا جوری نم دار
 یا تالی موی ستر که که و نه شیر خاک
 هه ل دینی دوشک فاره ن پشی رار
 هه ل بینی ماری شاراوی ناپاکت

یا بہ صہوس زہل و پیسی نادکولان	کرمہ دہ رنہ چن ٹہ کہ ونہ جہلان
یا نہ ہوس گھر رمای ہہ وای ناسان	بہر نہ ہاری بے حدوسان
کہ نہ مانہ سی دی انسانی فقیر	لہ بر طبیعت دانہ نے تاثیر
نازانی سبب غیر سی فاعلہ	سبب ہوگی نہ شیا شاملہ
فاعل صانعہ بہ علم و قدرت	لہ رنہ رکھہ تو لہ رنہ بصیرت
صانع خالقہ ذاتی بے عیبہ	زانای نہ ہوالہ شہادہ وغنہ بہ
خالق پرستیہ کہ نہ وانہ بے	بہ نہ نجار شستہ واد دانای
تہ وانائی واد عالم تراعی	دنیا بہ خوارستو بہ مرامی
خالق عارہ تہ وایہ کہ دنیا	دام زری لہ رنہ رسوہ ندی نہ شیا
لہ گر ماہرہ لہ ہر فارو ہر	لہ ہر دور باران نہ روارہ دوران ہر
لہ باران گنا و دارو زہ راعمت	لہ مانہ نہ مر بہ بر شین کورمت
لہ ناوگان لہ ہر دانیا نیرد سی	نارہ زون جنسی زور وہ یا کہ مہی
نہ کہ و تنہ یک لہ ہر نہ نہ وہ	لہ گیا و گنا لہ ہر بہ چکہ کہ دتہ وہ
واتنیاہ من کلر شینی . . .	سبباً کامن صنوہ فی

لہ ہر نہ زانی و نہ پرستیہ فوی	ریگہ نے تاریک دہ رنہ کہ دی لوی
برضوی نازانی موثر چہ	لہ پر سیارشی طاقتہ تہ نیم
موثر نہ بی دارای کہ مال بی	ہونے خلاف مہیلی محال بے
موثر نہ بی ہوی مستغنی بے	عالم مت جہ وہ دلہ نہ نے بے
لہ مر علامتہ کہ بیان کرا	لہ سببای عادی دوران نہی برا
دہی تو وہ رگڑہ لہ خلطی نہ سباب	مستب بگرہ وہ رگڑہ صواب

بابوت دہ بر بجم طبیعت پر چہ	مانہ طبیعتی فسارو سو چہ
طبیعت نہ کہ رجاوہ ن تاثیر بی	خاوہ تی ہیزی خلق و تقدیر بے
رشتہ سی تاثیر نہ بے دائم بی	ہیزی ایجاد سی دائم قائم بی
چونکی تاثیر بہ محض ذات بے	نہ دہ وامن ذات نہ بے اشات بے
معانہ طبیعت صہر صہر	دہ ضعی نہ گوری دہ ربارہ سی اشار
بہ مانع کہم بہر گہ روان نہ بے	طبیعت لہ ایش نہ رگہ روان نہ بے
نہ روانی ہوا دائم ہوا بہ	تاوی ہد تا دلش لہ مہیدانا یہ
سالی ملولین لہ زوری باران	سالی بوخی نہ مرین بہ ہاران

به بی قدم دنیا که سبب
 خودا به عادت که دروس جهان
 به صورت گردن دو که نیرو می
 هتا که گیارا نیرو می هیه
 نه نجاس کوشش به رزی نینا نه
 نایه وی واته زور در اثر بکن
 به لام به راستی ربه بداه حساب
 طلسمی سبب به دروس هارونه
 نه سبب به یوستن نه ماه به سی
 به به هوشنی هوا هشی خودا
 کاتی که خواستی نه بی که کار
 روشت ل نه کا به شمس تارک
 له پاش راوثر و عزمی قائم
 وه یا کو شیکت نه فاته به ربه
 زور انسان هیه به هوش و نه مکن
 شایوه له بو اداره می جهان
 به لام که خواستی خودای پی نه بو
 چه چائی پایه و مرتبه می که مال
 خوشی له به به بارش گران
 حتی چه هتا به به ره بانی

کوشش بو نه سبب مایه می صواب
 نه سبب دانه بی که گشت نه مانا
 نه نه وه می نه وان جوان نینه می
 داره: په یوه نذکره پیری پوخنه به
 مایه می نه ملی پوچ و فو قهانه
 ده مانج دستگیری یاران گیز بکین
 کللی سبب (رت الاربابه)
 نه ویش گیروده می نگه بی جدته
 نه شای خودایه نه گره بیناکی
 هیچ به پیدانانی که دروس جهان را
 نه شایسته وه سبب است به ک چه
 شایسته له نه کا به ترگی می بارک
 نه رزی به شریتا (رضیح الغرام)
 نایلی هه نگا و بنیته نه وحی
 به سریا نه نین هزاره نافرین
 دانا به به سینه په نهان له په نهان
 هر چه نیکوشی نه نجاس نه بو
 سه سام نه بینی بو زنی مندا
 نه سوریه وه داماد هیران
 نینه سه سه مایه سه سه می بانی

به عکسی نه م زور که بی نادان
 خدا بوی رتی نه فا نه سبب به شای
 به بی زه هتر کوشی گبیانی
 نه نه زانی عاده نه انصاف
 که وای لیرا هیرا نه عنوی
 له سه رضاستی خوی نینه سه احماد
 آناه و صدق نناه

به زانست و فن به هوش و وهان
 نه بی به گره می گه لی له جهان
 ریک نه فا مایه می فوشی شایانی
 نه گره بروانی به دلکی ساف
 هدی به تو عالم له به رزو نه وی
 بوفلی ماشا و هکی مارا د
 سمعنا امره و اطعناه

مادری دل پاک خادون فکری ساف	بیری ترهه بی بی بی انصاف
مانای (طبیعت) باهر عالم بی	برنی واجب بی و که عالی هم بی
با نه زهلی بیو نه بدوی بو نه	دوری له نقص فنا و نه بو نه
بهر نه و خالق بی بو نه و شتانه	که په بیدانه بن لم روس جیهانه
بیم نیشان به مانعی چیه	به خطا هر مانع لم فکره نیم
تولدی مادرستای به رزی ده کو تو	ره روح در یحانه و نه سیمی شه و بو

شاگردی سر به بند لوزی چادام	مایه ناسایش بود و گبانم
لیرا چون مانع هدی له پیشا	که هوشت نه دهن به نو که نیشا
یه کم نه وانده ره سمان پی نه گا	همه و نشاندی فنا لئی نه را
بیم ووتی همتا و نه جزای نه فوتی	زه دی به بدرگان زوری نه سوتی
باقی نه ستیره ی نه م ناسانه	ز با تر نیم هیزیان له مانه
شتی که لشی بو نقص و تحلیل	ناشی بو پایه ی خالق جلیل

دو هم نه مانه همه تیکه تن	له گلی نه جزای مادس حاملن
شتی مصتاج بی به اجزا و مواد	شاماده نه بی بو کون و فسار
واجب الوجود نای وه هابے	که روز فادی له ریگه دا بے
نای احتیاج داوین گیری بے	خط و امتزاج به ره و پیری بے

کسی هم که نه لیت نه م استیرانه	همه مو واجب لم روس جیهانه
به بیلبار واجب بنه به شانت	نه بن به نازار بودل و گیانن
تو له واجب که و توبیه سمه و دا	که بون به بیلبار شیت نه بی و شه بیا
ایش به واجب به صدق تر کی که و	الباق لغوه نای ده ر که و
بیجگه له بریش له پاش تحقیقات	شعور یان نیم ماده ی مساوات
ماده ی بی شعور ناشی بو ایجاد	یا بو یاسالی پرتی له ره شاد
یانی مواد بی گیان و شعور	ناشین بو خلق و بو یاسا و ره ستر

چوار هم نه مانه به ذات یا صفات	نه که ر نقصانی زویان له بکات
نابن به ذاتی واجب الوجود	ناشین بو خلق و ایجاد ی مفقود
نه که نه وانده همه کالمن	بو ده زعی واجب به صدق شاملن
یه کیکیان به سمه و باقی زیاده	بیر چون هم یوی به و صوب شاده

سیر بود به وهم مجموعی شمس
 لاده له مجموع سیر بود جامع
 الله نور للسموات
 بی عیبی ماده و تیکه ای نه جزا
 خاوه ن که مالی لازم زانی

پرسیاری چوارم

مادستای زانی ناز او ناماره
 نیانم صینا که خودای عالم ...
 خاوه ن بی له پونه و صافی که مال
 دشکالی نیسته له دلای مالی
 مانع کادیه دو پروه ردگار
 کشافه سیرر مایه ی سعاده
 نه بی خارج بی له عالم شه رهم
 پاک بی له عیبی نه و صاف و افعال
 نه بی بودی نه بی نه نیابی
 خالق بن له بو جمعی انشاز

نه و جوانی پاک نه دره سیده کم
 دو پروه ردگار نابی بو عالم
 تعدد کانه بو فتنه و فساد
 نوزانی زانی خاوه ن پورا وورد
 چه جائی شتی خاوه ن قیامت بی
 که ی تون دو شریک به میان می باش
 بون دو خالق له بو کائنات
 بی که نه لی خبر بی که نه له شرر
 هر سه رنگی کاری نه مانه
 نه مجار میاجی نه بی له کون بی
 به کورتی نه لیم به یاسای عاره

بورهانی تمام

لاده ده لیلی که خطای بی
 یکی له مانه خراستی شتی بی
 نابی هر دو بیان له دیا بیند جس
 چونکی جمع و منع له بو نقیضین
 عدوه پیچیان و هر بیان نه بی
 نه گره هر سه که له وان بیند جس
 که وای نه بی خالق نه نیای بی
 بگره بورهانی که حسابی بی
 بی دیان نقیضی نه ده خراستی بی
 یا هیچیان نه بی محال لازم دی
 عقده محالاً قوت نایسته بین
 عجزی دو آله له ویا نیسته بی
 عجزی طالبی نه دیان نیسته بی
 خاوه ن هر دو خراستی ناگاو بینا بی

هدر و مانع له بو تعدد
بهم مدعا نای هدر و به جاری
چون هیزی به کی کافیه بوکا
نه دنه به هیزه واجب الوجود
بستر برصیته دو پروده ردگار

له کائی خدقا وه زعی (تواری)
بین دروست بکدن ذره اناری
نه ویان به سوده بو خلق انبار
خواستی ماته جس حاضره موجود
به کی مائل بی و به کی فادون کار

نه گرتو ثبیت باب اتفاق
یا برتیار بدون هدر به کی له وان
نه لیم نه مجاره امکانی خدق
مادامه تمنع ممکنه بو بیان
عجزش فعلی به یا خود به امکان
مادامه ده هابو تعدد نای

به کیکیان دانین بو خلق اتفاق
ماته سرتاثیر به پیشی نه ویان
نه بی به مانع به عمقل و نصف
امکانی عجزش رونه دا لیسان
محاله له بو واجب به بیان
چه به روی واقع بو امکان به

لم بیانته ده رکودت برانسان
که پروده ردگار به هدر مو اتفاق
خارج له رشته هدر ممکنات
زیندو زانابو فادون فوا هشی
تیکدی نه بی عجز و دامادی
بی احتیاج به به هدر عا لم
چون شتی مردو یا خود ماته دن
به ضاوت و فوا هشی به سمع و بصیر
هدر چی ناقص به ذاتی یا کای

لعمقل دوری له ده روی نقصان
زاتیکی فادره معبود و خلق
به روی له نقصان فادونه که مالک
توانای ذاتی به نومایشن
ببناوشنه و او فادون گونای
بی شبهه و وینه راست و مسلم
نای به فادون تاثیر بو جهان
ناقصه و ناچار له خلق نه شر
ناشی بو وصفی پروده ردگار

نه گرانسانی ته فکری ده قیق
همه سوی کائنات سه راسه جهان
که پروده ردگار تاق و نه نیایه
مجموعی انبار کون و کائنات
نظام ورشته ی کائنات یک سه
نه خشی جوانی عدرزوسه مادات
راگرتنی وضع به هزاران سال
هدر شاهدن خودا ته نیایه

نه گات بهم علم به شیوه تحقیق
نه لاین به زمان طی هر یا به نهان
به کم مبدی هدر نه شیایه
جهاد و حیوان هدر مو نباتات
گورآنی وه زعی به خیرد به شر
نظامی ده وره و بیاسی هدره کاش
له سه توازن به تیک چونی حال
پروده ردگار و ان و بیایه

که بیان به عذر زاهد پیرانه وه	نه وه جاخانه که کوشانه وه
که بون به شونین پیستد نامردان	خانه دانه گان نارام گای مردان
که بون به شونین صورت پریشان	بیت العلیه گان بون به جویستان
نه و فد که رانه که بون به سردار	نه و سرداران بون به خدمت کار
که ده ره چون له ژیر سه زینجه ی نگون	گیر و ده کافی نه شکله نجبه ی گه ردون
له بدر ره شه بای غمه ما پر ته م بون	نه و غمه رانه که دل پرتز غم بون
که و تنه فوشی رنگه ، زینده گانی	که به بوی شنوی بای مهره بانی
بون به سه بر سه تمه ی پس لاریوشار	نه و بی ناوانه که بون به نا و دار

چر به ده م نه لهن خوداته نیایه
 برزونی نزمی عام له لای نه وایه

گورانی موسم چوار فصله ی زه مان	گورانی جهان سه رتا به دامان
کلیله ی که دانه به فری کوساران	که شیده وینه ی نه بروی دلداران
ده مه و قوف و ته م له سه ر دیاران	فوز نزمی باران کاتی به هاران
زنجیره ی رویار له نا و ده زانا	ره وانی رویار له دی به رانا
هاتره ی قلبه زه ی تاف سه بر زان	شاهه ی ناوی ساف سه بر زان له زان
قولی ناوی ساف له سه ر چاوانا	کولری فواره له سه ر اوانا
نم نمی شه دنم له سه ر گولانا	چون عاره ق له روی نازک دلاشا

لیونه که نه وه خوداته نیایه
 نه حاله عالم ناگا و بنیایه

چوزه ی ده رکه و تو له بر کا وانا	سه و زه ی سه رکه و تو له به ر شادانا
تاتای وه رکه بر له به ر شادانا	شه و بوی بو عه به ر له به ر شادانا
باقی گولالان له گول زارانا	توقه ی گیا له ناد مرغزانا
لاله شقایق نال نه علمانی	به وینه ی لیوی له علی به مانه
گول سوسن به ریز له به ر فغان	وه نه و شنه ی پهل دیز له به ر فغان
زنگی چا و دست هکله رسیا بام	سه ر به ست به وینه دل به ر آخه نام
چووی ورده دار له سه ر شادانا	گو لگیه ی شه م ردار له ناد باخانا
لاله ی معطر له به ر چاوانا	لولی نیلوفر له سه ر اوانا
ناسی دیا سه مین سه رو ووه منوبه	شوره ی بی شه بیا و فزار و عه ر
نه و بادیه ی نه و قول ریز نه مامان	چون با لای نالای نازک نه ندامان
شنوی نه سیمی کاتی به به بیان	روح افزای غمبسی بوسه دل و گین

همه موشنه ده تک له م روی و نیایه
 که به روه ردگار تاق و ته نیایه

ساده‌ی ساده‌ی ساف لید که سرمدمان	نگهای دایه‌کان خاطر بی‌خمان
دایه‌ی دور که دگر لبرولی تا زین	ره‌نگ زه‌رود به ویندی خیزانی پانز
بابه‌ی دل که باب به سوزی جگر	به صفای دوری فرزه‌ندی دل‌بر
ده‌رره دارانی به صبیزو تا مل	دل‌بهارانی هسته‌ی بی‌اصل
ستم‌کارانی گیروده زه‌نخچه	باله‌واتانی له‌به‌ندا نه‌سیر
دل‌سافانی پاک دل‌صفحه‌ی مینا	به‌شمعدی نور چون طور سینا
به‌دیندی قومی سگر قه‌لای بورجان	لونه‌کونه‌ده چون له‌علومه‌هنگ

خواپاوشان عدول و دانایه
 پرسیاری پیچیم به‌نه‌هوالی دل‌تاگا و بیایه

ماموسای به‌رزی پایه بوله‌ندم	هشیاری خاوه‌ن فولگی به‌نیم
واباوه‌رم کرد به‌پروه‌ردگار	تاق‌نه‌نیاتناک بیایه و خبه‌زار
به‌لام پییم بی به‌شیوه‌ی ته‌مکین	پویستی چه به‌شهر به‌نابین
ناده‌می مالطبع‌زانا و هشیاره	به‌سودوزیان باشی خبه‌ر داره
فرمان‌دارانیشی که فرمان‌تره‌وان	ناده‌می رگامه بو‌هزی نه‌وان
هکی به‌هکده‌یشی بو‌هه‌مو عامه	بیر پیوستی شرفعت کامه
بوچی پویسته بون تره‌هبران	کیشی و نا‌نکیند تره‌پیغمبران

بینای چادی جهان دیده کتم	دارای تره‌دوشی به‌گس‌نریده کتم
پویسته برمان بون تره‌هبران	دین و نا‌نکیند تره‌پیغمبران
بوچین خاوه‌د و سکودی عالمی	که هوی پیروزین له‌بو‌ناده‌می
یکدم یاریتی عقلی بیایه	بو‌ده‌رگی آشیا له‌م‌زوی‌نایه
بانی‌شتی و پویستن بو‌ژین	به‌به‌نه‌وانه به‌فوش نا‌شست
دوه‌م یاریتی عقل و وهدانه	بو‌هیر تره‌دوشی یاکو هوانه
سگه‌م زنگاری کوم‌لش بشر	له‌هیزنا هه‌وای کوشنده‌ی خطر
چهاره‌م رهبرش عقلی هوشیاره	بولای نه‌وخوا به‌روه‌ردگار
بو‌روژی جه‌زاد تو‌لش کرده‌ده	له‌گس‌رانه‌ی نادوی بردوده
جبا به‌تفضل بو‌ت بکتم بیان	هه‌تا ده‌رک‌دوس فلسفه‌ی ادیان

انسان همتا زه به‌عقل و ادراک	بو‌نه‌ندیشی چاک‌بو‌پیشی پاک
نابینه‌ریش له‌بو پیروزش	بو‌ژینیشی به‌رزی شاد و پیونده‌ر دوزش
به‌لام ناده‌می کونه‌ساوا بو	نه‌وه‌می نه‌زانی له‌پرچی و ابو

نرده گه گیشنه مررتی بی که مال	ببی یاری دین به هزارای سال
ره هه بری هه نارد خالنی اکرم	جایو تدریبی نه ته وهی ناره م
بو باوه ره به ضوای سرزده ویرتیه ما	یانی آده ص کرد به تری نو ما
له وهی پیوسته له بو شانی	هدهم بو یاروتی و بو قی که یانی
تا جهان گه گیشنه به م نظم و طوره	هروه هاتن هاتن به و تر زوده و ره
که زور پیوسته بون بو ماده و شانی	نگه له لشیای به سوو زیان
گات بو حال بون له وه روحی جهان	به وحی خودا بو پیغمبر رات
پیغمبر یکی وای هه نارد له نوی	چاکه ناره می گه بیبه پایبی خوک
نه و پیغمبر رهیش بی به خاتم	که نائینه که ی لشی بو عالم

عقل و وجدانیش یاری یان خدشه	پیم روتی نایین کومرکی هو مشه
لپان ناخاته سکره فونکی مرران	به لام برانه عقل به وجدان
خاوه ن وجدان به لاکه گردانه	هده رضاه ن وجدان به بروی به دیدانه
ویندی زانه گری له گل غیرری ضوای	شخصی به وجدان خیروشه تری ضوی
انسان نه پاته مررتیه جهان	وجدان بو به یار بو عقل لپان
به گیشری هدها په کی نه که وی	به لام وجدانیش نه خودش نه که وی
یا به هوای پایه و نه نصه بو حالی	له ترسی شتی یا نه مای عالی
له ریگی راستی روان لانه دا	نه که دینه تون بهم لاد به ولادا
عقل و وجدان ضوی نه کات مین	لهم حال انسان به هیزی نایین
نیته سکر ریگی آرستی ترجمانی	لانه دا له تری نفسی و شته تیان
نه دین نای هینی بو ریگی رحمان	نه که ره ضرور که س نه عقل و وجدان
تواحدی له گل نائینا یارن	به لام نه وانوی که به جنت یارن
که عقل و وجدان بکه دینه خودا	خولا صدی که لام دین نه بی به هو

گروی زانایان یا خود سه روه ان	زانان کانی چه رخ یا سا دا نه ران
خود نه خینه پیش له سه برما سوی	یا سایان له گل به دادا نه روا
سودی تومرتی له ویا دیاره	نه غلب یا سایان بو خود به کاره
خوای به پاشا خنکی به به نده	وایان داناده نه دیاسا چه نده
له گل ره ذیل و خفته هدها	بیجگه له همیشه گوی به گوی نه روا
له بو بیگانه و بو براد مانه	به لام نائینی خودانی عاقه

عقل نہ زانی نہ نفس انسانی
 نور مناسبہ بہ مقتضای ذات
 بہ خوشہ دستی ترین خوشی قوی
 بہ مستم کاری لہ سر ہزاران
 بہ بگرہ و بہرہ بکوڑو بہتر
 بہ برق بہ کینہ و دوروی و نفاق
 یانی روی بولای نہ نیا شیانہ
 بہ عذوق و شورش طبعی شہ بدایہ
 معج نابیتہ ہوی پاک طبعیت
 مگر پیروزی نامینی قدسی
 ریشہی رہ ذیلہ وہ برین لہ بیخ
 بہ برق صفای کارہ ہای انوار
 نہ ہر کہ برزا شخص انسانی
 قوت جوگونہ ناکا بہ گہر ہوا
 سریشی بیری لانا دا لہ رزی
 ماموستای وہ رزی نہ علم بہرہ
 ہر حضراتی پیغمبر رانت

گلی ہر نہ کا بہ شہوت رانی
 بریشی بہ سستو پوج و ہرافات
 نہ کہ ویتہ نیشی چون ری کہ وی ہوی
 بہ نازاروانی گروی وہ سی داران
 بہ وہ سی در شری ہوسر بیری کا
 بہ شہرونا شوب جدال و شفاق
 لای پایہ دارہ نہ م روی جہا نہ
 ہوشہوت رانی سر بہ سودایہ
 نامی ہینیتہ وہ ہوی حقیقت
 قوزی وہ سی بد لہ ہیزی نفسی
 شاخصی وہ ماضی دا پاچی بہ تیغ
 دل بہر شین لہ کورہ ی نہ سرار
 رزا بہ سریا فیضی رحمانی
 رونالکاتہ لای حتی ماسوی
 ہر وہ ستور ہر حق سرری دانہ
 کہ بیانم کرد بہم تول و عمرزہ
 کہ بہ مری صدق لہ رہہ رانت

بہ شہرونا شوب جدال و شفاق

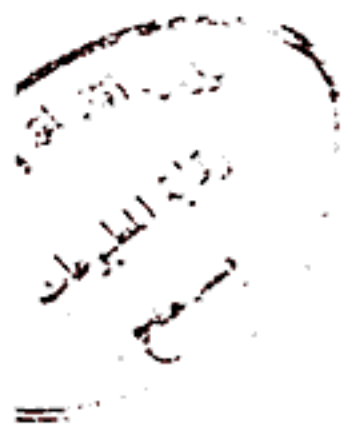
۱۱۱

بہ نوری نہ وان انسان پہ نہ گا
 خوی پہ لائہ دوی لہ باری تاوان
 نہ گہر نابلیین سرورک مانعہ
 تو لہ خوداں خودت نہ گہر نہ ترسی
 بہ لکو نہ توانی گہ لہ تاوان
 سرورک رام بکھی بہ مائی دنیا
 نیتہ کہ نہ نعت نہ کا لہ تاوان
 تا بہتی نہ گہر تیک ہی جہان
 یا خود ہم لکہ وی سلطہ نہ خوشی
 یا سرورک بوعدی لہ خدا نہ ترسی
 کہ وای ہر دین نہ ہینیتہ وہ
 وہو معکم ایما کتہم
 ان ربک بالمرصاد

دل لہ حق البقین تے نہ گا
 بہ شوبن تہ نیا و تاریک شہ وان
 لہ ضوق ناسی باش بدافہ
 کہ وہ سنت نہ گری لہ ہودہ شہسی
 آشکرا بگی ہی بے ترسی نہ وان
 قاضیش وہ نگ نہ کا لہ اغنیا
 بے خود و رہ جاو لہ خودا ترسی
 سلطہ گوی نہ را بہ کاری تاوان
 لہ رعایتی بہ شہر بے ہوشی ہی
 لہ ہر وہ بنیاد ہرگز نہ پرسی
 انسان لہ تاوان بگی تہ وہ
 نہ ہی نہ تاو رہ لہ ری نای گھوم
 نہ ت خاتمہ سر برسی پاک لہ نازدی

چونکی نه م نوری با نینو دینه	رهبری دین و پیروزی شریفه
به هوی تاثیر نوری معنوی	نه سوتی همدای ره دوستی نه دی
حتی به یاری خاوه نانی نور	دور نه بنیه وه له نیشی منفور
نه بینی کسی که هستا و دانشت	له گل انسانی به رزی به ره شت
حالی نه گوری به نه دیکلی وا	سوینه نه هوی وینه ی نیم له نادا
بوک خوراوه ند نه لی به نیک	بی به کوری کوم له راسان
سودی ک ورتیی چکان دیاره	ها ورتیی بهختیار زور بهختیاره
تا بیبه تی محیط سکه رت به نه وه	به دین و آیین به رزی هه سب
انسان نه گانه که مال نه بان	به نه ندرتیه شش به پیش رهوان

له م با سکه لاده دوستی ده قیقه	بو با سکی ره هبه ره بر دی حقیقه
خودا خلقی کور راسه جهان	فرشته و پیر و تالیف نه انسان
بونا سینی حق له بو عبادت	یانی به نده گنید مایه سعادت
هوی نه نیشی چیه باوه رسی انسان	به خدای تاوان به توله رحمان
یانی به راستی باوه رسی بی	جهان تیک نه صید جهانی تروی
پاشی مردن بشر زیندو نه بنده	له داد گادا گرد نه بنده وه
به تراروی راست ه بیان نه کری	کرده وه چون به دانش نه دی
نه و جا یادوزه خ یا خود به هشت	به عمل یا عفو له دکاره نشته

چون معقول نیه ثریان عبث بی	ثریان هه ره له بو هه واده ده سکی
چون نه بی شهنسی کرده وه جووان	یک سان به له گل خاوه نه تاوان
نه م گشت بیداد و عذرو کوشتا	نه م فرودیل و سزاو اناراه
چون به له بر سین هه روه هه نه روا	ده کو هه یوانی بهری له وناوا
یا خدمت کاران له م تروسی دنیا به	به گمان و به مال به جاه و پایه
چون به به نه نجام خاوه نه نه روا	خیری نابینی له کوله ی نه وا
مگر باوره می وینه ی هه یوانه	یادار یا گنای به روح و گنا نه
نای چونک عمقل باوه ترسی وایه	له پاشی کرده وه کاتی جهزایه
مادام جهزایو له بو گمان له بهر	له صغی بهری و له نه وعی به شمه
به حتی راسته کاشی ره هبه ر	مخصی رحمه ته بعضی بیغه مبر
نوده بر برینی یا سانی خودای	چه بو کوم له و چه بو نه نیانی
له بو نه ندرتیه و کرده وه ره وشت	بو توله و جهزایه له سه زربادشت

له بود نادانی خودا پرستی
 له بود چاودیری حدقی خویشا دهند
 بودا گزینی شیوهی انابوری
 به سوپانگی بهرزی به هره موند
 له بود به یانی تولدی قیامت
 له بود ترویجی راستی به سود
 باشی بگه نیمن وه ص سماوی
 به مقتضای ده در لردی روزگار
 چاهه رکس له سر هوش و نام فوری
 نه به بوسری فلسفه انانی
 (پرستی در ششم)

ماموستای دانای خاوه ن حقیقت
 به لام له دلا ماده اشکالی
 فوهی را وای کرد که پیغمبره
 له سر راستی نه و دلیل مان چه
 راسته پیوسته دین و شریعت
 نه خاتمه ده مانع به عزمه مدلالی
 به له مرص خودا به صرق رهبره
 چون با ده ریکه بی که نه و نبیته

نوری چاوانم انارامی گینم
 عاقل نه زانی که خودای انافاق
 کاتی که ولیتی به کی له بشر
 همدل نه برتری انانی انازاد
 له رشته بی بهرزی به پی زه مانه
 دور له احوالی ناشیرینی به ست
 نه مهربان بهرله ده بیکجا به رهبر
 بهرم به عزی ایشی خارج له عادت
 کاتی واره سی مات بیکجا به امام
 نه نیری بولان جبریلی امین
 نه مرئی بی نه کجا بیان گه نیمنی
 چانه دانان نه خاوه ن جهلال
 تپاشی نه وه خودا له روزی گه ربست
 زیادله (معجزات) به نه فلاح بهرزی
 بشرتی نه کن له که مالاتی
 بهیری نه شرف و پشت مایه شایم
 قوت تکلیف ناکجا به مالایطاق
 بوناده میزار بیکجا به رهبر
 خاوه ن نه فلا قول پاکو دل شاد
 به سیما و صورته اناده میمانه
 خاوه ن غیره تو شیعی و کس ربست
 نه شهوری نه کجا به فضل و هون
 به (ارهاص) نه بیکجا به هو بر صورت
 یانی پیشه وال به ف ص دیم
 پی تبلیغ نه کجا اهلک من آیین
 ری راست به راستی له عام بنویسی
 ادعانه کجا پایه رساله
 تا نیدی نه کجا به اهل معجزات
 به پیروزی هون دانان گری گم رهبرزی
 رام نه بن له بو حکم و آیات

بردینه کاتی نه مردی جبار
 نه ویش نه مری کرد به مأموران
 گرد باینه وه ناگری به وه حشمت
 جابر ابراهیم بن هادیه نادی
 خودایش به معجزه له بو ابراهیم
 ابراهیم ماده وه کو پرهی گول
 غدا ب به ناگر نه درا به نارار
 له سر اول ره قح در جوش طغیانی
 گیان دار له نادی نه که رته هشت
 له کاتی جوش و بلیه و نادی
 بوی کرد به شوین نارام و سلیم
 به خاری جه فاد به به ده روی وک

لا فرعونه کان (سحر) دائر بو
 له بو زرگاری و سر برزی (موسی)
 بو به معجزه له چهرضی زه مان
 چا و به ست و جادو لایان ظاهر بو
 بو به نه زده ها عاسا که رسی
 بو به هوی باوه به رین و ایمان

هر داله چهرض عیسی بن مریم
 له بو معجزه ی نه مردانه گه وره
 کویری سکومای خوشی نه کرده وه
 دوکتوری با دبله سر زوی عالم
 له روی جلانا له و چهرض و ده وه
 یه که دو جبری مردوی زیندو کرده و

هر داله چهرض مولای اصفیا
 واته ی فصیح و بلیغ دائر بو
 له نادی بار و نشین گاو نادی
 به خطبه ی بلیغ به هونراوه ی جوان
 هر که سی و دتاری به رزی بیوانی
 خوا بو معجزه ی سه راسته جهان
 به لفظ و معنا تاثیر نه کرد
 یانی (محمد) ختم الانبیا
 له به رزی نه وان عاقل هاتر بو
 گرد نه بونه وه نه هلق بو ادب
 فصیحای عمره به ضویان نه نروان
 پایه ی سه رنه که دت به دینه شانه
 ناردی نایاتی معجزی توران
 هر که سی نه ی بیت اسیری نه کرد

بیگه له قرآن، به چین معجزات
 به شعی بر به شق العتر
 به شفای نه خودش به ده سی لیدانی
 یاده که سوجه ی داری ته بو نه و
 یاده که ناله ی کوله که سی مزگه رت
 با خود زور بونی خوارده سی که م
 غدیری نه مانه یشی گولی (معجزات)
 خلات کرده له روی سر رت
 به ده رهونه نادی له به نخه ی انور
 فوی شفای صری دلپوه شیطانی
 شکلی ناهو له حضور سی نه و
 که له و دور که دتو له منبه سه رکه رت
 به هوی سرور سی ره به ری عالم
 صلوات له لای علمای ثقافت

چون شتی غیبی بویان به بیان کرد
هدم کاتہ وی و دکو روژی پاک

فدحی شارانی به زمان اعلان کرد
چون پرته و نه ویا له پرزی نه فلک

کسی کوده من روحی قدسی بی
قیمتی چیه (معجزه) لاله و
ببرو له دستیا بابکا تسبیح
په پنجه کی خلقی پوشهادت بی
نوده سته سه فای طی بجا نه ده
دهستی سه ربستی هیزه ره قهرت بی
ده من صاوده من (ابن مریم) بی
کسی تقدیس خوا سه صدق بکا
که دل سوزی بی پایبی نه خلاقی
کسی نه ساسی بی بر عدلی بسات
کسی ره حمیت بی بو همدو عالم
کسی که جیگه من وحی خودا بی

خودا مرتی خلقی نه نفسی بی
ذره نه سوتی به تاوی پرتو و
وان من شتی الایتم
به اشاره ی نه و با مانگ دولت بی
(میسوع) ه له ناد په پنجه کانیه وه
صفت ده زمانی ده رود زه حمیت بی
بوزامی زه حمیت نه بی مرهم بی
دار سوچه من اکرام له بو نه و نه با
دار چون نه نالی له پر فراقی
چون نه روا ته لای نا هو بو شکات
طبعاً زور نه بی به و طعاص کم
به گه کی هزار نه بی و انابی

(علاوه) انسان به شرتی انضاف
نه زانی خلقی رسولی اکرم
ره حمیت له روحی علامی ثانی
نه نودی اعلا می معجزی رسول
وه کو تامل و غیرت دراستی
عمفو چا و پوشی له تاوان باران
خودا گرتنی له کاتی نه هات
صفای نیستی بو همدو بشر
عدل دراری نه و له روی جوانا
مداری له گه له نادان و مغرور
قنیاتی به کم له هوس شریانا
عباده تی حق به روش و به شه و
شجاعتی نه و له روشی نه بر
معجزی به صدق نه بی نه ده بی
نه نا که نه بی له ویا ده فعل نه و

نه گه بردانی به دلیلی ساف
گشت معجزه بون له ده وره من عالم
(سعد) من ناسراو به (تفتنازاط
هر اخلاق بو به تریزی معقول
نه ستوری دل و عزیزیم و خواستی
دل سوزی له بو عالی هه ژاران
پشته سوزی نه و به خوا من کائنات
له سه ر اقتضای آیین ره به ر
ساخی بهره درو یالم به نه نا
ارشادی نه من بو کخصی جسور
دوری له نفسی خاوه ن نه وانا
استقامت دنه گران نه و
خودا گرتنی له تابندی نا هر در
که ده خلقی که سپی نه وی تیا هلی
خودا نه یگا و دوره له رحمتی نه و

یک کی گبر نه فوا	له ناد دل سرردان
یک قوش نه بی	به جفا نادان
بچه بچه ها و تری	فاوه ن عناران
نازانی چیه مدعی	عدارا
نازانی چیه مدعی	ده روی دلی
کسی نه چه تری	غریبی دولات
ده روی نه خوشی	دزه بولی چه ستم
ده روی دشمنی	به د نه نیشی دل
نازانی سزای	سرگزی چونه
نه دله بر خودا	نه مانه ی گشت دی

کم کانا ولم جوشی	نه فوا به کول
بانگت لی نه کم	له تاوی گیسان
نه ی به نده ی	خودا پاشای به نده گان
مایه ی پیروزی	و نعمتوره حمه ست
نه ی پیغمبری	محبوبی نازار
هدل گرتوی سزای	ره قیسی نایار
تریمان له بوه	به لاری بیباریک
به دلسوزیه	که هه ته بومان
سینم به روشه	له هه نایه ی سر
هدرتوی لغمانی	ده روی ده رونم
ده سمه داوینیت	ده ک عمره به فیل
خودا که توی کرد	به چرای عالم
له نادولمانا	هه لکه چران
انت الکرؤف الرحیم	الامان

(پر سیارتی هه ونه م)

مورستای زانای	به عدل و عرفان
که اعجازیشت	بوکردم معلوم
مزلدم بویه ده	دل به ریشتم

نه دباوه ی باغی علم و معرفت (نامی) به رگهی چاوه کی حقیقت

لبو اثباتی اعجازی قرآن
 یکم نہ یہ یا پایہ قرآن
 یا بالاترہ کہ ہنری ہشہ
 نابی یہ کہم ہے نہ نا زو بہ زو
 نہ گہرنا بوجہ عہدہ عہدنا
 لمعارضہ ہی بہ وینہ دامان
 کہ وایے پایہ قرآن بالایہ

دوہ نہ یہ کہ میروں جہان
 نہ یہ یا کہ ہر بہرزی قرآن
 یا کہ ہر معنی ذاتی فوراہ
 چونکی ووتاری کہ قدرہ تابی
 نہ مزی نہ دانہ لہی خودا
 کہ وایے وہ کہ دست علی کل حال

نہ مجاہد پیت نہ لیم اسرار اعجاز
 یہ کہ میں نہ لیم صدوقی ہجاء
 وارزوں نہ ناد ہمو عہدہ با
 ہمو ووتاریان کہ دہر فاندہ بو
 کہ چہ بہ قطع قسمی صحیح کہ سپی
 لیرہ را وہ کہ دست بو خادون نظر
 کہ دابو نہ ہے قرآنہ اکرم
 ووتاریکی وا کہ مدح وزہ ما
 یا خود کہ باسی نادا ہے دنیا
 نہ شیوہ وائہی نادرہں درہ ہے

دوہ ہم ہر کہ سی ووتاری بہرہ
 ہر کہ بابیکا بہر زو بالایہ
 وہ کہ فزہ وی ہوشمیر بازی
 یا کو رسدی، بدوائہی حکمت
 یا کو وائہی شیخ نغزالی
 لبلاغتاً نیابے عہر زہ
 لبابی ترا ناگیا ہو پایہ
 بو گور زو گوپال بو میدان سازی
 بو جانہ ہر درں پیادی بہ ہیئت
 لبہ بیانی باسی ماشاے

دودہ لیل نہ لیم بہ وینہ ہرہان
 بالاترینہ نہ وائہی انسان
 ناگہن بہ وینہ تاروڑی ہشہ
 وینہ یان نہ ووت بہ ہے یہ کہ وود
 گہ لی خطا و زمرہی اربا
 بہ سہر گہردانی نہ دنیا دا مان
 وینہی نہ جن ولہسان نایہ

معارضہ کے نہری بو قرآن
 لیرا مہ پس مان نہ داد عریان بو
 لیرہ شب کہ قسم ہر ہوم پیدیا بو
 خودا بو وینہی نہ گہی نہ راجے
 نہ بو یارم تے رسول اللہ یہ
 قرآن سچہ بو نہ ہلی کالی

بو حالے ہونے برای سہرہ قرآن
 یانی الف و بی ہتا انتہا
 چہ نہ خطبان چہ نہ آربا
 افراد و ترکیب ہولہ قطع نہ بو
 شیوہ اسلوبی نہ قرآن ناچہی
 اسلوبی قرآن دورہ نہ بہ شہ
 کہ لاس صدق ہے ہر خوداں عالم
 یا لہ پیوستی ہے نادرہم را
 نیالہ بہ یانی نہ سبالی دنیا
 نہ ہے کہ لاس منبع النور ہے

یا هلی انشاؤ نہ وہ بے زہمان
بہ کورتی ہر کہ س خاصہ بو با بے
بہ لام آریاتی بلیغی قورمان
چہ ثنا چہ زہم چہ وعدو رعید
چہ لہ بابہ تی میروں نادہ می
چہ لہ حکمہ تو امثالی عام
چہ لہ ارشادو تہ می ہشہ را
لہ ہر بابیکہ سہردانی ہرزہ
دوتاری دای کہ لامی ہم قہ

یا فدا کاران لہ برنشتان
لہ غیری نہ واپہ و شہرزہ نابی
لہ ہر بابیکہ بدیع و جوان
چہ تقدسی حق لہ خودای مجید
چہ لہ بیانی وہ زعی عالمی
چہ لہ بیانی سال و ایام
چہ لہ پاداشی خیر و فطرا
دورہ لہ نہ ہلی نہ ہم ہرخ و عمرزہ
معجزی ہمو تہ وانای خہ لقمہ

سی ہمین لہ سرپاسای ہرا دورہ
نہ غلبہ ہر بہ ہوی بالغانہ ...
یانی زہ نگ نہ کری بہ درد گہ زاف
بہ لام قرآنی ضوہ ن وہ رہہ کشت
ہر تہ بردای بہ شیوہ انصاف
کہ لامی دای کہ لام اللہ بہ

ہر چہ دوتاری ناسک بتو دورہ
کہ ہوی اعجابی نہ صلح است
بہ لادان لہم ق بہ شیوہ زلف
کہ بہ بلیغی لہ غیبہ وہ کات
تیا یا نابی شغالی ضلوف
معجزی بیری نہ ہلی دنیا بہ

چوارہ میں قرآن لہ اضرار غیب
لہ الم غلبت الروم
باسی ہراری نفسی انانی
باسی تیکہ لی لہ نباتات
باسی نازاری لہ ہوادہ بی
باسی توازن لہ حرکات
صہ موغیبی ہون پستہ شہ ہر وہ
ہیرن نادہ می ناگاہ ہم پاپہ
کہ دای بہ دل بہ خاطر ہم

گہ لگی فہرو و ابو بہ بے ریب
کہ می لہم باست بو نہ بے معلوم
باسی آسمان یا نہ فترانی
خالق النوی لہ کائنات
باسی ہر لکانی لہ زہوی وہ چہ
باسی ارواہی لہ سرکات
مہ گہ ر فون کہ شفی بوضکی لکا
ہینہ شہ کہ چہ خت کہستہ ماہ
کہ لامی فہر معجزہ می عالم

پنجہ میں نہ لیم دوتاریکی وا
پر لہ وقاری ناسکی نازدار
لہ انسانیکی نافواندہ می کومی

جامع بر ہدی مانع لو ہوی
پر لہ حکمت و امثالی عصار
بہ بے وہ دامن ہر سہی علمی

لشتر جودتی سرباست دوره
کروا بی نه بی که لاس هدی بی

له پیزی نزمی ناده م سستور
عاقلی بره کوی رام و ملکه قی بی

شسته بین نه لیم ده لیل نازار
شخصی جامع بی بو فیض و جهان
عالم با بگ لکی بو تو حیدر خدا
بو پیری روناک بو کرده دهی پاک
رونه کانه لاس ناره زور دنیا
تا دام زربین ده وله تیکی وا
حدی هدر که سی بدات ده سستی
مغور لکی سراسر لانا قاق
به وینه ی هتا و زه رچی بو عالم
زمانی نه را له مال و نه فسی
بی شک ره به رس خدا بی عیب
خوس چینی به رزه به مایه و پایه
خوس چون اخلاق معجزه ی عامه
ره به رس عام و نایه تی قوربان
بو و انبیا تب گلی عاقلان
گردونه و لهی مطیع و سامع
کاتی پروای له م کار ساسته
باشی باده رنه که رسولی امین
قرانه که شیشی که لاس صه قه
کلیل بو له بو ده و ره انقلب
به روا نه یعنی هیزد تاثیر
توزی غویباری جهل و خرافات
دین نه ساس له سهر قوربان بی
دین مانتی له سهر عدل و داد
دین سهر سهر پر به له ره حمت
نه و پیغمبره پاکه سهر به رزه
مانگو روش یکن له ناسمانا

تیکه ل له دو پیش له سهر اعتبار
ده رکه دس له وا که مال انسان
له پیر ستاری ناره زود هدی
له بو ره دوستی په ندریده ی چاک
دل مربوط بی به خوداں نه نیا
تیا دا پیش دارین هه مو ماسوی
نه گابه که سی تحفیر و په سستی
به نظری عدل د به به رزی نه فلاق
دسوز بی له بو گشت نه بی آرام
به گره به یاسای نایینی قدسی
قرانه که شیشی دستوری غمیه
ده سدره که شیشی به عمینا وایه
قرانه که شیشی معجزه ی نام
دو معجزه بون له سهر زور حیران
ماننه فخرتی شای زنده دلان
نه ویشی بو بیان بو به شمس لامع
که به و په بیدا بو له م سرب نه
ره همتی عام بو له بو عالمین
بودین و دنیا به رزی و ره و نه قه
عالمی که باینه به پایه ی صواب
به که سی ناکری قلب و تغییر
هرگز لیل ناکا نه ر چاره ی صبا
نه بی پیروزی نوعی انسان بی
به کاره له بو گشت ناده م نزار
یاسایه له بو جمعی نومرت
قدرا نه که شیشی به و شوه و نه رزه
چرته و نه ریزن به سهر حبه مانا

ماوسنای بہرینہ سے بہرینہ زانی	بی سبب نابی شت لہ جہاننا
سبب کائنات جس نہ دشتہ نہ بے	یانی معجزہ پیش بہ سبب نہ بے
تیر یانی جس خارق عا رہ	کاتی نہ سبب ہی ہسی نامارہ
ھدروا نہ مہوی فزرقیکی جوان	لہناو معجزہ و جادوی جادوان
یا کاذب داوای رھبہری بکا	کہ معجزہ ی بو کے رہ دی نہ کا
لہر مہوضو عانہ بہ یانم نہوی	دو زمانی وہ روی گیانم نہوی

شاگردی ووزوم راستہ قہت نای	بے ہمو نہ سبب شتی بہ یدای
بہلام نہ سبب ہی نہ معجزا	غیبیہ و خارقہ شتی عارائہ
خودا نہ نرانے و ھد خودا نہ بکا	دستی کاسی کہ سی پی ناگا
بہ اسباب ہی مارام نہان بے	لہ شری قدرہ خدای جہان
راستہ خلاف عا رہے عام	معجزی ھمو گہ لی نہ نامہ

ھدیہ بہم شیوہ فزرقیکی جوان	بہین معجزہ و جادوی جادوان
جادو فزرقیکہ لہ بوتو و بو من	لہ شتی وہس کہ وی بہ کسب و فونڈ
شت کہ نہ سبب ہی فزرقی و کہ نہیں بے	خارجہ لہ وہی غیبی و وہ ھسی بے
غیبی نہ سبب ہی ھد لہ خودا یہ	ھد لہ قدرتو ھیزی نہ وایہ
پیغمبرہ کان بے وہ فلن لہوا	لہ ونہ نہ زانن تو یانی تو نہ دا
بہلام جادو گہ یانی کھ باز	بہ ہوی فزرقی وہ نہ بے نہ دن باز
بہ ہوی ریاضہ کابرا فیر نہی	بہ مانگی جبر بہ نان تیر نہ بے
یا خود ھد ناتسہ نہ گری زہمانی	وامکن نہ بے بو ھج لہ بی
بہ ہوی ریاضہ و باری نفسانی	کہ شفت نہ کا گہ کی شتی نہان
یا خود بہ فیرتوں کابرا اثر نہ خوا	کہ چہ زبانی قطعہ بے ناگا

علاوہ سحر و جادوی جادو کار	ھد رہن نہ بہتہ نشای ناٹار
دہ کوتیک ہونے طبعی نامہ	یا رام کردنی ہشی عالمی
بہلام گہ لیکن لہ شتہ رہد ھم	بی صقیقتہ لہ مہوی انامہ
گورس ھد کیشہ بہنا و جیوہ دا	نہ صوتی وینہی مارو نہ شردہ
بہلام معجزات گشت ھقا یقہ	لہ شتہ رایجادوی خوداں خالقہ
لیرا بوت دہ رکہ وت بہ بے کردد	کہ چہ فزرق معجزہ و جادو
بہ دینہی فزرق ری جادو رھبہ	اللہ اکبر اللہ اکبر

لیلا پدیدینه برائی جوان	ایشی معجزی بو پیغمبران
نه ده یه کاتی تختی نه وان	له به را به رس گلی کافران
خودا بوی نه کاب محض ترفیق	نه به به مایه ی تاییه و تصدیق
هدر چی بیسته دی بوی تختی	هدر که رانه نه له بو حقیقتی
باید معجزه بو نه دعانه	به عورخ هکله باش برانه

له واته ی باسی ریاضه ی لیس	ده رکه وت بو نیمه سترگی به نهان
نه مریه کشفی هزاره غیبی	نای به ده لیل بهرز نو به عمی
به تا به ظاهر شخصی کشف دار	به نه هکله من دین نه آینه ره قار
چون فیض اسلام نوزی بینه	دوره له و کله پیغمه دلی رینه
خارقه ی فاسق هدر رسته راه	وه کو پارهی قلب دور له ره راه
بی قدر و پیغمه له سه ریری پاک	فاسق با بفری بوقته ی افلاک
نه ی بیادس باش رانه خودای	تا بهی دین رسول الله لی
ولی نه ماعی به دنیا که نه	ولی خاطر ی به خودا چه نه
ولی ولسوزه برسمانان	ولی ده رمانه نوره رده داران
ولی ورون وینه ی کاره با	دل رانه کیشی و غم نه دا به با
ناوری له نه وهام پاک نه بنیه و	ولی به نه نوار نه گه شینه وه
قوم لایستی لهم جلیسی	و نظر هم کنز نفیسی
نه مریه ده رزی به رزی عالمی	هوی زرگاریه له بو ناده می

(پرسیاری نوه هم)

موسای ده رزی کیشی و نایم	زه هندو مای رنگه ی علم الیقینم
نه و جیره نیکه کبادت هیبا	له چه نه وعیکه له خله لعن خودا
چلوقی ده رگرت آباتی قورمان	بولاس خاتمه می گلی زه هبران
چلون بوشیوه ی تعلیمات نه و	له بو تره به رس به نوز و پرته و

نوری جادای جهان دیده کم	خاوه ن ره وشتی به سه نذیره کم
نه و جیره نیکه نادره بن	له باسی (وحی) رب المشرقین
له نه دعی (ملک) و شسته نایون	له ماده ی لطیف دروست کراودن
نه نیرن نه می نه خاوه ن خوراک	فرمان به ردارن له نه نذرای پاک
و جوربان له سه ر (کن فکون) ه	دورن له هدر چی صفه تی دونه
خوبان نه گورن به اشکال جوان	به نه مری خودای ته وانای جهان

له سر و معلومات له نصوص دين
به تولى زه مان فديمان به بردارن
وه كره نوسيني كرده دهى انسان
وه كو پرسيار له شخصى مرو
وه كو مارتى شخصى مسلمان
همه شغولن به ذكرى خودا

مأمورين له بو جهان مافدين
همه بولم ايشى خودا فديمان
وه كو پارازتن له نفس و شيطان
له و باوه رانه كه بويى ترو
له كه له نيشا له سر و زه مان
له سر و شيوه بويان دانرا

وزارة
دفاع
په

نوزده طائفه يا نوزده نذر
نه م نوزده صنفه له ملائكه
مازى مأمورين بو باغى به هشت
گوره نه مانه ناور درصوانه

مأمورين له سر و زه مان مسخر
سه رو كه كه يان ناور مالكه
نارام و سالم به كارى و هشت
مظهورى فني خيرو حسانه

چهار صنفيشيان زور به هورم تن
يكه ميان گوى مقربين
سه هم روحاني چواره م له مانه
عهده ديان چواره له ده ورس ديا

لاى پروه ردگار خاوهى عهده تن
دوهم ناوراد به درك و سفت
حلهى عرشى باشى نزانه
له و ديا هشتن به سر خودا

گوى مقرب چوارن به ده ليل
سه هم عزرائيل چواره م سرافيل
جبريل ميني رب العالمين
ميكائيل له سر نه مرس نه زرافه
عزرائيل له سر گيان وه رگرتنه
وه كو مامورى چران كاره با
نه توانى بگا به طرفه العين
سرافيل چه مامور خودا
رصور له احاديث بيان كراوه
وينى شافيكه قوس نه كا پيارا
مامور به دشافا قوسه كا دوچار
دنيا سرف نه به له به رزو نه وى
پاشى مادهى چل سال به قوس دوه ميان

يكه م جبرئيل دوهم ميكائيل
له سر آيه نو صديش جليل
بو وحى و تنزيل لولاى مرسلان
سترى هوالهى خودان خلافة
نما مادهى كاتى نه جبل مانته
به نانه نوري شارى لانه با
قضى ارواحى به هلى ففتن
كه به نفخى صور ديا تيك نه دا
بهم نه وعه پيمان نشان دراوه
به قوس گيان داران كوى و انبارا
به يكه م جبرائيل مرس گيان دار
كيو نه بن به قوس له هه و او زه و كا
زبنده و نه بينه وه سر له قوس نه

بیته پیشه وه مدیانی حساب
خودا به نوری پیغمه را نه
به نوری لفظ و معنی قرآنی
به ضیای لشی شهیده گانه
به نوری ولی دل سوزه گانه
به شریان بکا نه گل دوسانه

تولدی کرده وه عقاب و ثواب
به صفای بینگی گشت ره هه رانی
به نوری دلی قرآن خودیانه
به باره و به شی مجتهدانه
به دل سافانه پیروزه گانه
بمان خاتمه ناو باغو بیسان

نه هم جبر بینه سه رباسی جبره نیل
برانه کلام صفتی صدقه
یا که نه شیوه ی حروف و اصوات
به لام بو تنزیل بولای ره صبران
وه که دیاره نه نایبی ملحوظ
جاکاتی ویستی علامی جلیل
به القای غیبی و هیزنی روحانی
نه سه رضوانتی نه و شیوه ی ملحوظ
به بی دوس لیدان نه ریگای وصول
نه هم جبر یاداتی جبریلی انور
وه یا خود رسول به قوه ی شخصی
نه سه رباسی نه هم روشخانه
جبریل پی بنا کری افاده و تعلیم
نه هم نایبانه نه لوحی جلیل
وصیه و کلامی خودان اکبره
خودا به قدرهت نه له وها دایمان
هه روا صحف و توراذه و انجیل
نه دایشی نه قش نه لوحی اکبر
به لام هه قرآن لفظی معجزه
بابای کتب دویک نه اخی ز
(حدیث قدسی) به قدره اعزاز
به لفظ و معنی نه لای خودا وه

که چون وه رنه گری آیات تنزیل
لازم دانی فردی مطلقه
ویندی نایبی له روی سه رباسات
بو که یاندی نه دان به یاران
نه قشیان هه به له لوح المحفوظ
سفر بنیزی یانی جبریل
قی نه گه نشینی حکمی سبحانی
نایبانه وه رنه گری له لوح المحفوظ
نه رهین بولای هه ره نه رسول
نه روانه شیوه و صورته بشر
بیته سه رطبی ارواح قدسی
هه ره چن نه د ملک نه میان لسان
ره سول وه رنه گری قرآنی عظیم
که نه بیان هینی هه ره نه جبریل
جبره نیل لیدانه نیاره هه ره
نه ده فله لیدانه فرشته و لسان
کته جبریل بیان هینانی جبریل
دورن نه ده فله و نشینه و بشر
عالم له ویندی نه دراه عجزه
نه گه رجه به رزن به پنایه و اعزاز
بی ده فله جبریل به وصفی اعجاز
که و توه نه قلبی رسول الله وه

وزاره
ده

غذیری قرآن و حدیثی قدسی
الهام ثابته به شمرن خودا
نه بریش له صدقا وینه قرآنه
چونکی الهمامات بر پیغمبران
به لام الهم اولیای کومت
نای به صحبت له سر غیری فوس

له دهی له خودا ده نه گن به شخصی
له لای خودا ده بر رسول الله
دوره له هر چی عمیب و نقصانه
وحی خودا به له بو ره هبه ران
چون محفوظ نیه له شیوه و تهرت
نهان نه توانی گوی نه گری له بوی

ماعدای وحی و الهم خودا
هر کام له وانه که متواتره
انکاری لفظ و مانای نه وانه
نه دهی اما حدی و بریک بی که گران
به لام لفظه که ی چونکی آواره
نه و نه بزانه بو عقده و دین
یا متواتر یا ترکی نصی بنه
نه ما بوا حکام آحاد کافیه
نه نه ده رزی بو له بوی حرمان
ره صحت له دکسه دلوزن عامه

یانی فرموده نورسول الله
به وینه قرآن حکمی ظاهره
وسیلله کفره باشی بزانه
انکار من معنای نای بک که س
قابلی باسی نه هلی استناد
فرزه بگانه مرتبه بی یقین
به وینه نصی ذاتی اقدس بی
تأثیرات ظن له ویا وافی
باشی ده ری بگره بودین درنیات
ماوای نه دکسه دار لسلام

وزارة الثقافة
رقابة المطبوع
يسمح

مدرسی داری افکار و اسرار
ده لیلیت چه رسولی اکرم
له ری خودا به ده لیلی و

ده زمانی ده روی بیماری زار
ره هبه ری عامه بو همه مو عدم
شفای ده روی بی بیم بده ده و

شاگردن دوردم ده ری بگره بدل
ده ری بگره ده لیلی له نفع سلیم
هر روا ده لیلی عقاب بو جوان

به ره ای بتی فوش وینه به ره رگل
ره ههوما ری بگی پانی مستقیم
که نه م موضوعت بر بکا بیان

له نقیبات ده ری بگره قورمان
عه ره ب و عه هم له نور کو چه رگی
بخوبینه ره ده سوره نه اعرف
نیانگی کرد اهلی تورات و انجیل

له الهم الناس باگه له نهان
له ستمی و ناری له ره شوینی هس
لی وورد به ره ده به عقل و نصف
که ایمان بنین به نه ولاس جلیل

نور و دانہ کا بربانی طبیبات
نور فری نہ را لہ سر شانیان
نور بہ ندری پاک بہ بیرو باور

لانہ والیسان ہوی محرمات
رنجیرہ منہ نیت لہ سرور و جان
لہ لای خودادہ بوی بہ رصہ نہ

بجونسہ رہ وہ سورہی انبیا
وارثی عمر زن گہ لے صالحین
بجونسہ رہ وہ سورہی سبا
ومارستانک بہ خطابی فاض

نامہ سوری فوت وہ رکہ دیت لہ
اعد رہ ہمہ نہ لہ بو عالمین
گہ رہ لول وہ رد لہ دل لانہ با
نکملہی الا کافہ للناس

صہ روا لہ نقلی وہ ربگرہ نامہ
زور نامہ نوسی لہ بو شہ رولان
لولای (مقوقس) گہ درہ س قبلیان
لو گہ ورہی (بحریا) بو گہ ورہی عمان
ہم لہ بو (کسری) گہ درہی ایرانی
رونک دیارہ لہ نہ دعہ نامہ

کہ ہوی وہ عونی خیر الانامہ
بہ صوق باگی کرد لہ شہر باران
ہم لولای (ہوقل) والی رومیان
دعوتی کردن بودین و ایمان
ہم لہ بو پرویز نہ وہی ساتانی
کہ رسالہ تی (محمد) عاتہ

لہ عقلمیانا وہ ربگرہ وہ لیل
محمد داواں رسالہ تی کرد
بیکم معجزہ س انا فاتی قرآن
سی صہم معجزہ س روداں زہمان
بروانہ سیر باسی معجزات

بادانہ منی بہ دینہی ذہ لیل
لہ سر روداں فوی مجہتی کا وورد
دوہم معجزہ س لہ فلاحی جوان
کہ نا شہیرین لہم گاتا ہومان
نہم حقیقتہ نہ ت بو نہ بی اثبات

بیرگی شوراد شیرین بی ناوی
کویری سکوا بی بہ بیانا
فوش بیستہ وہ نہ فوش بہ فولی
چہن دانہ خودما تا بیت شہر سال
بہ لہ کارہ سات بہ علمی بہ ربیب
بلی بو تو بہ پوشاک کسری
بلی فلک کہس شہیدی بہ حرہ
بلی لہ حمز ناگری یستہ وہ
بلی خلد نیت مادہ س نشی سالہ

بہ ناوی وہ سر کہ کہ دتہ ناوی
کاتی کہ وہ تہی بہ چاویا ہینا
گری نا نیلی بہ قد درسی مدنی
بہ کی لہی نحوا بہ آ رہ روز حال
چہاں نشان را گہ لے کار غیب
بلی ہما نہ گرین قصور بصری
بلی (بوالفضل) انظر دور قبرہ
تا وہ شتی بصر نہ لہ منور
لہ وہ لا شایو پایہ و اقی لہ

همه مو نه مانه تياره قی غزین
 نه جی فروغیل نه روی نه سبابه
 زاتی نادانی معجزه خاص
 هر چه نه دینی دل و در نه گری
 نه مجار بردانه نه دلی دور بین
 ارسلت الی كافة الثقلین
 همه معجزه شاهی با عین
 نه نیا تا نیدی خودای ده هابه
 عالم نه نیاسی به شیوه راسی
 به ندعی رنگه به شهبه نه دری
 تا بهم نتیجه بگه به یقین
 راسته بی شوبه نه نور عینین

مادام رساله محمد عاقه
 بزانه اسلام بو بنی نادم
 اسلام با بگت نه کا بو صدق پرستی
 اسلام با بگت نه کا بو عدل و داد
 اسلام زده هندوهای رنگه چسانه
 نه که دونه درای نه نریشه او کام
 اسلام وه کوروش نه تا سمانا
 هر که سی به گویره رساخه بینا خون
 نه نه در نه فای به لفظ و معنا
 میرانه اسلام بو بنی نادم
 اتقی شه حسیکی زیاده نه قوایه
 به کوردی مانای فرمان برداری
 واده که دست لبرت رساله نه عام
 تا نین پاک دینی اسلام
 هوای پیروزیه نه کوره عالم
 بشر لانه دا له دونیو پرستی
 بوره وشتی سرز بو ناده می زاد
 اسلام تا نین نه ندعی نسانه
 غنصری نه آئین اسلام
 پرته و نه برتری نه سر جهان
 له دینی اسلام پرته دی دی بوی
 نه بروره حضرت (سلطان مقام)
 اتقی شرفه و اعلایه و اکرم
 تقوی پاریزی حدی خودایه
 له بو ده شوری حضرتی باری
 عمنالله بنور الاسلام

ماموسای ده رزی دین و تا نینم
 باسی که توه له لای بیگانا نه
 نه لین پولینه گل ره هبران
 وظیفه ره هبر تا موثر گاریه
 مایه ی ناسایش بر ماهی شبنم
 بو چادی دلم بده به تانه
 نه بن به مایه ره نجی تا و سران
 نه کک شیر و تیری هوای بیزاریه

شاگردی مردم به عه قلی زانا
 تا گات له فوت نیره لاپیبه
 دور به له بیری بت خاتنه نا و بیره
 یه کم جاره نه لیم میژوی روزگار
 تماشای بکه بزانه زه هبر
 نه توانیت بری له روی جهان
 چه ن پله ی نه ختولارت له ربیب
 بیره ژیر سایه ی تفکیر و تدبیر
 که باش نه برای مردمی خدایه داد
 چه نی بیزار به له صفای بشر

بزانه چون بود خوکو نادان
 چون بود اداره بود نادان
 به تاریخ ساخت حضرتی رهبر
 له پاش رسالت ناسیازده سال
 عاره تی و ابوب به حیره بانے
 مانگی نه کردن به شیوهی حکمت
 بو تو صیدی حق خلاق علام
 هر چه ن بود با صحت آزاری تانه
 به لگو تقابل به عدوی نه دان
 له م مادهی سه فتا گه لی له انسان
 له محار له ترسی شهرن خود به ستان
 پاشای هد به شه چونکی شریف بود
 اکرامی گرتن به دل و به گیتان
 له پاش ماده کی هاتند و حجاز
 صاحبون کافران طالبین به نیش
 له م بهینا گه لی ده شفته کی نه عرب
 به ناموش گاری به نه رمی و آرام
 قبیلای (غفار) هم به بنی اشهل
 به نامه نویسنی نه مالی به مان
 حضرت ضوی با لذات شریفی نه بود
 مانگی نه کردن بودین اسلام
 سی سال له شه ریک له موسمی حج
 گه لی له مانه به صق اسلام بود
 هم تعهدیان کبیر الایام

اداره بود که ل آل و اصحابی
 بود مانگ کردنین بود ریکه رشاد
 له چلی سالی او بود به پیغمبر
 له م که دا بود به عه قلد که مال
 صدنکی مانگ نه کرد بود مسلمان
 بود شایر ریکه ی اقبال در حرمت
 بود فونکی به رزو بود صلحی ارحام
 قدرت لای نه نه دا له م شیوه صوانه
 دعای خیری بود به برابر به وان
 رویان کرد له حق به وعظ و بیان
 له م که ده رهون بود رحبه شستان
 مشرعه به رزو قلدن لطف بود
 نه دانیش هم بود به خوشی نه زبان
 له بود حضوری م دولای سه رفراز
 نه کرار چونه ده بود مولکی هم به نش
 به ارشادی دین به نصی کتاب
 شه ره فیان ده رگرت به رینی اسلام
 کاتنه سه روین رسولی اکمل
 ولیان روناک بود به نوزی سلمان
 له قبایلا ارشادی له کرد
 بود ره دشتی باش همان و اکرام
 نه صوه لای حجاج له اوکی خوزج
 تابعی دینی خیر الانام یون
 یارمته بدین بود نه شری اسلام

وزارت
 رقاب
 به

که مانگا دار بود کفاری مکه
 گردیدند و له (دار الندوة)
 جابه نه مری ضوا نه وشای نه مینه
 استقبالیان یاران (انصار)
 هد تا یارانی لی گرد بود نه ده

نه صاحب حضرت بی شهم و شه که
 بود امحای ذاتی خاوه ن نبوه
 محروقی فزیمو له بود مدینه
 هد تا دامد زرا سعیدی ابرار
 به نوزی لغای دل شاد بود نه ده

که مجاره همدو به لطف و ندرت
در اصولی نائینی اسلام
نسبت به نه هلی تورات و انجیل

که و تنه ارشاد زور به دل گرمی
که گل دکائی ، نه شیان به اکرام
ره و دشتی باشی بو سستی جلیل

بمعکس گدی بنی هرا نیل
بعضا به عدال بعفا به شفاق
به شمه و به پرورش به بی راماوی
به مخابره ی کفار ی هجاز
کفار ی نه که شیش به ماری نه وان
چا که معلوم بو ندرت بی سوره
مشرکه کاندو جوله گدی هجاز
بیم حاله شیش اسلام ناگاب پیابه
به نه مرر خورا یاسایان گدرا

له و ده درو پشاکه و تنه تضلیل
بعضا به صیلمه و سیاسه و نفاق
بوسلمانان شیریان نه ساوی
به مؤامره له شان سر فراز
قصوریان نه کرد به گویره ی افکان
بیداوی دشمن زه مان نه فروده
ناماده ن له بو تخریب و اعجاز
هر سه عی بکن نه روا به نرایه
نه مرر جهاد و شتریان بی درا

له بهر صورتی تورات و انجیل
به کرم قبول آیین اسلام
سی هم بین دفاع به چه کوسلاج
به لام مشرکین له نه هلی هجاز
یا قبول دین به بی فیل و گدرا
هه تا نه و انیش نه کاتنه و بیدا
ههزه نه رسول به هنی تدبیر
هه رشتی بوی له غیره نه نه
به بی که دشمن که و نه نا مردی
لونه هلی شرف شرف نائینی
به یک بردانی له په ره ی بیرو
ریتربا دشمن بیته ته کو ده
به یکی به نه مرر چاری نه کرما

سی خصلت له گل بنی هرا نیل
دو ده بین جزیه و اطاعت حکم
نه و نه پیوسته بی بو غایه ی صلح
هر دو خصلت بان بو کرا ابراز
یا خود حاضرین له بو صر بس و شتر
به نا انسانی به کبر و طغیان
ده من خون نه برد له پوشید و تیر
نا چاری بوه له و کاتو ده
گمده نه ندان عذرو دل سردی
به تا خون سور له دیا نه رشتینی
نه م هه قیقته نه ی بوده ره چی زو
سه گ هه ره نه و ره ی له زو ی مانگه شه
نا چار ده من تیغ نه بی ده من بگری

علاوه انسان بروانی جوان
رشتربا دشمن بیته ته کو ده

بوی ده ره نه که دوی دو په شه نسان
نه م هه قیقته نه ی بوده ره چی زو

پیوستی نیم به رنج و زه همت
 کاتی که بیستی ارشادای ره هب
 بهشی ذره هدیان هوش نه خوشه
 گه لی محتاجه به آموزش گاری
 لیا پیوسته معجزه ی ره هب
 لم به شاهیه به شیکی نابار
 نه م نه وعه که له سر روی عالم
 تا نه بریتیه وه ده وه ی به شری
 صد سال به چاکه خفته ی بگی
 کان لم یعلم حکما مذکور
 به ره قیقه ی فرصت هینا
 تو خدا انسانی ره دوستی و ابی
 بیگه له نه مان چیه نه دبیری

خوی نامه بوفه یضی ره همت
 له سر نه مری نه وری نه گریته به
 له وه رگرتی نه می بی هوشه
 تا زرگار نه بی له هوی بیماری
 ته میوه و نه برینیش به سوده و نه
 صورت نامه می سیره ت گورگار
 له روشیکه وه کاتوه نامه
 کارنا کالیبان نه می و ره هب
 به واته ی روناک نه می و ابده ی
 کان لم یفهم نظام مسطور
 شه نه نیتیه وه لرو ی جهانا
 دشمنی هفتو دوستی هدی و ابی
 نه می چیه نه کا چیه تاثیر

(علاوه) نه هیل نه تیر و تانه
 نه گور کتابین کتاب هه که
 نه گورنا فرمون لاپه روی میژد
 دیاره فوجی تاریخی جلیل
 دیاره جهنگ (پوشع) ی جلیل
 دیاره له لایان هه موبین به بن
 دیاره هرب و دفاعی و اوور
 دیاره اداره ی نبی سلیمان
 نه گور به رضوانان نه ره بون له دیا

یانی نوته روی گه لی بیگانه
 طبیب به کتاب خاطر یان جه
 نیابا نوته سواده کاره ساتی نو
 نه زانن حاله بنی هرا نیل
 هردی کودله بنی هرا نیل
 کاره ساته کان لای نه روی ارده
 دیاره قتلی جالوت ی مردود
 نامه ی بو بلقیس ملکه ی بیمان
 بو شه ریای نه کرد له سر روی دنیا

وزارة الثقافة
 رقابة المطبع
 بسم

بیلی حضرتی عیسی بن مریم
 بولی تائفه ی بنی هرا نیل
 ویستیان به ساخی بیگه ن به دارا
 به لام خودا وهند نه وی بزگار کرد
 خودا مسیح ی برد بو ناسمان
 مع انه اتباعی نه مان
 (دهورین) شاهده له کورستان

نه مری به نه بو به هرب امم
 وه و ره یان لیدا به ضرب و تنگیل
 دین نه نیلن له دی و له شارا
 یه کی له وان به دارا ههل کرد
 پارانتی له ره سبت جهود که ی نه مان
 بلا و بونه وه له ترسی گیان
 نه ی گیرنه وه له داستانا

(حواریون) ه نه صلی نه م نا وه
 پاشی نه وه عیسی نه ناوا ده ر چو
 نه م چوار (انجیل) ه لهیته دیارن
 (مارقس) و (لوقا) و (متی) و (یوحنا)
 هدریکه بوضوئ نویسی (انجیل)ی
 هه مو تاریخ و نه حواله (عیسی) ن
 اعتراف نه کن گه کی نصاری
 نیر بین بلین برانین کام دین

به زمان کوردی (هورین) و دتراده
 (انجیل) له ناوا فوتا زو به زو
 انشای چوار که سی زمانای به کان
 یک له دوا یه ک له روی زه مانا
 له بو گه کی فوس بو به ده لیلی
 نه وه ک (انجیل) سهادی نه دسان
 (انجیل) عیسی زو له ناو برا
 بهر به نصیحت که و نه سر زه مین

نه مجار بنه لای ضوینده واره کان
 بکسی به حکم و عدان و نه صاف
 نه گه شیر دتیر مایی فطی به
 ضویان نه زمانن خاک اردیا
 جهنگی و ابوه له صد سال زیاد
 بهر له سر هه دا و ناره زو یه چو کس
 نه وه نده له سر (هه نه) با مادون
 بیگه له جهنگی سیاسی فویان
 مین تا شا کن جهنگی صلیبی
 پاشا و قه شه کان به به مانه ی رنا
 به خوزین ریشانی ملله کی اسلام
 بومان ده ر نه خا میژوئ سر زه مین
 که چو ن به مردی تا تنه مهیدان
 نه گه به به مانه ی اصلح نیته بین
 نه گه به به س تا ن استیلا ی خاکه
 مده ن له اسلام تا نه به بوضان
 لایه ره ی میژو به صق ناطقه
 که عه قن و نه قلع تاریخ تا نه ناو

که له سر اسلام نه که و نه ته کان
 لاده مین له ریگی عه نا و د خلف
 نه غلبه کارخانه ی له (اروپا به)
 قوت خا نه بو له جهنگو عه و غا
 هوی فونا بووه بو ناده میزار
 به به غایه ی پا کو مقدسی
 که چاریکی شر شمشیر با دون
 که پزه ی میژو بورت نه کا بیان
 به قه ساده تو جهنای عه جیبی
 نه کاتنا بو جهنگ له بو رفله سنین
 بو به گورستان خاک مهور شام
 ده دره ی نورالدین تا (صلح الدین)
 به نور نویسیان تاریخ مردان
 هه رود شه ره فرمان ادیای نه کیمیا
 چو ن هوتا ن و اش به ده نگ بن چاک
 که م برواتن لویجالی فوتان
 بورت به بیان نه کن نه م حقایقه
 مهجال نامینی بو دروی راما و

سه چاره ی بیرو باوه ری چاکم
حکمتی چیه پاش دینی اسلام
قطور بووه بو به بنی ناروم
هده ده که روا گورانی نه ضلاق
مانع کامیه چهن دینی واجبے
بوم به بیان بکه ده لیلیکی وا

ماموسای زانای ده رون رونامکم
دینی تر نابی له سه رروی نه یام
له ماده مه وه تا چه رخص خانم
به گویره ی وه زعی بسوسنی افاق
له سه ر اقتضای ده زعی دنیا بے
ولم زرگار بی له تیزی هه وا

روکم فرزه ندیم به ندی جگرم
دین بوی باشه بو ماده میزار
هوی شایانی بی بی ترسی گمان
مایه ی سه ر به رزی روشی جه زایی
آیینی اسلام له سه ر معنای ضوی
نیتر برهینیه نائینی تازه
جا دل را بگره تابوت به یاکم

رونای دل و نوری بصرم
به سو بی له بو معاشی و معاد
به ناسوده ی تاوا له جهان
پایه ی پیروزیه مایه ی ره ضایی
که س چاتر له ده ریک ناکوی بوی
نه گاه به پایه ی نه وسه ر فزاره
حکمتی واقع بوته عیان کم

له سه رستی نه شه له هوالی به شه
به کم حالی نه و له گل خود ادا
دوهه م حالی نه و بو ده زعی نفع
سه هه م نه هوالی له گل بشرا
نیاسای نه مانه هه به له م دنیا
به نه وعی بر وا له گل قطور
ریگه ی اجتهاد له بوزانای به رز
سمیت نشان نه وا نه م ی که دوا
نه وه ی نه گوری به س هوماته
وه کو نه صلی دین ارکانی ایمان
پارازتن گیان پارازتن هوش
پارازتن مال به یاسای هلام
غیری نه مانه هه رهی ری که و
اسلام به نه وعی ره یگه ی گوشا و

له مه ده رنا چس به بیرو باوه ر
که نه دی ههینا به روی دنیا را
به نه وعی بگا به پایه ی قدسی
له گوره و بچوک به گمانه و برا
له شری له گل تا له ماده ی شینا
به لایم به نه وه به نه ک به شه تور
کویر نابیته وه له سه ر پانی عه رز
کروه وه ی به روان به تولی زه مان
که را گر ننیان فرزی هه یانه
آرای هلام له سه ر روی جهان
پاریزی ناموس له شخصه نه خوش
به نه وعی نه بے به مینست بو عام
هلام له چاری به ک ناکه و حک
هه رکه س پیابرو اشاد و نازا وه

له لاده ی نه م له زومانی زو

نه م عیلله ی نیرو که ی له ناوا نه بو

هوی پیکي اعلان یک له هزار بود
ره هبه رانی پاک له بشر دور بود
به ماده سی چون سال پاشی درگی سپه
ناچار بود بشر له بودینی شو
خود از انابو که دین اسلام
زانستی جهان زور سه رنه کدی
دینکی وای نارد بو ماده می زار
له صلی را بگردن بودی تهور

رنگی ری ره وان سارا و کوسار بود
هر کام له شونین ماتو ره حضور بود
له بودینه کسی نوره ما ضربه ر
به تا به شیکیش ری کدی بوتو
مادری گورانده بر چه رخی له یام
پیشم و فنی به ریز زور ده رنه کدی
بو پیروزیان بی به برنیاد
له دنیا برودن له گل تظور

وانه له هبه رای بگره به دل
حقیقت ویندی نوری هه تاوه
عدالت ویندی کوره ی زه وی به
عقل به وینه رونای که چاده
ناموس بود بشر هوس که رام نه
مانادی بشر له حال و مال
سوجه ی بنده گی ریاضی نه نفسی
انسان له صدیوان زور جیاداره
دین انسان له کا به انانی به ریز
له هه حقیقت قوت کونه نابین

تظور بودین نابی به مشکل
به کاره هه تا له دنیا ماده
پیلستی شونین به ریزو نه وی به
پیلستی قوی به تا عورت ماده
روکنی شیانده و زور به قیمه نه
شان به شان له روا له گل که مال
پیلستی قوی بود شونین قدسی
له م نام له روا له و به جاپنا زه
ناییلی بی به وحشی سه رنه ریز
فرزه بوت هه رخی له سه مار این

دین قوتی روحه وه کو نان و نادر
بی هه تاوی روش شهر پے ناگا
چه انانیکه باوه ری وای
چه انانیکه انسان بکوشی
چه انانیکه به هه واد توغیان
چه انانیکه ویندی که وه مار
چه انانیکه به پستی نفوس
حقیقتی دین ویندی قه لایه
به عالم ره رکه ویت له سه به رادود
روحی دین هه قه له م روی دنیا
حورده پیلستی له سه ر اجتهاد

دین بودین تو له بی به هه تا و وزارت
به بی تاوی دین به شهر تی ناگا دقا
له تو له کلا غدره هه تراکی نابی
به ویندی به نادر خونینی هه ل مشی
جهان له انسان بکا به زندان
به لامار بهدا بوگیانی هه ترار
به ریش بیاته سیر مال و ناموس
انسانی بی دین وه رود به لایه
هه ر هه قی بوژ یاز هه ر ناصتی بودود
مایه ی خلوده هه تا هه تا به
دین و نفس ناگا له ماده می راد

وزارت
دقا

نه و عهده اشاره هم بود کرد
 اسلام له بوتر نه بی به ره هبه
 نه لی پیوسته باوه رت بی بی
 خاوه ن که مال بیو له نقصان به
 نه بی عثمانی بی بی بود عالم
 واسطه ی نه نه فرشته ی امین
 له کم کتبان بیان کرده
 چه تا روشی بیت یان قیامت
 باوه رت و ابی خالق ریا
 هه رچی نه و نه یگا خاوه ن حکم نه
 باوه تر به خود او نوشته و ره هبه
 اصول یان بنا غمی تا بین

بوت به بیان نه کم بوی بردانه دور
 پرشتی به سوز نه بیرو باوه
 که پرده ردگار بو دنیا هدی
 به معنای عام کی ده روی سرری
 تری نشان بدا به بین تا ده م
 کتی مینا له بو مرسلین
 له سر کرده ده هزارا و انراوه
 هزاره رنه گرن نه فراری کورت
 خالق له بو جمعی نه شیا
 نه گم رچی ده کی حکمت زه هه نه
 به کتب به جزا به قفا و قدر
 پیوسته له سر گشت مکلفین

له مهاته برهه کورت
 شهادت وینه ده فنه نیکو
 نه مجار پنج فرزه که نادی نوره
 نه مجاره روشوی مانگی ره مزاران
 جازه کانی مال بو مسلمانان
 نه مجاره جی بیت الله اکرم
 له عورا جبری به شرط امکان

که نه وانای بو نه دان شهادت
 اسلام ده رنه خالوتر به خصوص
 دو بیان بو شده ده دسی یان بو روزه
 له گشت ساله کا له ماده ی شیان
 وانا دبرادون به نصی قرمان
 له شارر ده که کعبه معظم
 له سر دستوری خودان لاله کان

له مهاته دورس له تاوان
 بو پارازتنی دین و گین و مال
 نه مانه هه مو ده ستوری عامین
 هه کرس تی یگا له م لاپه رانه

نه وه ی زبانه بو ماده ی شیان
 بو پارازتنی ناموس و که مال
 خاوه نه کانیان به صق نارمین
 باوه تری نه بی بهم باوه ترانه

جا به قوی امکان حکمته که بیان
 به و ماوه رانه دل روناک نه بی
 چونگی کرده ده باره ی باوه ره
 بیری روناک بی تاوه که سافه

به کورتی و سافی بو نه کم به بیان
 ویلی کرده ده و فونگی چاک به بی
 فوه ن بیری پاک زور دور له شته ره
 کشتی نادی ساف خاوه ن شفافه

باوۀ ریش باشی بی دو باره ی تیا به
دو هم دل سوزنی بو لاره من زار

یکم به نده کی ذاتی خود ای به
تا هم بدترین لاناژاد و دل شاد

به شهادتین حضرت پیشان نه روی
مقدور شدی بودی نظر فرت
انسان سپیدی که هر سنا نه خود
آیین بیت نه کی له شت بشوری
نه مجاره عمر زنی به نده گج بکه ی

بیر و باوۀ روی حضرت اعلان نه کی
مایه دور که دتن نه که سافته
وایه له شیم وه چلکی کاتی شه
له پیسی و پستی وه زعت بگوری
به دور کات نوثر حضرت نه بده

پاش همتا و که دتن همتا نیوه رتو
له ش به خصوص حصار هه بوده پتو
علاوه کاتی صدر فطامه
کاتی طاعتی ذاتی خود ای به
له من نیوه روتا طاعتی پاک

انسان نه شغول به هوی ترین خود
چلک دعا ره فطامه پیدا نه بده
کاتی رعایه ی پاک نه ندام
که نه و فیضی دای پای به پای به
نه بی به مایه بودل رونا که

عصر موسم به همراهت
بیرا نظر فرت چاک بو به شه
کاتی شیوانیش کاتی طعمه
بیگجه له خوناک کاتی طاعتی

بورایواردن له گل جه ماعت
به تا گیرده نه بن به زهره
پوستی لپان پاک نه ندام
طاعتی به پاک هوی سه عاده نه

عشا کاتیکه انسان نه نوی
له مری هوشیا نایه و اشبات
بو به کی ساغی و صمته بیوی

هو اس له پاسی به رهن نه که وی
انسان توش نه بی به مستغذرات
پوستی نه گل پاکیا بنوی

صیکه تی علی عبی اندام
نه مریه انزال کاتی ماته جن
بو کردنه وهی نه و مسامانه
بوئی دو کنوران له سه خاص علم

له پاش جهنا بهت له دین اسلام
بو هم مو مساتم تاثیر نه بک
خوشورین مایه ی ساغی گیانه
برایه یان داوه شورین نه ندام

هوی کرده وه بون له بو نوثره کانی
... ..

تولفتی وله بوکا و دینه کان
... ..

تایبته جمعه گه دره ی روزانه
تایبته وایان جی داری ره هبه
به مناسبتی چه رضی توی زه مان
به دو خطبه ی ببرز کورتو پر مه عنا
نه وه ی پیوسته بر شین نمون

هوی یه ک گر ننی مسلمانان
سه رکه وی بوسه ره مقام منبر
تا گادار بکاگشت موسولمانان
خبر برداریان کا بورین درینیا
نه وه ی چاره یه بوکنه ی دشمن

جانبیه سیری نه م گر بر نه وه
روزی پنج ده فعه زورین یا خود کم
وه رنگون وه رزو نه ربیه ی اسلام
بیجگه نه باره ی پیروزی بودی
بیجگه به خشتی خورای عالمین
که نویتر مواجه بودی ناگاه
نه بی به حسار نه فحشی و سنگر

نه گل نه ربیه ی ره همنونه
هفته ای جبارن هه موبه سه رحیم
نه زمان نامینی نه سر روی نه نام
بیجگه نه چاری هه نارایان شکل
بودی وگیا نی گه ای سلین
ببرز نه بیته وه بو فیضی خورا
لا نه با نه دل خه ساری خسته ر

بینه تماشای حکیمتی روشو
روشو دشمنه بو نه نفس و ده و
روشو واکتوهوی شیطان نه بری
روشو وه روزنت پاک نه کاتوه
روشوه دلت نورانی نه کا
روشوه دینه ی مه کنیه ی به شاد
روشوه مایه ی نارامی تو به
روشو انسانان په نه بی به مرد
روشو لا نه با نه وده رود مایه
به روشوی به صرق نه بی خبر بردار
مه ته لی هه به وه ک وانه ی دسی
نه مه به هه نه حکیمتی روشو
بونی واجب بو نه روشو بو عالم

پایه یه نه بو به رزی هونکو خو
نه نفسی رام نه کا بو هونکی خورا
بودی نه وه ی که روشو نه گری
نه و هونکه پیسه وایه لا نه وه
دینه ی فرشته له نا و فله کا
دل نینه جوش به دینه ی هه تا و
له و په له په له به نه نفس و یه
خوی په نه گیری کاتق نیش وده رد
که نا و مه عیوه ی نا وده میدا یه
له سه رنه هوالی نسانی هه ژار
نیر نا گان له عالی برسسی
لا صوت رای بگره به دینه ی میرو
پاشی ده وری نا وده م تا عهد رخاتم

بروانه چه شنی شادی
هه زار دشمن دل پر له کنینه
چونکی له کانی ده ست کردنه علی

بروانه فیضی گه درون اناری
پاک نه بینه وه به صفای سینه
ره همتی خورا نه باری بو کولی

حکمتی زه کات به دینی سلام
 خودا نه بیوی انسان خاوی بی
 به هه سونه وحی داوای له نه کا
 به سوجه بررن به هوئی نژیته کاف
 به به خشین مال له بو هه شاران
 خودا نایه وی لسان لعیم بی
 چه وجدانیکه انسان دا بگری
 پستی طبیعت بو هیوانا نه
 ییکی دهس بیا هه ربو ده مرفوی
 هه رکه سی له هه شاره رگای خاوی بیست
 شه روف اخلاصه وکرامت که رهم
 مارام تو له گه ل براتا باشی بی
 خودایشی قایه خوی نه گانه وه لبت
 به ییک دل نه شین له گه ل برالکان
 بوئی نائینی اسلام بو نه حیات
 پیچ بیگو ده ییک بیست به کو چلی یک
 له قوتا ده ییک یا بیست به ک قدرزه
 له مال نه ضتا و جنسی تیاره ت
 نه گه رفغان دار باشی به صبیای بینی
 بیچکه له مانه له بهر نا چاری
 له دهستی پستی و شمنی کافر
 له باقی ده رود مشکله ی زه مان
 به لام نه مانه وینه ی دهس قدرزه
 جاوه ستوری وای بو به نه ناده م

یاره تی دانه به یاسائی عام
 بو سوی اسلام دینه ی هه دینی بی
 حقه به نده گی بو نه رابکا
 به ریاضه تی روژی ره وزان
 بو دامادانی روس روزگا ران
 نه یه وی به هق مردو که ریم بی
 له و پتری و برای له برسابری
 دوره له خوکی نه ده ی انسانه
 مه عنای انسانی ری ناکه وی بو ی
 قایه ره حقی له سرغوی را خست
 شه روف وکرامت قدرزی بو ناده م
 له بو سوی نه و خاوه ن نه لاشی بی
 ده قات له خیرات نه داته وه پیت
 له روژی ره شاناکه ونه نه کانی
 قدرزی قدرموه فرضیه ی زه کات
 روکن اسلام به به شهیم و شه ک
 له بو مسلمان هدی خوشی عه رزه
 چل به ک داچه به به قدر ساره ت
 انسان هه شاره قوت رانا بینی
 قدرزه ی هه روف مال له بو زرگاری
 له سالی قاتی نان نه بی وافر
 به تازرگارین گه لی موسلمان
 هه شاره که سترکه وت رانه ده ی قدرزه
 بو به کارنالی له هه مو عالم

بی بو حکمتی حقی بیت الله
 به وینه ی هه تا و نه گری خافتین
 که مسلمانان خاوه ن مال و جا
 جی به صی بکن مناسکی رین
 یادی خودایه به دیکلی پاکت
 یادی ابراهیم ضلیل الزحمان

بو خاوه ن دوستان له چه رخی دنیا
 بوزی ره حقی خودای عشق قاین
 بروی حاضرین له لای بیت الله
 طواف کعبه ی قبله ی سه رزه بین
 دل به به نه بی به جایی روناک
 بانی بیت الله به همزم و ایمان

یادش جهادش رسول الله
تایبته کاتی چون بود (مدینه)
بارانی رحمت له سردانه رژی
یادش یارانی فدا کارانی
بهتاتی بگن که دیند نائین

که روشی به رژی چه رض دنیا
بوزیاره تی له و نازه نینه
دل به نوز صدق ته واد له برژی
بودین بون به قوج قوج قورانی
چون بلاوه بو له نوسه رزه مین

بیجگه که مانده هزاران ره صحت
که گروهه بون له وده وده شتا
که گنهین به یک به یکیتی دل
که قسریان کرد له وده زعی نیام
گشت رعایتکی سه عماره تنگه

له ماری له سدر کوه لهی کوهت
که به برین داده به سدر به شتا
وه ریای گرت له یک به سلسله شکل
له چاری وده رود نازاری اسلام
لوانانی پاک عباده تنگه

بیجگه که مانده نائین اسلام
کات بود اتمام دائره له خلق
یانی شمسه آداب اسلام
یانی به داری له خلق وده وشت
یقین بهم ته رزه نائین اسلام
له جهانت پییم بلن گام
له زیاتر دینت بود چه
نقصان له دینا نه به تحقیق

له سدر فرموده ی سینه الانام
کات بود پیروزی سراسر انافاق
له صلاح به رزه له بو خاص و عام
روی زده دی له بی به باعچی به هشت
کافی له بو سه عماره تی عام
که له من ووتمان دین اسلام
کام چاک هدی له دینا نینه
له گره سلطان بته سدر تطبیق

وزارا
ده

یانی (محمد) ناماده کرا
کاره بای دینی زور خادون به تر
هه تا و که هه کات به نه من خلق
کوری نه بی بی خلقان له دینه
زور به احترام به دلیکی رف
محمد آخر رهبری دینه
روشیکه هه لهات به سه رعایا
بی تفاوت بو صینی و هندس
هه مریان بران به دین اسلام
فالحد لله رب العالمین

بودلی عاقل بود به چل چرا
ره شو سی دسوت له وای فرقه
رون له کات وده سراسر انافاق
چادون عونی هیزنا بیانی نینه
به بادوری ساغ بگه اعتراف
به صدق رحمت للعالمین
تادی وای به سدر به نه ناده ما
بوسام و ناری بوفس و کوردی
به قدره تقدس وده رنه گن اکرام
وسلام الله علی المرسلین

ماوستا به دل زانیم که اسلام
پاشی دینی اسلام دینی تر نینیم
وین به وحی حق هاتمه سه روزه
نه که رله دین اسلام کافیه
ده میگه به دل دینی نه هم سه دوام

به سینه و به سه له بو خاص و عام
ایتر پیم بلی (طرفهت) چی به
گفت به عالم بوله نندو نه وی
نه که ر دین نینیم به انصافی به
دل بریندارم دامادی ده دوام

شاگردی زانام سروری گمانم
من که گل تو دام له سه رعه قل دنم
به لام هشیار به اسلام یانی چی
اسلام کاته چی هیچ بهی نینیم

به ندی جگه رو نوری چاوانم
پیروزی نینیم بی دینی اسلام
به چه یاسان اسلام نینیم دی
له ژور راسته ده راستی تر نینیم

واته خالق نه وان و زانا
دانش بنا غمی بنای عبادت
که زانست بو خدمت کار نه به
وه کو وار نیکی پر به ری سه روزه

پیری و نادومی بودیش دانا
له سه روانسته قتای سعادت
بو خودای عالم طاعت کار نه به
بوضو بو صلک به هره دار نه به

فتمت ووتارو ره فتاری به
دوتارو ره فتار دره خفت و شخم
ناوی نه هم ریشم دره خفتی ماضه
اخلاصی به ذلیفه و به سرشتی پاک
آدم به اخلاصی نه به به کوی طور
واته و ره فتار و باوه رد اخلاصی
نه هم چوار روکنه بون اسلامی راه
نه دهی دینه نادر نه نیاب شیموه

که راستی نه بو عالم هم راه
باوه ریشم به ناره صی با هم به
اخلاصی ممدوی خاوه ن ده ماضه
به نا و به شره به ممدوی دل روزناک
نه به به مظهر بو نخلای نور
چوار روکنی دینان له سه شیموه نینیم
نه نا هه رنا و ده هه رده نگوانه
صورت ناده می و به سیره ت بده

خوار و هه بری نیارو برینم سه رعه روزه
یانی به به خوی ره هه بری نازار
به سوره حدلی دور له حدلی نه
پیروزی به شمر نه به به ره هه بر
یانی نه و حسن نه قوش حدلی به

بو نه می هشیار به هم ده روزه به روزه
کرده و دهی نینیم هه ریشم و آزار
که مالی دوری له که مالی نه
مکرت بی و نه قوش مصغر
له سه رده رزی نه و به علم دین به

وزاره ا
دقانا

بدرام هشیام به و خدمت مد که پرورش	که چوی بو بازار لای آلتون وروش
ده سی برو - دزو - در دوزن زوره	بصورت روناک به سپر ت بود
نه چینه وادی ده سی بتری ده غبل	سه رگ روان نه بی به پرواد نه مل
نشانه ی پالکان وایه بو خدمت قوی	دوری له ههوا نترکی تقوی
له نظر هری وین قطع لانا دن	ههفت یه ورتن علیان بانار دن
له لای نه وانا خاطر جهم نه بی	مجبی شرعی شای خاتم نه بی
سیاهم سیاه اهل اشکور	من اسجود و من الحسود
بو که شتی نه حاجت نه بی به نه نگه ر	به دینه یا وجودی (الله اکبر)
رتانی اکبر ترمانی انور	رسول الله به تا روزی چشمه شر
ره بی له گیزی که شتی نه م دنیا	بزرگان جهان مکه بو رسول الله
له دریناش له شیره آلا رسول	جان به نه گم ل فدو زو و صولا

با مویستای زانا به یا سوره ستور	ده مانع پر له موخ ول تیر او به نور
مادام نه م دینم نور یکی پاکه	به رگ کس رندار بی دل روناکه
دین سه عماره ته و سپر دزی نادام	هوی سه به ریزی به بو له هلی عالم
بوچی وائیمو لاوانی اسلام	لایان وال دین بو باری اوهاک
بو بونه دژمن بو یاسای خوبان	بو له دستوره نازل بو بو یان
نه هوی چی به ده سه بریان له شیوا	بوچی ده رونیان له اسلام و تیرا
بوچی سه رگرا چون له به ر کافرا	بو سه و دایان وئی به سه رخا ترا
بهیم بلی ده وای نه م ده رده چیه	بو مان ده رنجه چی هیه و نیه

نورچه چوانم روناک کی دلم	چرای پر صفای عال و منزلم
جهان دانه زرا به سنت الله	له سهرا سبابه سه رانه بر دنیا
له عاده و معنی جهده روعه رضی	هه ر کام به سولن بو نه دعی غیره
بیر کی له مانه بوت نه نیته به	ایشیت مانله و بنا که دینه ترکی
که دین اسلام عالمی داگرت	کفر و گوم راهی له ناوا لابر
به دل و رضی زوری بوره ر چو	بو قول سه ندن ماننه آرو ده
دل یان ماننه سه ر زیان له اسلام	چه له مسلمان چه یاسا و نظاه

جای پاشی ماوه ئی له اسلام رابورد
 له بربره و به ختی کار به ده سته کان
 غایه شخشی و کورسی و خه مالان
 هه لی حاضر کرد بو ده رون شیان
 له مشرقه وه جهنگی تاتاری
 له مغربه وه جهنگی صلیبی
 نه وه ی نه مانه هینایانه پیشی
 چه به قتل و عام چه تاوی تالان
 چه له سونانی کیتب خانه کان
 به شیکلی زوری آسیا سوتا
 ملله فی اسلام کز بو به جاری
 پاش نه م هه ربانه له اردپاوه
 که دتعه سه رفه علمی هه نعمت
 روژ به روژ نه چون به ره و روی پیشه
 مسلمانه کان زور پاشی که و تو بون
 به ره غمی هه مو نه م کاره سانه
 تورکی عثمانی هیری په بیدا بو
 به لام به فتنه و شورشی ته بحور
 ته کرار به یارر هودای عالمین
 به لکه به هه له ت به ره و اردپا
 جا اردپانی که دتعه نه نه پیشه

گه لی کار و سسات به سه ریا رابورد
 وار که و ته ده سنی په سته سته کان
 گه لی زبانی گه بایند به وولات
 بو امحای اسلام به رشیه کیشان
 نه م چه رضی گهرا به کوره ی ناری
 سانه دنیا وه زور به عمه جیبی
 به میرانی عام قوت نایسته کیشی
 چه له آزاری ژن و مندالان
 چه له فوتانی خانه دانه کان
 له صد نه وه دی نه معلومات فودنا
 له باخانه ماهر و زکو داری
 دژمنی اسلام چه و بیان کراوه
 هویان حاضر کرد بو هیز و هه کم
 هویان دامه زران به هیز و رشیه
 نسبت به دژمن دینه ی نه بو بون
 اسلام ضی راگرت له م سه ر سانه
 اسلام ژیا وه سه رنگون نه بو
 آسیا شیوا له نزیک و دور
 هیرنایان گرت وه تورکان له سه رین
 گه لی دلاتیان داگرت له دنیا
 تانه م تورکانه ده رکه ن له رشیه

ناصلاح الدین شاهروردی
 صلیبی ده کرار له فخر اسلام

له ايرانه و با به بيري قودي
 هر به نه گبير و قياده ي نه وان
 ايرانيان گوري به فتنه و بدعت
 دين شيعيان و انا به ره سمي
 به روا افغانيس که وتنه آزادي
 رشته ي په يوه ندر محبت بچرا
 جاشه ري تور کو سوپاي صفوي
 کاته که نه مان گيروده ي شه ررون
 اروپا نيه کان نه شمول بون به گا
 به وه له هه لکه دت و ضه تيان هينا
 هاتن بو هسند و انزه نو سيا
 له دلاوه خاک غرب و جه رانر
 جتا ماده بون بوده وري دوده کم
 اروپا نيه کان چه نه پيش کم دن
 چونکي وولاتيان پاره پاره بو
 جبهه لگي به کم که نه پيشه وه
 له نه بخامه دانه وان که وتنه سه
 به رچن به شيوه دامه زرايه وه
 بهم ختلال و نه م سه ره دسه ره
 نه وس که اسلام نه ژيا به عروت
 که وه عده ت نه ماشه ت خاوه بو

که وتنه تاسيس هوکمي صفوي
 هوکمي صفوي که وتنه ناو ناوان
 دايان له ديني سنه وجه ماعت
 اسلام نه ماده مگر به اسمي
 له بهر زرگار بون له شه ري عادي
 مسلمانان کان ده سيان ليک ترا
 اسلام و خست بو پا يه ي نه وي
 له ده ننگي توپ و تفهنگا کم ررون
 به فتنه به سود بو غايه ي ده مار
 که وتنه افریقا و خاک آسيا
 که وتنه لانه وان خه زينه ي رنيا
 که وتنه به رده سيان وه کنانه خه
 له بو استيلاي ته داوي عالم
 مسلمانان کان شه دنه پاشي که وتنه
 هه ر که سي بو عوي به فته وارو بو
 دنيا که دته به ر ده رود نيشه وه
 ده وله تي تورکيش فته تاسه سه
 به شيوه دياس ي عوي نه ما يه وه
 آسيا شو به مستعمره
 خاوه ن بوله بو هه تو هه به ت
 داوي هه دتاي به به تاي مو

فون و نه تيشنه به بو نه مان
 به به سيان به پاشي که وتنه لرون

نه صبار بود معنا و ماده مان ده رچون	هر چه چن به هیز بون چمن قات نوبادون
هر که س ماوده میان نه بو له جهان	نه یان هیشته بی به گوره ی شاران
هر که س بو نه دان خدمت کار نه بو	به فیلی نه دان فوتا زو به زو
له سه رناره زو به پیسی فویان	دولاتیان پیش کرد بو اداره یان
مه کتبه بیان دانا به هیوان به رزی	وه که شعور له به ریا له رزی
له بایه تشقیف به دین داطلاق	له پیشه ی به ترخ بو هه مو آفاق
اطلاق و دین یان حسته وداوه	دوتیان به اخلاق برود به دلاوه
کات ضاوه ن دهس بیزی بگوری	به ونه زمه یاسای عالم نه گوری
که توتت گور رازی ثق فویان	که وتنه تکدیری اسلاف فویان
که وتنه سه رهه وای نظ من تازه	هه ریک به نه دخی و به یک آوازه
اخراب یکتنه پیش افکار بو به فرز	هه و اخیوه نه هه ل رالم سه ره رز
له گه لی شعینا نظ من اسلام	هه رنا ورماده وه کو ماده رفام
بیجگه له مانه سو پای مغربیه	دنیای داگر کرد دولات به دوله
مه لای وسینه ما و تلفه زیونه کان	مه لعم به ونادی و باغ شونه کان
مصورتان محلات دور	دنیای داگر کرد له خوار هه تا شور
هیشتا هه ر باشه به م نیوه شه وه	که دینی اسلام خاوه ن پرته وه
چونگی که و که به عالم آرای دین	نوری قرآنه له سه ره عالمین
له سه پرته دس قورنانه عظیم	له سه ره اخلاق رسوله کریم
به شی ماوند وه له مو سلمانان	که له سه ره حقن به دین و ایمان
له هه بیوصفی مولکی و موده نی	له سه ر دین ماودن به نه ره و دنی
پاش چه رموز اضی و ژفانی دین	دینیان کرده به جبل المتین

نہ صبر نہ پرسن کام یہ چارہ
 من بہ صق نہ لیم چارہ نہ علوم
 گہرا نہ وہ یہ بو سو کمی قورٹان
 یانی نہ م وینہ بورین و دنیا
 واتہ دوستہ چارہ ی موسلمان
 بگات بہ خودا لہ گہ لہ ضا
 یہ کہ م عقیده و کردہ وہی رھبہ
 دوہ م ہر عیلجہ بہ سودہ بوتان
 رین بیرہ و باوہ رکردہ وہ و صلاق
 فن علمیکی و اسٹہ بنی بردا
 لہ ہد موفنی عہ رزی و تہ ماوی
 نیمیش انسانین وہ با بینہ وہ
 من ہیا دارم کہ ہشیارہ کان
 (رازی)

رازیکم ہم یہ بو بہ ہرہ نہ ندان
 یہ کی عاشق بو بہ شیوہی (لہ لہ لہ)
 گو مانے و ابولہ لہ لہ لہ پیروزہ
 دو تی جا کہ پرومہ پہ نہ ی
 پرسم ہدال بو بہ چکے گانے
 بہ لکو بہ سوزی دہ رونے پاکے
 جا ہد ہستاد رویشتہ بہ قہ درو کرام
 پی دوست نہ ی جا ہی لہ لہ لہ لہ غرز
 و بسوزی ہادہ م رزمی ماران

بو موسلمانان لہم روی و یارہ
 بہ دین اسلام ختہ مہ رسومہ
 لہ تہ رونا کے دہ ستوری زبان
 لہسان نہ باتہ مہ رتہ بہ ی علیا
 بشری بہ عزوت لہ سہ رور جہان
 بے آزار لہ شیر باری سزا دا
 یانہ حضرتہ تی سید لہ شہ
 بتان پاریزی لہ شیوہی سوتان
 کہ لہ بن بہ ہوں رونا کے لہ فاق
 لہ بو پیشکہ و تن ہد نار و تراوا
 کہ لہ بے بہ ہوں چاری دامای
 روری بے ناچی نہ گہ ی نہ پرتہ و
 بو لہ م چارہ یہ بینہ سہ رتہ کان
 لہ رازی کونہ ی گہ لہ پیشینان
 لہ دنیا گہ ردی طہ بق بہ طہ بق
 بو مانا و آوار تیری دل سوزہ
 بہ ہد وال پرسی و بہ مدح و ثنای
 بو ہرا و دوس و آشنا گانے
 دی م بو بگاہا بودل رونا کے
 بو ی تقدیم فرمو درورد سلام
 نہ ی تیری دل سوز بو فادہ ن تمیز
 جہان گہ رده کہ ی روی زور کاران

ده ميکه چا ووم نه که وتوده پييت
نه صوالت چونه له ده ستی خه لکان
صحب لوق لوق گيان تيری گل گلی
چوننه آشنای سینده و دل صافت
من شادمانم به شادی نیوه
که لوق لوق بیستی نه م راز و نازه
شه قدی دا له بال له سره رانه فوار
باسی دل خوشی فویو به چکه رهنوی
له پاش ماوه نه به ده وروریمین
کانه نانه پیشی واده ی حیای
له لوق لوق په فو چیه دکوارت
ولامی داوه من دل بند ی قوم
چه به سوزی دل صاف لوق لوق
دوتی هه رهنه من شرمه سارم
هه رگیز نه بیستی له جسمی نه وان
له نا و نه مانا به تایبته دل
به لام آسانه چار دران بیستان
چا ویش نه مین چار کوریه کری
همر که س به دل بو گیره وده ی ره رز
گه لی له نادغو دلیان بیستی
همر که لیکم دی که دلیان ساخ بو
به لام نه و گه له ی دلیان ساخ نه پی
هه ربه دلی بو بو گه لی اسلام
مسلمانان کان هه تابه کردل یون
من هیوام به به کیتی دل

دا ایسته هاتم ده شام له به پييت
چوننه نه صوالتی وورده به چکه کان
چوننه سیر غت توعه شعی علی
تا و رازی نازی پاشی قولله ی قافت
بوهه دال هاتم ده شام به پیوه
نه ونه دل شاد بو نه ت ووت شادانه
به خوشی آما ی روس که دته سر و دانه
باسی سیمرخی گه رایه ده بوی
شیا ی پیکه ده له ساه ی چیمین
کا برایانه باسی بو مال ناوانی
هل به صی بنیم ناز و نیازت
ساغی قوم نه وی و ددعای بو قوم
سه ری هه ل بری بو سالی ازرق
ری بویاران من تکا کارم
نیقانی به گوشت گوشت بیستان
نه م جانی دران شکله شکل
یه لکم ده رحمانه و دووه م ده کیشان
به لام دل نه خوش به آزار نه مری
کاری شکله و هه ناسه ی سرده
هه رگیزه به بیستان ناچیه پیشی
دین درینیا یان به صق په رداغ بو
به راضی لکم دلیان داغ نه به
واپاشی جستن بو صوری آیام
هه موهاده نه مال و مه نزل یون
بگه رینه وده بو ما و او مه نزل

ماموسای زانای خاوه ن بیره هوش
 نوخته ای هدی بناغدی نیشه
 وه کو صورت ذریرت خالق عالم
 به رشتی خواسی خودای له سر بی
 ستر بچ بدش له سر خیردش
 نه م حقیقه تم بو به بیان بکه
 که خا خالقه بو کرداری من
 ماکه قضای حقی هه رگزی ناگوزی
 بیزه نه شتوی دل نوری چاوانم
 نایین پرستان له روی روزگار
 بیره ررگار ه بوگشت به وجودات
 هه روه ای له بو کاری ناچاری
 وه کو جوانی یا نا شیرینی
 نه وه ی مروضعی باسی جاری به
 وینه ی ووتار وکرده وه وره فتا
 بیری گدی سندی ره هبه ر
 نه نیا که سببه که له بو ناره م
 بو نه م که سببه به تکلیف کرده
 به لام به بیری ماعدای نه مان
 جابا دریره به م باسه به بن

وه زمانه دلی انسانی نه هوش
 له سر چادی دلی مایه ی نه شوشه
 خالقه له بو کائنات سه رهم
 نه به هه رسی و نه بونی نابی
 وه رنه گزی جهزاد نه بینی زه ره
 دل بهارم بو وه زمان بکه
 چس هوی جهزایه یا ناراری من
 بشر بو پارینه بوچی ههل سواری
 هوی ناسالشی ماده ی ش بانم
 با وه زمان وایه هوی چه روه ررگار
 به گیانو گیان دار شه ره حیوانات
 وه کو م رگوشین به نه اختیار ی
 وه کو سیاه پاک که قدرت له ی بینی
 نه نیا کرده وه ی اختیار به
 وه کو به خشینو نوشینی هشیار
 نه ریش مخلوقه بو خودای اکبر
 باقی هه دالهی خودای عالمه م
 له سر نه م که سبه توته ی داناره
 نه دعی که تره نه وضاعی جهان
 باسی بیره کان به راستی بکه بن

لای (معتزله) هیش به اختیار
 لای فیلاسفه ایس مخلوقه عبده
 چونکی لای نه وان نه سببایه چه
 نه م دو بیرانه لامان نه تا نه
 بشر نازانی چون نه ی نه انجام
 چلون خالق بو نه زمان نه بی
 الا یعلم من خلق و ابی
 علامه ی نهی خالق به چون
 الله خالق لکل شیئی
 بو یاریته به ده لیلی ناییت

مخلوقه عبده به ی اضطرار
 به لام به رشتیه ی ناچاری به نده
 تخلف به نه و مسبب نه بی
 ایجاد له بو عهد قطع محال
 نازانی چه نده هه ره که نه ندام
 زمانه م نیشه روز جهیران نه بی
 ایجاد بو جاهل به قطعی ناطی
 والله خلقکم وما تعلمون
 عام لکل ضوء و فنی
 به لکه بوته به به هوی هدایت

به وينه ي مروء يا پرورد داره
 بشر ي ره فله جهتا له نه نفس
 ره خل مان هه به مهتا بتوانين
 يا فوټ به دل فوانه بچولعنه وه
 له ما چاره دار له و به چاره به
 وه سنت پيوه نين توله له سيني
 رونا کا له کس له کاته ضروردا
 نه ک خطب الوضوع بر حفظ نظام

له لای ره بیره شش انسان ناچاره
 نه وه ي نيت جه به ضرورايه و به مس
 نه شش خطيه چوکني نه زانين
 بت جولينه وه تا هه سئنه وه
 ذرفيکي روشن له بيا هه به
 کاتي هه لکه وني فوټ وانه سيني
 نه گره نا برجه ته کليف ضروردا
 ياي خطب تکليف و الزام

ضرورايه و به نره شش هيزي به عدينه
 ههتا توله ي له بوي بيته جهن
 بشر شريک ي له کرده وه دا

به بيري (استاذ) به قدرتين ه
 به خواست ضروردا هيزي به شمر دي
 نه شش لاييم دوره له هدي

مربوط هيزه بو په روه ردگار
 به هيزي به نره جه به جهن سبي
 له م ره رنگ بازه شش دل ده رودنده
 ساقه به به جام ناو له جه نه کا

لاي (باقلاني) خالق واته کار
 وه صغى طاعت و معصيت نه بي
 بهن له بوه وه ره نگ له بو بنده
 نه گره بهن نه بي رنگ کر جه نه کا

بو ضروردا خلقه و به نره اکتساب
 به کم (له شعري) دو (ماتريدي)
 کسبه نه شعري بو تو ره رکودي
 له خير و شري نه وه ي نينه تربيت
 کاتي کارين بو دائر له و نا وه
 ترجهي لانه له دولا به ده ي
 بهر لاي به خواست تعييني بکه ي
 داويه به به نره خالق له عبود
 خواست نانه جه زوي کرده باري
 له ويا بوټ نه کا خالق الوهود
 کسبه به بيري نه م زانا مانه
 چون ايجاد هه ره بو ضرورايه عباد
 بو ايجاد ي حق باش و مرتب

بو نه هلي سنت به باساي کتاب
 له کم کسبا واته ي روکس نيت دي
 به دل هشير به نه گره نه ته وي
 ضروردا به قدره ت علمي و اوه پيت
 بهزي اراده خواست پيت و اوه
 فوټ به دامادي ره روي سه رنده کا
 قدرتي و اوه نه تواني بيکه ي
 نه م س صفته رياره و به شهود
 جا کاتي زانت روي کرده کاري
 قدرت دي بوي بينيت وجود
 وه ي تر که وټني نه م صفت نانه
 بهر چه ن تاثير مان نيم به ايجاد
 به لام به عاده ت نه بن به سبب

بر شتی نه شه خصی نه شعری

بیانی نه کا له پروا به ری

یکم به علم و فواست و شه وانا
به روناک ریاره له ناو و جدانا
غیری وجودی نه صفتا نه
مانعی نیه نه رانین چه

کرده ده نه کین له روی جوا نا
علاقه وارین له کاره کا نا
سری علاقه لمان چه نهانه
سری علاقه زور چه نهانیم

دوم دیاره له سر روی افاق
هر کرده ده نیک له طاقه تا به
نه ونده هیه بهانی طاقه

فوا تکلیف نا کا به مالاطاق
پوی تولی تو به هه چون به نایه
بوان نا دوری له سر هه حقیقت

سی ههم ناده س نه گری بهش بی
ی سوو ده ریچه له سر روی جهان
نه ریش له حکمت به امیال دوره

له کرده وانا له دو اینه صی
و حی و نارونی گه لی ره هه ران
که و ابو بهش بهش ضروره

له صبر پروانه وینه همتی
له لیت ناده س نه فلوکه و ناچار
یانی . له اصلی نه وصفه کا نا
به لام بو نه وه چاریکی هدی
خودای به همت به به روی سر
یانی نه و وصفه که فواستی تو به
وه که چون بهیش به ناچار به
با فواستی کلی تیای ناچار
نه صرفه ملی طلق و ایجاد
نه صرفه وصفی اعتبار به
جانه که به لیت تفویض بو هدی
نه که طالبی بو تا راسی دل

به کسی به لای (ماتریدی)
له لقی فویا و کا صفات به کچار
زانست و فواست بهیزی ته وانا
له کار اوینه به رودار نه بی
صرف نه و فواستی داوه به بهش
ربطی به کار و به دهستی تو به
به لام روانین احتیاری
له صرفه به دا به هدی فماری
ایجاد بو عین و بهره ض اناناره
له رفویض رات بهاری به
شعری بگره راست و مصدق
لای (ماتریدی) وه بگره به نزل

که باش حالی بوی له وه خلقی به شهر
بزانه خودا فواستی هه رچی به
به لام به فواستی هه رته باری

به یاسای کسی راستی معتبر
له رفواستی نه و نه شیانیمه چی
له کسی فواستی نه ناچار نابی

علم و اراده و تقیری در شهور
 در علوم نه هلی عرفان و علم
 علمی نه زه لیش تابعی فعله
 خود را زنیویه تو به اختیار
 له سر نه و علم اراده و فرسو
 یانی زانیویه کاتی مستقل
 خواستی به وجوده روی کرده نه شیا
 که بر بارمان را قضا زانسته
 قدرت ایجاب نمانی بو کرده دهی تو
 وینه کی نه لیم بو کشف و توضیح
 نه که کاشفی بزانی گه بخش
 یا خود بزانی میورد له بازار
 له سر توانی به هو بو اجبار
 هر وایه علم و اراده باری
 له نه صلاح زانی به احوالی تو
 نه به بو عاقل مفهومی سانه
 بینه سر لادان له نه سبابی شر
 سخته اللهیه له سر روی جوان
 گدلی نه سباب و گدلی موانع
 سبب و شرط و مانع و نالات
 نانو و مایه ی ترینی انسانه
 لاف و بو تحریب ناگر بو لوتان
 شورش و عنوغا مایه ی فنا به
 خود ایش نامه به اسبابی خیر
 توش له سر ریاسانه بی تیکوش
 به لام نازانی له سر کام سه به ب
 یا کام مانعت له هدل نه سوری
 خودا نه زانی به چی پی نه گدی
 له سر نه فرزه نه هوی عقل و نام

مانای و انیه تو بی مجبور
 که اراده و صریق تابعی علم
 فعلی تکلف متبوعه له صلح
 له مستقبلا چون نیته کردار
 و اخلاستی علمی و علمی فعلی بو
 چلون و کلفت نیته سر عمل
 هر کام له و کاتنا بوی قرار دریا
 خواستی به و شیوه روی له به سینه
 تو هر فختاری له کرده دهی فولا
 له لای عاقلان شیرینیه و به لیج
 نه روز نیته وه بی ده رودره بخج
 به هو شتکو نه گدی به بازار
 نه بو گه نخج که ت نه له بو بازار
 بو کرده دهی تو نه توش فختاری
 بوی خواستی بو لوافعالی تو
 غیری نه م شیوه شیوه صلا فله
 یا کوشی کردن له بو خیر و فر
 اسباب و شرط بو روداده کان
 گدی و داعی و گدی دوافع
 بو نه شیا هدی له روی سربسات
 موهبه و عبادت مایه ی هسانه
 هیش پشمن هوی بو فو تان
 ژین ناخوش نه که ن له روی دنیایه
 نا هدی له زبان بو فو تو بو غیر
 شیرینیوتالی نه بی بنوش
 نه جاج ده رنه گدی و نه گدی به طلب
 رنگی مفسود خیرت نه گوری
 به کام کوسپی تری به به بس ناگی
 رفوت تیکوش به تو له نه ایم

وزارة الثقافة وال
 رفاعة المطبوعات
 بسمح

دانشگاه آزاد اسلامی
 واحد تهران مرکزی
 کتابخانه مرکزی
 شماره ثبت ۱۳۱۳۱۳۱۳
 چاپخانه چاپخانه

نای تو بلیت قضا بر او
قضا نای نامعلوم چون نه بی به
کانه نه جی سوی سوز یا سزا
آیهی (لوکنتم فی سبوتکم
توضت وون مه که له میدانی کار
راسته فرموده ی رهبری کله
نیکو شده له ریاسای مستقیم
نه مه ریگه ی عقل و هوش و نام

بیگه له مانه انسانی والا
که زانی بشر صیبه له یوان
به فن و پیشه ی مادی و معنوی
طبعاً مدنی و به یک معنی جن
هر دو به هم وای ناره زوی نفسی
که وای نه که رجز اختیار
نه که ریاسای نه بی بو عمل
نظری عالم نه روا به جاری
که کسی مخصوص نای به مولکو مالی
که کسی مسئول نای له جنایتی
چونگی له نیش نه له ناچرم
رینه ی قدره ی زهستی خطا طم
که وای عقل و فضا اختیار
فضله یاسای بیگانه مقیاس
نه و حد و چه له ستری قضا
قضا شامله بو بهشی بهرم
شامله له بو معلقا تیش
تویش به خبری له مرونه دعا
ریگه ی صوت بگره کاتش
نه نه خونین وینه ی تو نای

نیر پی سوره کوشش له م ناره
له بو ته مه تیوسه رگم بردانی تو
بوت ده رنه که دی تغیر و قضا
بو قضا نیکه له لای قویه گوم
والله هو الواحد القهار
کل نیتة لما خلق له
لا ده له به وای افکار ی سقیم
نه مه به چرای نه جات له او هام

که له عقل و هوش نه بی توره
به عقل و علم و اخلاق و وجدان
به سعی و کوشش به بازوی قدری
بو یاری تی به یک زور نا علا جن
توضت نه کن بو غایه ی شخصی
نه بی بو بشر به کسب و کردار
نه که رخصدوری نه بی بو اول
بو که سی نایینی قول و قدراری
که کسی تینا کوشی له بو که مالی
که کسی مورد نای بو شکایه تی
مربوط قضا و به اختیار
یا خود مقصی دهشی ضیا طم
بی بو بشر بو سعی و کردار
راگیری بگا له بو عام و خاص
نه بی به سوی سود یا به سوی سزا
ناگوری وه کو نای تی محکم
له بو اسبابو له بو نای تیش
کامه نیته ریت له مرونه جیهانه
و یحو الله لما یشاء
وعند الله ام الكتاب

ماوستا لیا نوضتے باوہ
رہ شہوری عامہ ہے وہ روی سوری
صدر لہ قدر مارام ہے سودہ

باہر نرت بگم تالہ بیر ما وہ
صدر لا تقی عن القدر
خدیبا از تنان برچی مہ سودہ

۴۴

نوری چوانم سووانہ راستہ
پہر وہ روگاری زانا و تہوانا
بنان تیر نہ بی بہ آوشی تیر او
شمشیر نہ ت تیر ہر خونیت تیر
خوایش پی راوین روہیزی جوان
فہر مویہ تے بیت لادہ لہ زیان
توش لہ سر زانست وہ مار تیر کما
پہر بہم یا سایہ جوان کتا وایہ
بہ راوردت کرد بہ راسی و ابو
تا پار نرت کرد لہ نیشی زیان
تا صوت ما ویتہ ناوشی بی جہا
بہ لام مہر وہ ما ہوداش زانا یہ
نہ زانی روژی کہ ناکامت مات
جہ لہم کاتہ دا صوت ہذر ناکہ کی
یا پاریزہ کہ ت لہ بازی وہ رورہ
بہ میان توش نا بے بہ دیانہ نہ مری
یانی ہر ہذر لہ قہ زای مہرم
نہ ناگر ہذر نہ گہر بی سودہ
بودہ میان نہ صوتی کاتے نہ صوتی
بوچی نہ صوتی بو علم و کہ مال
بو قہ لانی گری لہ تپنی دشمن
بہ کورتے قہ زانا برترہ دووانہ
مہرم (لوکنتم فی سونکم)
موتلوق ہستہ پیو دشمن را ما تہ
تیر ہر تہم یہ تو ہذر نہ کہ کی
یانی تطاف عالم ہذرہ
صبر شانہ العزیز العالی

بہ لام مہ عنا کہ کی لہ لای خواصہ
لہ روی جہانا اسبابی وانا
کویر نہ بی انسان کہ ترا لہ ما و
ماری خا وہن تار نہ لہ کوزی
ہیزی جلبی خیر دفعیش بزیرا
راکشہ برفوت اسبابی ژمان
تا سود وہ ر بگریو بہ زیان نہ گہ کی
نارہ می نہ گاہہ پایہ و مایہ
نہم یا سا لہ گہ ل واقع را وہ رچو
سا غوسہ لامہ ت وہ روی بو ژریان
نہ شانت ما وہ نہ نانو نہ جہا
بہ جہا توش نہ بے لہم روی دیا یہ
تو صوت نہ خہیتہ ناو جائے نہ مات
تالہ مہ رارہ ت صوت زرگا ریکہ کی
لہویا وہ روی تر لہ سر رسی مہ زورہ
چون کہ ناکام مات نہ بے ہر مہری
بی سود وہ رچہ جہا برینا نارہم
نہ صوتی خانہ کان بوچی مہ و ہرہ
بو پاریزہ نہ کہ کی لہ تالیو تر شعی
بو چی نہ کوشی لہ بو شتر مال
بو پتہ نا نہ گری بہ مہ روی ضامن
مہرم (مہویانہ مولوق) نہ مینا
رقد احقہ قتم بیزوتکم)
نہ گہر مہ بہ ست پاریزی ما تہ
لہ ریاسی رہ سای عمہ تلورین لادہ کی
عقل و دین لہ ما خا وہن خہرہ
دشمنہ علی التواکلی

ماتوننا چرای دلمی کما واره م	به دل بیدارم لم پر سیاره م
همه موده زانین به شیوه ی صواب	که مسیبات فرعون بواسباب
بونی ممکنات لسه اسباب	و سبب سازی م قدر نابا به
به شیوه دوتمان قزای ذات حق	به ستم اسبان یانی (معلق)
لاش بکه نینه وه لازاتی ضوا	به همیشی خبیره و زانا
لسه رده م یاساش قدحفت الفلم	قزای حق همه مرمخومه ببرم
نینه یانی چی به میزانی صدق	قزای (ببرم) و قزای (معلق)
خوعلیمی خودرا همه رچون حارس بو	گورانی نینه به یک سوری سو

شاگردی شیرین ده رمانی	مایه زرگاری له ناھن سکه مردم
له وه ی با ست کرد همه موی سه راسه	قدرتی نینه راسته و مقرر
به ربطی اسباب گشت معلقن	به ضبطی علمیش ببرم و حقن
به لام تقیمی قزای غیبیه	برلم روشم دنشانی همه به

ده صایان دانا به گویره ی اسباب	دو به شته قزای حاکی وهاب
به کرم ببرم یانی نه وقه زرا	بی سووه له وای وارو نزا
ضیه و صدقه رعای و ده وای عام	حصول و ته قلا ی بیرو هوش نوم
یانی نه گه رچی سه به به همه به	به پیره نندی غیر ی قزای نیانیه

روهم (معلق) به مانا نه وه	به همه ول نینه به سراوه نه وه
یانی کره و ذو ره فناری به شته	قدیده بو قزای خالقن اکبر
وای بریار راوه به ته قلا ی عزت	نانیکر شانی به بدایی برت
ده س بیبه ی بو چه ک یا له بو رنار	یا له بو ده رمان یا تلکای رودا
یا به جوی خیرات یاروعای پا کان	یانی همه ته ده ررون روناکان
قزای حق وایه و وای بریار راوه	به نیت به مانه برواته دواوه
یا قزای وایه غافل رانیشی	تا باری و زمین به شان بکیشی
نینه به آگایان لسه سری قزای	به لام هوشیارین بو شته رتو هزرا
به پیره صومان نه که وینه ده و	به روانی مقصودا به روش و به شته
له نه نجامه را ده رنه چی بومان	چون بووه قزای خودا له سه رمان

پانی شرط و ویدوشہ طہ کہ کس
 نہ میان مولہ قدر نہ ویان مبرہ
 بہ کورتی و مبرہ، سوکی کے وایہ
 پانی شہ بہ عارہ تی نیم
 یا کہ سبب نیم لہ وایہ سورہ
 معلق مانای شتیکی وایہ
 وای بریار داوہ بہ کہ سبب خومان
 خویشی نہ زانی کام لایان نہ بے
 نسبت بہم عیلمہ احکام بہرہ

داخلی ویزان لہ کہ رخصہ طہ کہ تی
 نہ ہم بائہ بہ عقل زور مستکمہ
 بہ سبب ایجاد صق لہ ویشہ وایہ
 یان کہ سبب نیم ایہ عیلمہ تی نیم
 چونی نہ وقت زایہ لہ صق نہ تصورہ
 عملاقہ کی کہ سبب نیم تی تیدا یہ
 بوند نہ بونی وہ برکی لومان
 چون خوی عالمہ ہی یانہ بی
 لہ زبایتر (الله و اعلم)

دو فترہ روح المحفوظ خورا
 تیاہ بہ تیخ تیاہ بہ تعلیق
 لہ سرمانی اللدع معلق بہ
 کہ نہ بوٹا بہ خویشی نہ زانی
 چرکی علی صق یام الکتاب
 (سبح و یثبت) لوح المحفوظہ
 چونکی خورا خوی اسبابہ وانا
 بی گومان راستہ لہ لای من وعی

دہ فترہ لہ بوہ صوماسوی
 تیاہ بہ شرط و سبب بو توفیق
 ہاتہ ہی نہ شرط نہ بے (فانتم)
 کام لاینتہ ہی لہ روی جہانی
 بہرہ بہتہ وہ آخری حساب
 ام الکتابیش قطعی و محفوظہ
 وقت غافل بہ بہ قوی نہ وانا
 (لیس للانسان الا ما سعی)

پر سبب لہ مانای روح و نفس

مادہ ستای بہ رزم اشکالی مادہ
 نفس و روح و دل ناویان لہ کی
 برہ بہ بیان بکہ معنای نہ مانہ
 عہ لاوہی نہ ریش لہ نہ زانی
 کہ خرابہ ہی کرد توہد رھوی نیم

دل لہ بوہ لہ ہی جوش و تاوہ
 لہ کہ لہ عہ قلدہ اتفسیر مان نہ کری
 تا بوم وہ رککہ کہ خون بہ تفسیرانہ
 خیرد شہ رچبہ لہ روی جہانی
 نہ لاین شہ ریتا نو نفسی وہ نہ

نوزی صوانم انسان دیارہ
 ہیست و گوشت درہ گریکی صوانہ
 ہر رواہ وہی حنہ دیارن

بہ شہ کل و شیوہ و پارادوق و اوہ
 بہ لام بوہ موگیان لہ بہ رانہ
 لہ ہر یوانا تا خاوہ ن آثارن

فرق هر عد قله همدیه بوانسان
 به بسالم عد قله مع قلیکی وایه
 عد قلیش صیفه تی نفس لسانه
 هر به م عد قله به دور که کلیاست
 نه نفس لسانیش که گول روح و دل
 هر یکی مانای دل نه م ماده نیس
 حه حقیقه تنگه عد لاقده همدیه
 اذا صلحت صلح الجسد
 که شفی حقیقه ی روح و نفسی دل
 که زانیت همدیه کن به مانا
 همدیکی تیا به له بو خیر و شر
 روی کرده چاکه به (روح) ناولدی
 یانی نه نفس و روح ذاتیان نه نیانیه
 همدی شررگ لیکن خارج و داخل
 خارج به شر بو شتانی نسبه
 شتانی همدی صوفی تفسیر بو یکی
 نه م نه نیس نادوی شتانی نه
 وزنی زورن وان له عالمه
 به لام ضوشه تیان یا شای تو نیم
 هر نفس ضوته به تا تو که و ده
 نه که به م روی بوی به عبیدی خوا
 به یاری خودا دانم زری دل
 به خو به رستی لیت نه به به فان
 نه اوله و دنیا دا به به نه حاشا
 به له حشای نه و تو حشای که
 نه دانه ریگه ره ضار حق نه گرن
 هر صونیش برین زیندونه بند
 رحمان وایه له خودای که ریم

نه که بو صیوانت له سر روی چنان
 همدی انظور م ه له م روی ربنا به
 پاییه که مال و مایه ی نهضانه
 نظور کردن له روی سه ربسات
 عزالی نه لیت به کن بالی اصل
 همدی جو گله ی خورین و نه بعضی عضو به
 له گول نه و ماده صند و به روی
 اذا فسد فسد الجسد
 (قل الروح) نه لی مشکله مشکل
 نه مایش بزانه نه ی برای زانا
 نه به به مایه ی کرده ده ی به شم
 بو به روی به نفس له قلم له روی
 به همدی لیس و نه نادویان جیایه
 ان باک نه کن بو کاری باطل
 همدی به زبان بو شتانی پیس
 همدیه نه که رتو له صفی لانه ده ی
 عد در نهسانه و نفسی قورمانه
 ایس نه گول له گول دله ناده ما
 تر به گوی نه که ی قیبه تی چه
 وه کو وز ده سه که مطیبه بو نه و
 سلطه ی نامینی شتانی به سه رتا
 بو نورس خودا نه بی به م نزل
 نه به به مادی بو سو پاش شتانی
 له برانی تو نه لی صد هشا
 ریگه ی زرگار است تماشای که
 به م روی به شرین به م روی نه غرن
 به نه سیمی حق نه مشینه وه
 بگه بنه لای حوق به قلمی سلیم

در
 صلح

ماتوسای فزوم بو ته علیم کردن
انسان که مرد و کوه و تہ ناد و عمر زری
بعضی وون نہ بی کہ قولی ده ریا
بہ ہر حالی بی بی ہستی و فام
دہی چون بیستہ جی پر سیار کردن

مہ شہورہ سوال لہ دواۓ مردن
لہ پاش چہن روشی لہ شی نہ رزی
بازی نہ سوتی نہ روانہ بہوا
لہ بازی شونیا ہم بے نہ اندام
یا خوشی و نازار لہ دواۓ مردن

روکہی شیرینم خادون روحی پاکت
بوت بیان نہ کہم نہ سوالی مردد
نہم نہ سوالانہ راستہ و بے عیبہ
یانی بو روح حس و دہ رک و فام
وہ کہ فزومیدہ شیخنی عنزالی
یک نورستی بہ خوشی و آرام
تو هیچ نابینی لہ نائاری نہو
رمع انہ) نہ و ہند نہ بینی
جہر جہر لہ وضوا لہ لای عیشہ تہ
بازی ہار روحی دلی حسہ تہ
مہر چون نہم حالہ ہر لہ بو گیانہ
مہروایہ عالی مردد پاش مردن
مادام انکار ہنوبینین ناکہی
عالمی (بہ رزخ) عالمی غیبہ

باشی دور بہ رہ وہ بہ دلی روناک
لہ ماواۓ (بہ رزخ) عالی بہ رز
لہ سوالانہ عالمی غیبہ
پیوستی نیہ حواسی و نہ ندام
بہ رزی بہ ریا نوری جہلالی
بہ بے نہ کافو حسہ کہی نہ ندام
لہ شادیو خوشی و لہ نازاری نہو
ضوا چہن نہ سوال بو نہ و نہ نوبنی
مہ شغولہ شاریو دہوق و عوشہ تہ
گیرودہی بہ فاد ایش و زہ تہ
کسی وہ رنگری لہ و نث نہ
چہ صفقا و جہ ف چہ سوال کردن
بوچس بو مردد خوت منکر نہ کہی
جہ پیری رہ ہبہ راستہ و بے عیبہ

نوستادی زانای خوشی بیرو باوہ
دہ لیلی چہہ ووتانی جہان
بشر لہم ہر زانہ مرن سہ راستہ
دنیا چہ لہ دی دہ شہ کوی نہ بی
حسابو میزان شیوہی چلونہ
یا پردی صراط بہ بیانی خاص
چلون دہ عقولہ را بوردن پیایا
بوم بیانی بکہ لہری ضوادا

رہ ہنومای بہ شہر بودینی انور
دنیا کی تازہ ہوی نہ دانیشان
زندہ نہ بندہ وہ نہ رون بود شہر
رون کی عالم لہ چہوہ نہ بی
عہ قلم لہم باسا زور سہ رنگونہ
باریک تر لہ مو نیشتر لہ لہ کاس
عہ قلم ہیرانہ لہم نہ و عہ شیا
باری صدق مگر لہم روی دنیا دا

نہ سیم صفایر ماوہی ریانم

نبارامی گیانم
نرولہی عہ ریزم

راستن نه مانه دورن له ضياال
 يه کم مردني گشت بڼي ناروم
 سي هم ناروم زبندو بڼه وه
 چواروم حسيو کيشي کرده وه
 به لوم نه مانه لاي تو گرانن
 له ضياال خاد نهک خاوه ن که مال
 دووم ويرانی نه م چه رخصه سر هم
 له دادگار اگرد بکړينه وه
 پنجيم که تو چو به سر پرده وه
 لاي هيزی خودا سهيل و ناسانن

به چاو که بنين به ي اشتباه
 به ته نيا وه ستي له مرکز بدري
 به وه ستي تر نه کوژينه وه
 هم لوم لاي شه وه نه زانين هوا
 شه پولي هه و ايش رامی خودا به
 وه ي زور قابله خلدي عالم
 بيان مړيني به ته نيا ناني
 يا جاري هه و ا تیکه لې به غاز
 يا مورو بوغاز هه رپايه ي که يا
 لوم کاتان را هه موگيان له بهر
 تو ساعت نه وي به شوه ي راس
 مادام وای له ات صهغه تي به ش
 خورشيد نه زانی دامادي نه
 حق نيه قطعا وسوه و ضياال
 قيمت نيه به قدری موني
 ده زگاد مکينه ي برقی کاره با
 هزاران شونين په روزاک نه کړي
 مگر جاري تر هه ل کرينه وه
 مایه ي شيا نه تنفس له وای
 که تو نه هات له لاي نه وایه
 سه عات هه و ا بگري له ناروم
 نه مړنيا بکا به بيابانی
 دنيا بگوري نشيود فراز
 له صد وه به ي يا پايه ي سرها
 نه مرن له عمرزا نهک نه نيا به ش
 گوی بگره له من نه که هه حق ناسي
 به ناني شاري نه خاتنه هه تر
 ظاهر و باطن پیره له بوقصان
 له هاسي هيزی خودا و ذی الخلال
 که به ني ناروم مرن به فوني

هه رده ها نفاق هه ممکنات
 بيري بگه بته وه به هوی بصيرت
 بوت ده رنه که وی به نور حقيقت
 تي نه گوی عالم خاوه ن امکا نه
 هه رچي حکم بي بونو نه بوني
 گدی ناسانه به هيزی قدرت
 مرثلا سهيله به هوی ته کافی
 نابيني جاري به بوم له رزه
 هه روايه هه مو ماده ي ناسمان
 لکان وگيا و دار له سر روی بات
 تافيق بگه به پاکي سيرت
 ضعف ممکنات له سر طبيعت
 بونو نه بوني به هه حق يه کسانه
 ذات صفت ي يا چه بندو چوني
 نه مانی ذاتي يا فذای صفت
 ژيره و ژور به ي که ون و مکاني
 ژيره و ژور نه به نه م کیود عمرزه
 نه شس بو فذای شو به و گو مان

بروایه هیزی زه رهی نه وه دی
 هیزی له وه هیزه بکه ویته کار
 نه وه ره نه زانی چون ویران نه بی
 بهی مائل بون له سه رود له غار
 له وه قیاس که بولکاتی تبدیل
 هیزیکی وه های تیا را خراوه
 باش ویران نه کانه م دنیا همه مو
فیزرها قاعا صفصفا

چون نه سوتینی نه ختی سه رزه دی
 عمه لاده بی نیسبتی علیا ر
 جهان به جوری دل هیران نه بی
 کوساران نه کا به گه رود غویار
 تاشیری نفخ صدوری هرا فیل
 وه کو له دنیا به بیان کراوه
 کیوشی نه کاتو به ویندی به مو
 رونا که دسافه له لای عرقا

زیند و بونه دهی گه لی مردودان
 چون قوم گیا نه زویته وه
 باغچه و نیستانان نه نه شینه و
 وه کو نه بینی بازی قوم عمره
 هیچ مانع نیه ماده نیکی وا
 بهی به اساس بو نه شنه و نه
 وه کو ثابت به شیوهی تاقیق
 له ضوار پشته وه به زمانی عمره
 توثری ناخرو تپش واره ی کشر
 دور نیه له فام به عقلی نهان
 به تابه دکاته که خود ای عالم

تماشا بکه به چا و یکی جودان
 گیا وه کو جهان نه زویته وه
 گول وه کوسالان نه گه شینه وه
 قدر قیان هیه بورودان صدر ته رز
 بهی له لشی به نه نا روم را
 قه بولک بکن گه لی علما
 ماده کی هیه زور دور و ره قی
 ناوه براده به ر عجب الذنب
 نه بی به نه اساس بو نهی بشر
 نه بی به مورد بوره خود فوتان
 زیند و نه کاتو گشت بهی ماده م

بیدر الخلق ثم یعیده
 ایجاری به کیم به قوم باب
 نه وه هیزی خلقة و له ناوتو ما
 نه گه رنه و ماده فوتا به جاری
 به هیزی هوی بو که به روه روه بو
 حوی وه رنه فاتو و جلیوه نه نوبن
یحمیرها الذی قد انشأها
بجمع الأجزاء او بملها
 له پاش نه م انشا که ضویان ناس
 بزون بوده رگای وادگای عالم

قرئنا الدرس ثم نعیده
 روه م به م ماده بوچس خراب
 بحیته وه له لشی فوما
 ضاوه نه ماده بو کارو باری
 بهس فاوه ن باغچه له پشته به روه بو
 به قابل تر به شتر ره ربین
 اول مرة ومنشأها
 کل مسند الی اصلها
 ره وایه بزون له شتر رزی رسی
 جی به رزوز ترمی مهر ته بهی ماده م

زیند و بوند و دهی گشت ناره می زار
یانی رمعاری جسمانی ، عیان
به رظا هری به بعضی له نایات
له بعضیکش به خلقی وینه

له عورنی دینا پی نه لین رمعاری ،
وه کو چون نه ژبا له یه کم جویان
به جسمی نه جزا نیته وه صیات
هر دور و ناکن وینه ی نا وینه

سه رگره روان به به له جسمی نه جزا
یا خود به ناگره موسوتا وه
چونکی نه و اجزاء مشمولی عیلم
به قدره تی خودی خالق عم لام
ریک نه که ونه وه بور نشده ی ثانی

که بون به خاکو چودن به عمرزا
یا خود له ناوا ماده ی فوتا وه
هر مو نه خیری نفوزی سوگمت
گرد نه کاتر وه گشت نه جزای نه ندام
بویان رینه وه روحی نهسانی

به خلقی وینه ییش نه که این اعتراف
نایه ی لایه زه ی ناخری نایسین
فلاخ عیلم به صدق دانایه
هیچ عیبی نیه له وینه ی نه جزا
مربوط بینه وه به عین نه نفسی
نقصانی نیه بور و حساب
چونکی معتبر نه نفسی نهسانی
تو که قدر زاری کاتی مندالی
به پی سه نه دو نه وراق راستی
داوگانائی نه دستا منزال بو
ایته داماده ضعیف و پیره
هر وایه هوکی بشر له هشتر
یا خود نه و نه جزای قدیم نه مینا
نای به مانع بو تولدی کردار
که نه م مطلبه به لالات مه معلوم بو

چونکی نایسین غوباری خلدف
چرای خودایه له بصدق نایسین
بو خلقی اشال شای ته وانا به
درست کاتر وه خامه تو باثلا
که ماده ته وه له عیبی قدسی
بو تولده جزا ثواب و عقاب
نه ده مه وروی قدر و حسانه
عمر شیت بگا به صدق سالی
قدر نه ره بینه وه نه که ره حق ناک
به ده نه ساغو نه و صونع و سالی بو
داوای نه و قدرزه غم در و تقصیره
نه که ر بگوری شیوه ی روی بشر
به نه جزای نه خودا بینوین
لاا اهر عقل دشورد و اهر
به مسکی از فر باسی مستخدم بو

کتاب
در علم
بسیار

بروانه له بو حکمتی (رمعاد)
انسان له م ژبا که خاوه ن قام بو
نه بی روشیکی وه هاشی بینی

زیند و بوند وه بو ناره می زار
هیگه ی تکلیفی خودای عم لام بو
تولدی کرده ده ی تیار البینی

کرده وہی نفسی و مادی نسانی
 رہ خوشی بہ رزہ نہ خلاق چاک
 ہم رخصت نہ کا تو بنے نادم
 ہوی فیدائے کا لہری صوق زانی
 پرتہ دی وینہ ی پرتہ دی خورہ
 تاریکی دلان نامینی لہ دی
 جہان بہ مانہ وینہ ی بہ ہشتہ

بہ چاد نہ بینی و بہ دل نہ زلف
 یہی نہ بینی کردہ وہی پاکہ
 بہ پایہ و بہ مال بہ زمانو قہلم
 بہ لگو بہ وینہ ی توچہ قوربانی
 سودی بو عالم نہ وہ ندہ زورہ
 لہ ہر شوینکدا شولہ ی دہ رکہ دی
 بہ صورت بشر سیرت فرشتہ

بہ دل و دہ رون ناساغ و نہ خوش
 لہ سودی عالم بے ہوشی و نہ ستہ
 بہر ہوی تیدا بے بہ تولی ایام
 نازاری ہنگی لہ لا بہ بہ ستہ
 دہ کو درندہ ی کاتی گرانے
 کہس لہ دہ ستیا نازی بہ نہ مان
 لہ پاشی فو تانی ارواح و نفوس
 نہ شہ رمی ہم یہ لہ روزی تاوان

ہر وا نہ بینی صنفیکی سہ رفوش
 بہ خوی پرتی ہدیگہ ل پرتہ
 نہ یہ وی جہان بوی ہی بہ جام
 دہس بہ راز نابی بہم حالہ پرتہ
 بیدار و نامرد بے عورہ باسنے
 خون نہ رزنی لہ سر روی زہ مین
 دہ ست دریش نہ کا بو مال و ناموس
 نہ دینی ہدیہ نہ فام نہ وجدان
 بہ کورتی نہ وہی دورہ لہ شعور
 بہم حالہ نہ شری نریکی صدسال

تائینی نہ وہ بو نریگو
 سال لہ سال بہ رتر پرتی بہ نال

خاوه ن وجدان و ہوشی نہ مام بی
 نہ وہ و کہ ماٹہ و نہم بہم نقصانہ
 عالمی نہی بو تولہ و جہ زیا
 لہ (جاشیہ) دا دل نہ کا تا مین
 شانی نہ و سودہ و نہ میان زمانہ
 علاوہ ی نایہ ی عالیہ ی قرآن
 لہ ناد کہ مہدی بہ نہ ی خودادا
 بہ خدشہ و پشی و بہ ارجمندک
 پایہ ی کہ رامت دہ رکہ وی لہ بوی
 دہ رہ کے اسفل لہ چالے زہ وی
 لای خودا و لہ لای بنی نادرہ ما
 دہ ر بگرن تولی خودایان بہ عیان

وہی چون نہ و کہ سہی کہ خادہ ن فام بے
 قناعت نہ کا نہم دونسانہ
 بہر وہ ہا بمرن دہ رچن لہ دنیا
 نایہ ی (آم حسب) بہیت و یہ کہ مین
 کہ دوشان ناپن نہم و دانسانہ
 کہ وای و رزہ بہ عقل و وجدان
 ہر دو حاضرین لہ دادگا دا
 نہ دیان بگاتہ پایہ ی دل بہندی
 سہ بہ رزی نہ بہد وہ بگری بہ ہوی
 نہ میان دانہ وی بو پایہ ی نہوی
 شہرہ ساری لہ نا و عالم ما
 لہ سہ نہ ندریشہ و پیشہ ی روی جہان

قیمتی چیه که کسی ندی زانی
 یانی رمعادی روحانی ، ته نیا
 نه وه یه ده روی ضاوه ن تاوانان
 نه یه بهرزی بو ضاوه ن هسان
 یانی رمعادی روحی و جسمانی
 بیته بهر ده رگای داوگای خودا
 بزانی کابرا چه که سه و کیبته
 نیمو کام روشه و امانه میدان
 له سه رده فته رو نامی کرده وه
 وه ربگری نامی جزای الهی
 یاسه روانجا له شه رمساری
 ره بی به فضل پایه داری فوت
 به تکهای پنهانی میدانی هم شه
 سه رفه رازمان که می له دار البقا
 تاله فرده دسی جسمانی عا

تولدی له مانده له بهر په نهانی
 پی ده رنایکوی صورته له شیا
 که رسوا یین له ناد و دسه ران
 پایه یی ده رکودی بوگه کی نسان
 یانی هدیکه کی شه خصی نسانی
 ضطای خودا بی به سه رنه ودا
 کرده وه یی چون بو خذلکی کام جسمی
 که و ته میدانی داوگای یه زوان
 باشی بوی ده رکودی هدر چی کرده وه
 له سه ر اوامر له سه ر فناهی
 یاسه رفه راز بی له تولدی کاری
 به فیض قدسی بهر قدراری فوت
 یانی (محمد) ره بهری به شه
 مشارمان که می به نوری له قاف
 بشرین له پنهانی خیر الاناس

۸۶۶

مجری صادق وه که هتادی روش
 ناده می له مری روحی له بینی
 جهان ساف له بی له بهرزی نه دی
 فدک به راستی ده درن نا بینی
 به نوری تو دره ت وه کو بهر به یان
 کومل گای ناره م خودا له بزانی
 میزانی عمل حساباتی عام
 نیه مامورینن به تفصیل خال
 به هشت و دوزخ هبته موهون
 له لای علم خودا عمرز و مساوات
 وه کو نمیکه له ده ریای بی پی
 نظره منها صارت دیلا
 هدر چی ممکن بی به عقل به شه

پی نشان داوین وه ضعی شه روش
 خوشی و نا خوشی هوا پی له نونین
 به سه ریای بروی پی له هل ناکه و
 نه روش دنه مانگ هتا و ناندین
 رون له بیته وه عالم لوفان
 له م هشر دشره هدر له دله توانی
 هه دالسی بکه به خودای علم
 برهی زوبکترین له گریو اشکال
 بر نه هلی خویان به چاد م شهوردن
 به هشت و دوزخ باقی کائنات
 لم یحیط بها الا الله الحی
 وما اوتینتم الا قلیلا
 قابله بی و بی بینی بصیر

یوم تشهد علیهم : لهم

ایس العباد دار حرام

هر چه در رس نادر است بگویم بیان
 (الطفا بالله) بوی بیان نه کا
 میزانی و وزنی کرده و می نمان
 عبوری سر پرده نه که رچی بومان
 به لام نه در ورثه روشی قدره نه
 وینه می نه مانده و هر که و تن بومان
 میزانی ضعیفی صوفی نادره می
 میزانی که در یاد است بر می نه و می
 نه که در نه در نه سبانی لیمو
 معانه اضباری حضرت
 باش اقرار بکه به فکر و نه به
 زور چاک فرمود شیخی مدد در می
 که در زده می شعور همه به پیمه و
 نکل المول حسن الختام

وینه می در می سوری سر پر نه می نمان
 غیر می عاده تحت بو عیان نه کا
 همه به نامه می منصوصی قورمان
 گران نه نوبین به یا سالی زه مان
 عالم به قورده ت خاوه می صوره نه
 سیاره می سر رشل لرد می آسمان
 میزانی انوای جوی عالم می
 میزانی به رزی و پیش می می نه می
 چون حالی نه بوس همه به گفتو گو
 به قدری افهامه بو عقل قورده
 بی امنیت بالله القدر
 ره همه ت لرد می پاکی معنوی
 که در میان رفوا، نه بر نیمه و
 بحمد الله مع السلام

مودسای در رزی شکلاتی دین
 گلی نایاتی کریمی قورمان
 انسان مرصونه به کرده و می فوی
 یوم لاجزنی نفس عن نفس
 لیس للانسان الا ما سعی
 که و ابی نه بی سوری کامه بی
 یا خود کامه به دلیل و حجت

ره هنومای حیران بوریگی یقین
 بومان در پنهان بی شوهر و گومان
 کاری بیگی تر سوری نیم بوی
 وینه می بوره مانه لونه نفسی قدسی
 بوره مانه و مایه می به قینه قطعا
 خیری له غیر می جی به جی بی
 له سر منگری بابی شفاعت

دزار
 دقایق
 بسند

جگه رگوشه که به هیزی نه زنی دل
 له سر رونای آیت و اضبار
 به که بین عمر له بوب روی نمان
 دو همه مین فضل و در بعضی همان
 یوم لاجزنی نفس عن نفس
 هر ووه ها آیه می لیس للانسان
 مستثنی کانی هر دیش که نه حسن
 یانی به یا سالی عمر دلی الهی

به او هاقی فوت قوت مه به مائل
 له سر رویشم یا سالی کردگار
 بو قولی عمل به که میو نوقصان
 مایه می پیروزی نذوعی انسانه
 به یا سالی عمر له بو قولی شمه خص
 وینه می نه مانه پیش برانه به کسان
 همه بو به وینه می کرده و می شمه خص
 له دار القضا لا متناهی

بپس ره فتار و کرده ی به شهر	هزار دانه نری به سود زهره
به بیای دوه م یانی فضلی خزا	ته نیا کرده وه نیم له نادا
قاپی مده به ت گگی گوشاره	ولی مسلمان به وره هم شاده
دوعای ره هبه ران له بوده سته یان	به چاری دهر دی ولی خسته یان
دوعای له خوش بون له مسلمانان	له ی ضوینتیه وه له نایه ی قرآن
واتبعتم	بکوبینه و بلای
یا نه و خیراته به نه مری حضرت	به صبا یان هینا به عوسنی نیت
وه کو وقف مال یا قضای روزو	یا هجج بوشه خصی له قوه ت که و تو
همه مدنه بانه له به شی فضله	وه رکه نه م و ضله بو عاقل سهله
هده وه با باقی خیری محسنین	له بو مردویان له سه ریگی دین
مده ل بیتوته حدیث حضرت	له باسی توله ی کرده وه نودت
دانه ی حد و گولم حد و صد دانه بار	له قرآن نایه به بیبوته چه ن چار
همه تیدا هیه زیاتر له مانه	همه ی منصوصی نایه ی قرآنانه

باسی شفاعت تکای بیغمه ر	بر شری به سر یا ره هم تی نه کبر
به نص نایه ت ده رنه که دس جوان	به چه ن استثنای منصوص قرآن
اکلا باونه له نایه ی کورسی	اللمن ارتضی نه بیسی
نه که نه نوانی ریگی شفاعت	همه رگیز نه ت نه در استثنای نایه ت
حدیث حضرت بو نه م خصوصه	به گگی تعبیر هیه و منصوصه
علاوه ی نه م ستری شفاعت	رونا که له لای نه هلی معرفت
به نه وعی به هلی وجدان دانه اف	به تکای ره هبه ر نه کن عتراف

یکم ره هم تی خالقی نه کبر	که گوشادتره له علامه یه کبر
هده به وره هم ته نیت هده که ت	ده روتی ره هبه ر له بوشه فاعه ت
دوه م نه م یه ده رکه وی عریان	فضلی محمد سیدی اعیان
یانی له ورورا دنیا نیت جوشی	له ترسی خودا نه که ونه خروش
که که سی ناویری سه ری ضوی ده رفا	بو تاوان باران تکالی بکا
به رله انبیا نبدنی شفاعت	له بو حضرت دی لوگگی نودت
سه هم ده رکه وی فضلی ره هبه ران	له پاش بیغمه ر له سه ر دیگه ران
چواره م ده رکه وی مده رته به ی ابرار	به نکا کردن له بو تاوان بار
نجوم هده رکه سی خاوه ن امانه	شایاوی لطفه و فیض حسانه

ثابت بومان به نهی نه ضار
 عالم دانه گری یه لزه لوی و هشتر
 لدرسا انان سه رگ روان نه بی
 روزگار و شنیان ل نه بی به شه و
 جاگه کی گه ل نه رون بولای ره هیران
 هر یه کی نه وعی معززه ت نه کا
 ناله نه سخاما کومت خاص و عام
 کاتی گه یشتن به خاکبای نه و
 سوجه ی به نده کی نه با بودا
 تالای خوداوه الهامی بودی

روژی قیامت که نیت به بازار
 پریشان نه بن کوم ل به شه
 بوزرگان خوبی زور هیران نه بی
 همه بوله هه و لاینه ته کو ده و
 بولای اولوالعزم به پیغمبران
 دوری له ده عرشه فاعلت نه کا
 نه ترون بوقی سید الانام
 نیت جوش قلبی به رزی والای نه و
 له ویا ده سی نه کا به رجا و تکا
 بوتکای کومت اجازه ی نه دری

نه مجاره گسری به رز نه کاته وه
 یکم تراوه ستان بیرتیه وه
 دووم بونه وه گه کی له پاکان
 سی هم زرگاری گه کی له کومت
 چواروم بونه وه که تخفیف بری
 پنجم بو به رزی پاییه شه رافت

په رده ی شه فاعلت لانه واته وه
 ده رگای حسابات بکرتیه وه
 بی حساب برون بونه علی مه کان
 که تاوان باریک له باریزه همت
 لزاری گه کی که عزاب نه دری
 بو گه کی چاکان لریزی کومت

به فتح البابه نه که ونه نه کا
 یانی کوبی انبیای کرام
 باقی اولیا و علمای اعلام
 نه که ونه تکا بو تاوان باران
 شه یلی همسانی خودای مهره یوان
 نه وه لوم فلیضه دوره و منسه
 وه کوفه رمونه شیخی سه لوه و می
 که وه سلمان برا له هه مو لایه
 یا به مهر همت نه جاتی نه دری
 نه مجار ده رنه چن له عذابی نار
 له وی شاد نه بن به لقای خودا
 کومیده وارین به خودای عالم
 له لوی نه ودا هه شرمان بگری

گه کی انبیاء هم اولیا
 نالی دیاران و شهدای اسلام
 باقی چاکه گان مطیع احکام
 جاره همت نه رزی به ونه یاران
 نه گاه به عالم به هردو پایان
 موروی و فیضی ذاتی قدسه
 برزی به سهریا و فیضی معنوی
 نه و بهی ره حمتی حقیق تعالی به
 یا به نه وعی سوک عذابی نه دری
 نه رون بو به هه شت به ونه یاران
 به توری سیمای چرای اهداء
 به پاییه به رزی ره هه ری اگر
 له سایه ی نه ودا جهان په بدری

نمیدید یاسای نظام اسلام
توسید واری بی به فیضی ره صحت
دائری نهاد خوف در جاد
جانگه هر کس به تاوان باری
توسیدی نه باری به شیوه بدعت
اسلام نه فریب به اتساع ضوی
بائی بی به هوئی تکای تکا کار
پشتینه کن ضوی له بکا ته وه
حاشا وکلا نائینی اسلام

نهان ترسی له خودای عم لام
به عفوئی گونا ه چهاره ی تودت
یولای امن ویاس هرگز لانه
که وته تاریکی ری شرم ساری
له باره ی خیری پایه ی شفاعت
تاوان تاو بدای تاریکی وی بوی
باری ضوی بکا له باری اوزار
به هوئی شفاعت لانه کاتر وه
ترسه و ته مایه به خودای عم لام

نه دهک به وینه ی که شیشی کم نام
لانه و حضرتی عیسی بن مریم
بائی هر کس که تاوان باری
که رویشته لای وکلانی باب
نازانی نه فکرکه عم صریب
نه موافقی دنو نائینه
هری واته عدالت هری بیری به تالی
عاصی رابویری له مهلهای شار ا

که عیسی نه کا به تورمانی عم
ضوی کرد به فریب بوسنی ناره م
نه که تاوانی هتا میاری
هرموی نه بخششی و نائینی عذاب
دوره له یاسای نائینه نه ره ب
نه له سه ریاسای عم قلو ته مکینه
چون دوره له ری شمعور که مال
عیسی له بوند و بگری به بار اوزاد

همه ها و رین بی عیب و غلبه
اختلاف له ویا به قطعی نیه
گورراوه به پیی مه کان وزه مان
نه به به فرزند بر ناره م جان
دور بی له خطی و له شرم ساری
له روشی حساب بی خاطر هم
له هر وی داد له رنگی ن له سر
که خودا تولدی له سنینه وه
خودا که خواستی ره حمتی نه بی
یا به هوئی تکای گری ره ره ران
نابایشی بدای عم دل و حکم ته
حق پرستانی کوره ی شمزه میا

گه لی ره ره ران انبیاد رسل
له اصل دینا یک تری یان هیه
بیل اهلک فرعی ره ره ران
اصل و فرعیان رو به روی نهان
پوسته دور بی له تاوان باری
ترسی به دل له خودای عالم
دور که دینه وه له فحشی و منکر
شقاله ذره بخدینته وه
به لام توسیدی نه روشی بی
نه توانی به صدق به هشی تاوان
جانگه ره و ابو فضل وره حمت
نمیدید وه زری ماموشای نائینی

مادرسای زانای نه سراری تائین
 خودای ذی الاکرام به نص تائیت
 خودایش زور دوره له دعهه خلوف
 بوچی نه ترسن موسلمان کان

لولوی صدهه نه ناوده ریای تافاق
 بدول گوئی بگره له مبابه خوشه
 له بو وه لایم نه مبابه فرموت
 به کم کرده وه لولطف وجهزا
 به ملیار ملیار کرده وه ی همان
 چه جائی پایه ی ثوابی عقیقی
 یا تائیشی به هشتی فرده وس
 یا نه برانه وه بو خوشی ونعمت
 بیجگه له زیاده ی وه ره جهی اقبال
 مادام که ثواب فضل وهمانه
 نه بی ترسن هر که س تپ نه

دوه م با بلیین کرده وه ی نهان
 صوته نه زانی نه م کرده وان
 نوصون نه زانی ارکانو ناداب
 یا خود کرده وه فرعی نیت نه
 شه رطلی نیتیشی نه مبه چاکه
 به ویندی عجب رزیکه ی ربا
 نه میشی دوس نادا مه گه بر برابر
 اخلاص نیت طهیلی زه حه نه
 عارفه کائیشی که زور مخلص
 چون به تائین به صدق زانای
 به گویره ی ده رکو زانای خوبان
 حسنه ی ابرار ده که سیانته
 که وای دائم دلی نه له رزس
 نیتریون نه بی دلی ایمان به

ساده ستاوه له سر نشینگه ی تکمین
 وعده ی جهنای دابه له هلی طاعت
 نیترییم بلش به شیوه ی انصاف
 له پاش اطاعت خودای لامکان

لاله ی حدیقہ ی وه رونی مشتاق
 شفای نازاری دله ی نه خوشه
 چرن نوکته نه لیم رای بگره برفوت
 به تائیه ی ره حین نه که به های سردا
 ناگابه شکر ی نبعه تی تپان
 صفا وسه برای شجوه ی طوبی
 یا ده سی که دتن ماتشتمی لنعسی
 بی معارضه ی نه خوشی وزه حمت
 یانی دینی خودای ذر الجلال
 نه که مقابلی طاعت کانه
 له قطع خیری ره حسی همانه

علاسه له بو جهزای ذوالاهان
 هه مو گره وی نادابه کانه
 هه بو تاته جس به یاسای حساب
 یانی به نیت بی مزیت نه
 له توزی شهه ورزیکه پاک به
 یا باج وصفی به سستی رور دنیا
 بو مخلصانی کومنه اضیار
 مه گه بودلی جیگه ی ره حه نه
 لای خوبان نه دلف زورتر مخلص
 نه بی به سرار زور آشنا بی
 پی پی به رپی نوقصا ده رای چ بریا
 لای دلی عارف به و ده ره حه نه
 له لای ته نگ نه بی پانه سه رعزری
 له قاری خودا دلی تائین به

سی صدیق نہ لیم بہ استقامت
درتیبی عالی بوسنقیم
جاکے نہ میں ہی کہ گورانی حال
صدتا بناری بہ کرداری ضوی
الحامہ واظلالہ بہ استقامت
مادام نہ ضوشی بگا بہ دل مان
لہم امانتہ بشر ضعیفہ
بوی صاحبی مقامی محمود
یا مقرب القلوبیش راسہ

خاتمہ انسان نہ ہے سلامت
بہ استقامت نہان سقیمہ
لہ وہ رگہ رانی کاتی استقبال
استغنا بگا بہ رہ فتاری ضوی
مایہی زرگاری روشی قیامت
لہ روخ پائیہی اسلام و ایمان
لہم رعایہ تہ ضلیہی مخفیہ
فرمودی لطیفہی (شیتنی ہودی)
ہانا و ہا واری سید الناسہ

انسان نہ کہ چہ فادہ ن شمشیر ہے
نابی امین ہے لہ و چنگ و پونجہ
نفسی انسانی شیریکی سورہ
یکی گیردہی نہ فی بہ حریمہ
وانہ ہے راست و ترونہ معقولہ
بوی کوملے ابرار واضرار

مادام بہ نہ نیا ہا و دہ می شیر ہے
لہ کہ ر فادہ ن ہے لہ بوسر پنجہ
بویہ کرداری گلی چہ سورہ
نابی امین ہے لہ و مارہ پیہ
خاتمہ انسان لہ لای مہ معلولہ
بہ دہ دام دلیان پرہ لہ نازار

لہ کہ تو نہ لیت گلی انبیا
دراوہ بہ و این موثرہ بہ نہ جات
دہی بوی ہیشتا حضرت رسول
لہ لیم انبیا ی فادہ ن دہ رہ جات
پرستوی خودا انسان دانہ گری
فہراموش نہ کا نہ عوالی شہ ضعی
للاں نامینی موثرہی زرگاری
بوی دہ نہ کہ وی توقصان بشر
چہ طبعا چاوگی دلے بیتہ جوش
توسبا نہ نہ مقتضای ذاتہ

فادہ ن مرتبہی بہ رزی روی دنیا
زہم تیان نابی روشی عرصات
لہ گریا بہ جوشی بدلے مہ لول
معورن ہمو بہ تجلیات
شیوہی عالی ضوی لہ لا لہ ہری
وون نہ ہے لہ نادر سحلی قدسی
بویہ بیتہ سر زاریو زرگاری
لہ ہوی سوپاسی منعی اگر
اسر نہ رثرن چادیاں بہ جوش
بویہ وانانہ بہ کہ مالانہ

عدلاوہ لہ لیم نوضتہ لیلی وود
دوشتہ بنای ہوزنی انسانی
لہ بو انبیا جوشی سینہ و دل

پرہ لہ معنا بونانی فرد
ضوخی نہ فانی دھی روحانی
گرہمی محبت نہی ہینتہ کوئی

کہ نہ کہن بہ یک شاق بہ شاق
فریک نہ ریزن بے حد حساب
یا ضوا نہ ناوا وہ فترہی طے بنے
زنجیر نہ کراپے بہ تہای گیسوی نہ بیل
بہ الف لیلہ ہوت حالے نا بنے

نابینہ پاشی زہانی فراق
ولیان نہ برزش بہ وینتہی کہ باب
نہ نہ وجدانہ ہر کہسی نہ ہی بے
ہر کہسی نہ ہی گہری کورہی نہ بیل
لہ خاص خیال وقت خالی نا بنے

ہیچ نیہ الا خالی انقیاد
فرمان بہ روارہی بہ دلی مہزون
دہر گامی مہرہرت بکاشہ ولت
دہسی نادا وہ زعی غم فکرتو لقب
فرمان بہ روارہی زلت بود عبود
گہرودہی ہوگی صق نہ علاہ
حاکمی مطلق فرمان روای تام
راوہستی نہ ناد خوف ورجادا

علاوہی نہ نہ نیشانی عباد
انقیاد یانی اطاعتی دہرون
ماضودا بہ صق موثرہ بدایت
دہسی نادا بومرد بے باکیو طرب
قطعی پیوستہ کدیریں حدود
بہ بندہ بہ بندہ ہی وہ بندہی مہولایہ
معبود بیباکہد بے نیاز نہ عام
کہوای بہ بندہ لہ التجا وا

دینی تشبیہ کرد بہ مادہی کہ شتی
امانی انسان پایہی ایمانی
ناب لہ قاری صق نا امانی بے
ہر کہسی ترسی ترسہ کہی سہوہ
لہ حقیقتہ تشبیہ غافلہ
مایہی زرگاری وسیلہ سہیرہ
بہو کہ شتی رانی خاوہن نشان بے
لہ کاری ہویا بہ انضاط بے
بہوشی نہ کما بہ ناہب بے
لابدا لہ گیشہ ہتا نہ توانی
بی بہ مایہی فوتانی فوج
بہ لام متا جس سہر پہر شتم
شرطی زرگاری روشی قیامت
لہ بو پاریزی فائتہ مانہ
بہ پاریزی کہ کہی مقام
شاوہین بہ لغات روشی قیامت

سکر بہ دھن وہ ماعنی زشتی
دوتی چون کہ شتی مایہی نہ مانہ
مادام مؤمن بے نہ ہی امانی لب
یانی مخالفت بر مؤمن لغوہ
لہ ضوں نہ گہشت بہ صق جاہلہ
واقعا کہ شتی وسیلہی ضیرہ
بہ لام کہ شتیوان نہ بے فغان بے
لہ سہر کہ شتی بہ اصرار بے
لہ سوتہ مہنیو ہر ہوا سبب بے
خدی ہرہ کہی دہریا بزانی
نہ کالہ ناکا و بشکی بہ مہوج
ہر روا دیانت دینہی کہ شتیہ
کردہ وہ اخلدہی بہ استقامت
نہم خوف ورجائیم ہر مانہ
خودا بہ فیض مہرہ یانی عام
توفیق مان بدہ بہ استقامت

نه پارتيمه ده به صدق و نه تسليم
 يا حق اكرم يا حق اكرم
 مهديه با بنی عام پيشننده کرم
 په روه ردگاري سه راسه رجوع
 بي وينه ومانند بي رشته ي په لوه ند
 په نهان به په روه کبريائي ذاتي
 فرماي ره واي صدق نه سه رجوانا
 له سه رگياندار دي گي ني عالم
 له چهرض که ردون له بالاي عرشا
 فرارنده ي چهرض که ردون سه ما
 توي خاوه ن که بخ هزينه ي ره عهت
 ته وانا ي مطلق توي خاوه ن فرماي
 تو عهزي نيان نه که ي به روزي
 هه رتوي قاي خيره وانه که بيه وه
 به توي مایه ي به هتيازي مان
 تونه که بيه وه گري له مشکل
 تو بو دامان کرم به به جوشي
 توي هوي زرگاري له توفاني وه رد
 توي جي کوسيدي کوسيده واران
 توي له توي شهوان روزه که بيه وه
 په رتوي وه رنه گري رازي فصاحت
 په ناسونادوم هه نام هينا وه

بسم الله الرحمن الرحيم
 کرم فرادان قياضي نه رهم
 به فديهي ره عهت تراگري عالم
 دانا به راز و نياري په نهان
 بي نيان به که س که نيان وه وله به بند
 عهتيان به جيلوه ي شانيد صفاتي
 په سه ر عهتيان به سه ر نهان
 له سه ر فرشته و په ريو بنيان رهم
 له فضا ي جهان له کالاي فرشا
 نه وازنده ي باب به علم نه سنا
 توي خاوه ن کونج وه فنيه شعيت
 به توه يه وه رد له توه وه رمان
 تو سبب سازي تو سبب سوزي
 هوي راز و نيان ساز نه که بيه وه
 به توي نايه ي عهون و ياري مان
 هه رلا توي شاي لاله و زاري دل
 تو بو تان بار تان نه پوشي
 تو زرگاري نه که ي مردان له نامرد
 توي مایه شفای دل وه روه داران
 دنيا به پرته و تون نه که بيه وه
 توي بو محتاجان قاض الحاحات
 به جي هه نامي عالم په نام هينا وه

قهرمت نه دهم به کبريائي زات
 به کهن زاتت به به معني صفات
 به په زار و به که نوي ناودارت
 به جيلوه ي نوري هم اعظمت
 به سه ري صفای ولقد کرم
 به صد هزار و به بيت و چوار هزار
 به سيصد لگه ل سيارزه پينه مر
 به پنج اولوالعزم عهده ي رهبران
 به نه لانه ي حلة العرش

به جيلوه ي جهلاي نفوت و صفات
 به نه جهلاي نفوت له سه رکائات
 به اسمای حساي به اعتبارت
 به سناي طوري ذاتي اکرمت
 به نوري به نامي علم آرم
 ره همنوياني ريگي اعتبار
 ره وانه کراو بو ته مي به شه ر
 به فخری عالم نه ولای سه روه ران
 به نگاباني عالم توي فرشي

زانای تو وانا خراکان جنة
 سه ر و شنه و او بنيان کا

وزارة الثقافة
 دفاة المطبع
 بسم

به مغربان له باره گادا
 به باقی صفت فرشته گزرون
 به پایه آدم له گز فرشته
 به زگارن لوح له توف توفان
 به ره همدما قلبی ابراهیم
 به زگارن نه و له نارس نه مرد
 به فرگرتن قلبی اسما عیل
 به صورتی یعقوب له دوری دل بند
 به صبری ایوب له بر به لا دا
 به ضحاک حضرت موسی
 به نه نغمی داود له به ره یانا
 به تجلی صوت له گز محمد
 به ضوکی به رزی له درون عالمه
 به نکاد رجای روشی ره ستا خیز
 به صبری صفای له جهم فای نامه رد
 به هوای پیروزی که لیمه توحید
 به ماده و معاد معجزه ی قورمان
 به راگرتن قورمان انور
 به ستری قورمان به بر کردن
 به سازی نه وای قورمان فدینه کان
 به محمد شان : به پی ره وانی
 به مجتهدان له علمی دینا
 به غازیانی گز که شتی ده ریا
 به نوگزارانی رجائت علمی
 به هوای تعلیم کوشدانی پاک
 به هوای غریبی علم فدینه کان
 به قوری سینما اولیا کانت
 به فیوضات قوری تحلی
 به ارشادانی مرشدانی پاک
 به شمه و بیداران له ضلوه تگای ناز
 به بیدارانی کاتی به به بیان

به نه مین له گز و ه حی خودارا
 گزرون که چه کان به امری به چون
 به مایه به رزی له گل سرشته
 به پرده باری ارباب عرفان
 به توحید من صوت به صدق و تسلیم
 به گزشتن به مایه به مقسود
 به بر سر برین به رهستی فدیله
 به صبری جیل له مجری فرزند
 به تاکه یوسف له بنی چا دا
 به ره ره حاتم حضرت عیسی
 به شنبجانی له گل کیوانا
 ضوهن به قام رسالی نه به و
 به فیضی به گز به نه ناره ما
 به توان باری گیر دده ی به هیز
 به حملس له گل دژمنی دل به رد
 به هوای دل سوزی قورمانی مجید
 به پایه داری تا اخره کان
 به ده راگرتن حدیثی سبرده
 له پرده ی دشا اثر کردن
 به صفای سینما صدق فدینه کان
 به تابعین پرت له ایمانی
 به مجتهدان له تری یقینا
 به فدینه شهید نه رزی له به رما
 به کوشادانی تری به یوقی
 به صدق صفای فدقی دل روناک
 له دلی نه زان غم ره فدینه کان
 به فدینه ده فینه اصفا کانت
 به مقامات قرب و تدای
 به ریاضات مریدی چلاک
 به دل هوشیاران به رزی نیاز
 به سوزی سینما هر گو دل بریان

مذکره الصلوة والا
 دنامه المطرود
 مسیح

به شنبجانی بولسی زانفون
 له کسی مایه ناره یاس تگوان
 به لطفنی بی سلمان
 له کز حشون طبر به رزی زانفون

به تالی به بی کانتات نارا
 به نیکی له صلی خاطر زهرا
 به بیارانه و به شکر ناره
 به نیی راهه به عرفان شهید
 به راهتی ده شکر ایضا افغان
 به راهان نیت که ره به بیان

بہ کہ مر بہ نڈی خاوعانی پاک
بہ وہ عی قلبی خاوعان عنایت
بہ بری روادانی رومی اشتغافیت
بہ جیلوہی دہنا لانا و دلا نا

بہ خیر و مہ نڈی مردانی چادک
بہ سعی و کوشش بوری ہدایت
بہ پاک لڑہ عہت ہدایت نامت
بہ شیوہ صفا لہ سر گولانا

بہ سوجہ بہ ران بہ رومی پیشانی
بہ بہل سورانی دہ ورس بیت اللہ
بہ واجب دہ ران لہ رومی خودارا
بہ احسان لہ گل مستحقہ کان
بہ فدیاد رومی دل سورانی پاک
بہ عہ دل و داری خاوعان دادہ کان
بہ پینا داری خاوعان پہ ناکان
بہ پاک نیت بہ اخلاصی دل
بہ نور و بہ نامی خاوعان شعوران
بہ تھار مردی بہ آیم و مایہ
بہ مصححان وہ شیومی عالم

بہ روشگیران بے دومی نفسانی
بہ اخلاصی دل بہ رومی ناگاہ
بہ باری منہت بہ سر گہ دادا
بہ صدق پہ رستی خاوعان صدق کان
بہ نعمی داماد بہ راسی عمناک
بہ فرمان داری پاک نہادہ کان
بہ تاوان بخششی سینہ میناکان
بہ جہد و کوششی بوجہ لہ مشکل
بہ شرم و ہدیار چہرہ مہ ستوران
لای فرمان روادان بہ ہیز و پاس
بہ رہہ رانی نہتہ وہی انارم

بہ عشقی پاکھی قہسی پوس بہ گل
بہ نالہ عاشق پر بہ پہ ترہی دل
بہ تاوان قہسی تاوان بارہ کان
بہ پارا نہ وہی دامادی مانی
بہ سزا نالہی گیر وہی دہ ران
بہ سوزی سینہی مہجرانان دیدہ
بہ آہ و نالہی دہ رومی ہدیہ بان
بہ سر گہ روانی غریبی شاران
بہ لارہ ملی ہدیہ سور داماد
بہ کزہی سینہی دایہی مہرہ بان
بہ کزہی دایہ بوردہی مزدو
بہ کزہی دلی باوکی بہ ہرہ مہند
بہ کزہی دلی مردی خانہ دان
بہ کزہی دلی کچی بے تاوان

بہ ناہی داماد لہ ریزانی ہڈل
بہ ہوش بول بول لہ نہر چہرہ گل
بہ پیشمانی شرم سارہ کان
بہ نا جانو لالہ د پائس دل
بہ تھادرجہی ہدنا شہ گہ روان
لہ دوری تروٹی تازہ رہ سیدہ
بہ دار و لالہی دیدہ گریبانان
بہ بے دہ رمانی فستہ و بیاران
بہ چہ لہ ملی شہخص لہ قہ و ما د
بہ ہرہ بانے بابہی دل ہدیہ بان
بہ کزہی دلی خاصہ روان ہر دو
بہ کزہی بے حیدار بے رولہی دل بہند
کہ بہ بے وہ جافخ وہ رچی لہ مہ دیدان
بہ نعم گہ راوہ لہ مالی باوان

بدو باره دات ناله کانی خاکا
 بدو نوره دات ناله ناله و جه مالا
 بدو ناله ناله و والد به هه شتا
 بدو هه زبه دات ناله ره نگی خوشا
 بدو تاه دات ناله ميوه جاتا
 بدو ستری خلور له بو خالدين
 بدو هوی نه و ده سته بزرگه کرته و
 ديسان به و پايه که دات به خاتم
 صوت قايه اهان بکه وه لمان
 نه سلیم مان نه که به نفسی خومان
 بمان پاریزه به صفای مردان
 را اگر مان بکه له سه حقیقت
 به هوی کرده وهی ناباری خومان
 به له شی ساغو قلبی به ته مکین
 رسوا مان نه که له دنیا و دنیا
 به تکا و رجای ره به بر ناز دار
 نه شنه ی نه یض صوت که ره م که بهان
 توفیق مان بده له سه زری سلامت

شماره ی به بیست نه م ره نه مانه
 نه ناله راستی بر سع الشانی
 له سالی هجری ره به بری ناز دار
 تازه م کرده وه نامی به خیتیار
 خاتم هیا به م ناله جاته
 واته ی آخرم صلواته و ته لام
 مخصوص محمد ختم المرسلین
 مختوم به صدو نه نا بو خودا

نه واد بو له الحمد به تاریخ نو سراو
 نه م نامی به خیتیاره ده گه
 نه م صاجاتا له ده رنگای
 صد مان ارحم الراحمین
 وانا المنتقم من الله علیه السلام محمد المرسلین الکریمین لیسیر زور من مرکه میده ی که خاتره بختیگره الکتبه
 قدی سب اعزیز آیدنا

وزارت
 رقابة
 به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَبِسْمِیْنِ وَبِسْمِیْ

بشمار این نکته تو با سمع قبول	بعد حمد خالق نعمت رسول
وَتِلْ الْقُرْآنَ تَرْتِیْلًا ، بگفت	در کلام خویش حق دردی بسفت
پند دارد هرگز که در هر غیبی	نقل از عثمان روایت از نبی ^{صلی الله علیه و آله}
آن مدینه علم را باب ضایع	نیز نقل است از علی مرتضی زاهدی ^{رحمته الله علیه}
در قرأت علم تجوید حروف	گفت ترتیل آنکه دانای در وقوف
الفکرت ارغامات تمام	موضع اظهار و اصف در کلام
فوق تراد لام در حد تمیز	مد لازم مدعا نیز ای عزیز
هم عامل در معانیش کن	بر تافته نطق رانیش کن
هر که بی تجوید خواند آثم است	علم در تجوید قرآن لازم است
میکنند قرآن برود لعنت مدام	رحمت حق می شود بر وی حرام
شایع او می شود در دستان	و آنکه دآرد حق ترتیلش بجای
قریبان تصنیفا کرد تمام	در ادای کث تجوید کلام
تا بود بر بنده را دل پر	لیکن نظر منقر کدی حقیر
باعث هر شودی والی ^{رحمته الله علیه}	هم پسند فاطر عالی شود

وزارة الثقافة
رقابة المطبوع
بسمح

(فی الاظہار)

با تو اظهار کنم نبود عجب	گوش کن ای عاقل صاحب ادب
خوب اظهارش بکن به شرم خلق	نون ساکن چون رسد با حرف خلق
هاد هره عا و خا و عین غین	حرف حلقه شش بود ان نور عین
مثل (من عندی) و ضرات حسان	نیز (تنوین) حکم نون وارد بدان

فی الّاخفاء

چون رسد با پای زده حرف هجا	نون ساکن در بلادت هر کجا
این بود عده حروف این مقبر	ساز اخفایش تو با تنوین نگر
زا و صا و ضا و طا و ظا و شین	تا و ثا و جیم و دال و آل و سین
لکن تا لول (منذری) هم من زوال	فا و قاف و کاف دان تو در شمال
غیر آنها را مابین ترتیب گیر	هم بود (عهدا قلن) (شبی قدیر)

۲۸۷ في الأظفار الشفوي

این برادر گرفته باشی در طلب
 هست اظفار شفوی در سه جای
 نیز با ربا، اختلاف قاریان
 مثل (هم بیجا) و چون (منکم ولم)

باز اندر (هم لهما) اولی استضم
 نون ساکن نیز تنوی در سخن
 مثل من بوی، رادق بالعباد

في الأذغيات

چون قسم است اذغیة ای معتبر
 سیمین اذغیة مثلین خوانیشی

في الأذغيات مع الغنة

هست اذغیة مع لغنة چنان
 چون رسد باسیم وادویا و نون
 ر غنة، او انست از بینی بود
 مثل (من وال) و هم (هل من مزید)
 هم تو بر رعد و برق کن قیاس
 غیر صنوان و قنوان در کلام
 یک مع الغنة بلاغته دیگر
 حیرم اذغیة تقارب رایشی
 نون ساکن نیز با تنوین دان
 باشد اذغیة مع لغنة کنون
 کن پسند انرا نه خود بینی بود
 ان یشا (من یوم) دان از فرید
 باقی امثال را از حق شناس
 نیز در (دنیا) کن اظفار تمام

في الأذغيات بلاغته

باشد اذغیة بلاغته چنین
 میکن اذغیة بلاغته مگر
 نون و تنوین لام و رار کن قون
 مثل (من ربك) (و خیر لک) ستر

في الأذغيات المثليات

این بود اذغیة مثلین در حساب
 اولش ساکن دوم با حرکت
 مثل کتیم موفین یا فیر آه
 چون دو حرف با هم قریب الحوزین
 باشد اذغیة تقارب اندران
 چون دو حرف مثل بینی در کت -
 میکن اذغیة هم بی معرکه
 هم آن اضرب بعضاک باز قنوان

في الأذغيات المتقاربات

اولش ساکن بود ای نوعین
 هم چنین اندر کلام حتی بدان

این صوت است که صورت
 اصباح سیم ساکن یا با علاوه
 سواد الهمزة شفوی

